

vergadering 37

zittingsjaar 2010-2011

Handelingen

Plenaire Vergadering

van 18 mei 2011

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	9
VERONTSCHULDIGINGEN	9
SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIES	
Wijziging onder de plaatsvervangende leden	9
INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN	9
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Bart Caron en Luckas Van Der Taelen en mevrouw Elisabeth Meuleman betreffende de nieuwe beheersovereenkomst met de VRT – 1051 (2010-2011) – Nr. 1	
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Bart Tommelein, Jean-Jacques De Gucht, Peter Gysbrechts, Herman Schueremans en Sas van Rouveroy betreffende de nieuwe beheersovereenkomst tussen de Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie (VRT) en de Vlaamse Gemeenschap – 1121 (2010-2011) – Nr. 1	
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Wim Wienen en Filip Dewinter, mevrouw Marijke Dillen en de heer Johan Deckmyn betreffende de nieuwe beheersovereenkomst tussen de Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie (VRT) en de Vlaamse Gemeenschap – 1143 (2010-2011) – Nr. 1	
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Carl Decaluwe, Philippe De Coene, Wilfried Vandaele, Veli Yüksel, Chokri Mahassine, Lieven Dehandschutter en Johan Verstreken betreffende de nieuwe beheersovereenkomst tussen de Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie (VRT) en de Vlaamse Gemeenschap – 1154 (2010-2011) – Nr. 1	10
Voorstellen tot spoedbehandeling	10
ACTUALITEITSDEBAT over het detecteren en voorkomen van gevallen van kindermishandeling in de pleegzorg	11
Actualiteitsmoties	28
ACTUELE VRAAG van de heer Ivan Sabbe tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de evolutie van de buitenlandse investeringen in Vlaanderen	29
ACTUELE VRAAG van de heer Karim Van Overmeire tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het merkverhaal ‘Baanbrekend vakmanschap’ om Vlaanderen op de wereldkaart te zetten	31
ACTUELE VRAAG van de heer Pieter Huybrechts tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over de kritiek van een verkeerskundige op de gehanteerde methode voor het beoordelen van het nut van de flitspalen langs de gewestwegen	34
ACTUELE VRAAG van mevrouw Tinne Rombouts tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de goedkeuring van de derogatie voor de Vlaamse landbouw door het Europees Nitraatcomité	38

ACTUELE VRAAG van mevrouw Elisabeth Meuleman tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het schrappen van de subsidies voor het onderwijs in eigen taal en cultuur (OETC) in Brussel	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Fientje Moerman tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het schrappen van de subsidies voor het onderwijs in eigen taal en cultuur (OETC) in Brussel	42
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	47
ONTWERP VAN DECREET aangaande de bekrachtiging van de bepalingen betreffende het secundair onderwijs, gecodificeerd op 17 december 2010 – 1059 (2010-2011) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	48
Artikelsgewijze bespreking	48
VOORSTEL VAN DECREET van de heren Dirk de Kort, Carl Decaluwe, Jan Roegiers en Jan Peumans, mevrouw Lies Jans en de heren Sas van Rouveroj en Steve D'Hulster houdende wijziging van de wet van 5 mei 1936 tot vaststelling van het statuut der havenkapiteins – 975 (2010-2011) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	49
Artikelsgewijze bespreking	50
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw Vera Van der Borght, de heer Lode Vereeck, mevrouw Mieke Vogels, de heer Peter Gysbrechts en de dames Patricia De Waele en Elisabeth Meuleman betreffende het tot stand brengen van een betere en vernieuwde aanpak voor de detectie, opvang, begeleiding, behandeling en nazorg van mensen met eetstoornissen – 908 (2010-2011) – Nrs. 1 en 2	
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de dames Katrien Schryvers, Else De Wachter en Vera Jans, de heren Tom Dehaene en John Crombez en de dames Danielle Godderis-T'Jonck en Helga Stevens betreffende een sensibiliserend en ondersteunend beleid rond eetstoornissen – 1006 (2010-2011) – Nrs. 1 en 2	51
Aanvatten van de bespreking	51
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de dames Katrien Schryvers, Else De Wachter en Vera Jans, de heren Tom Dehaene en John Crombez en de dames Danielle Godderis-T'Jonck en Helga Stevens betreffende een sensibiliserend en ondersteunend beleid rond eetstoornissen – 1006 (2010-2011) – Nrs. 1 en 2	
Bespreking	57
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Bart Caron en Luckas Van Der Taelen en mevrouw Elisabeth Meuleman betreffende de nieuwe beheers-overeenkomst met de VRT – 1051 (2010-2011) – Nr. 1	
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Bart Tommelein, Jean-Jacques De Gucht, Peter Gysbrechts, Herman Schueremans en Sas van Rouveroj betreffende de nieuwe beheersovereenkomst tussen de Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie (VRT) en de Vlaamse Gemeenschap – 1121 (2010-2011) – Nr. 1	

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Wim Wienen en Filip Dewinter, mevrouw Marijke Dillen en de heer Johan Deckmyn betreffende de nieuwe beheersovereenkomst tussen de Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie (VRT) en de Vlaamse Gemeenschap – 1143 (2010-2011) – Nr. 1	
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Carl Decaluwe, Philippe De Coene, Wilfried Vandaele, Veli Yüksel, Chokri Mahassine, Lieven Dehandschutter en Johan Verstreken betreffende de nieuwe beheersovereenkomst tussen de Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie (VRT) en de Vlaamse Gemeenschap – 1154 (2010-2011) – Nr. 1	
Voorstellen tot spoedbehandeling	60
Bespreking	61
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	62
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Bart Caron en Luckas Van Der Taelen en mevrouw Elisabeth Meuleman betreffende de nieuwe beheersovereenkomst met de VRT – 1051 (2010-2011) – Nr. 1	
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Bart Tommelein, Jean-Jacques De Gucht, Peter Gysbrechts, Herman Schueremans en Sas van Rouveroj betreffende de nieuwe beheersovereenkomst tussen de Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie (VRT) en de Vlaamse Gemeenschap – 1121 (2010-2011) – Nr. 1	
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Wim Wienen en Filip Dewinter, mevrouw Marijke Dillen en de heer Johan Deckmyn betreffende de nieuwe beheersovereenkomst tussen de Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie (VRT) en de Vlaamse Gemeenschap – 1143 (2010-2011) – Nr. 1	
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Carl Decaluwe, Philippe De Coene, Wilfried Vandaele, Veli Yüksel, Chokri Mahassine, Lieven Dehandschutter en Johan Verstreken betreffende de nieuwe beheersovereenkomst tussen de Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie (VRT) en de Vlaamse Gemeenschap – 1154 (2010-2011) – Nr. 1	
Bespreking (<i>Voortzetting</i>)	62
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	87
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Bart Caron en Luckas Van Der Taelen en mevrouw Elisabeth Meuleman betreffende de nieuwe beheersovereenkomst met de VRT – 1051 (2010-2011) – Nr. 1	
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Bart Tommelein, Jean-Jacques De Gucht, Peter Gysbrechts, Herman Schueremans en Sas van Rouveroj betreffende de nieuwe beheersovereenkomst tussen de Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie (VRT) en de Vlaamse Gemeenschap – 1121 (2010-2011) – Nr. 1	
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Wim Wienen en Filip Dewinter, mevrouw Marijke Dillen en de heer Johan Deckmyn betreffende de nieuwe beheersovereenkomst tussen de Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie (VRT) en de Vlaamse Gemeenschap – 1143 (2010-2011) – Nr. 1	

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Carl Decaluwe, Philippe De Coene, Wilfried Vandaele, Veli Yüksel, Chokri Mahassine, Lieven Dehandschutter en Johan Verstreken betreffende de nieuwe beheersovereenkomst tussen de Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie (VRT) en de Vlaamse Gemeenschap – 1154 (2010-2011) – Nr. 1 Bespreking (<i>Voortzetting</i>)	88
ONTWERP VAN DECREET aangaande de bekrachtiging van de bepalingen betreffende het secundair onderwijs, gecodificeerd op 17 december 2010 – 1059 (2010-2011) – Nrs. 1 en 2 Hoofdelijke stemming	105
VOORSTEL VAN DECREET van de heren Dirk de Kort, Carl Decaluwe, Jan Roegiers en Jan Peumans, mevrouw Lies Jans en de heren Sas van Rouveroi en Steve D'Hulster houdende wijziging van de wet van 5 mei 1936 tot vaststelling van het statuut der havenkapiteins – 975 (2010-2011) – Nrs. 1 en 2 Hoofdelijke stemming	105
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de dames Katrien Schryvers, Else De Wachter en Vera Jans, de heren Tom Dehaene en John Crombez en de dames Danielle Godderis-T'Jonck en Helga Stevens betreffende een sensibiliserend en ondersteunend beleid rond eetstoornissen – 1006 (2010-2011) – Nrs. 1 en 2 Hoofdelijke stemming	106
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Bart Caron en Luckas Van Der Taelen en mevrouw Elisabeth Meuleman betreffende de nieuwe beheersovereenkomst met de VRT – 1051 (2010-2011) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	106
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Bart Tommelein, Jean-Jacques De Gucht, Peter Gysbrechts, Herman Schueremans en Sas van Rouveroi betreffende de nieuwe beheersovereenkomst tussen de Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie (VRT) en de Vlaamse Gemeenschap – 1121 (2010-2011) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	106
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Wim Wienen en Filip Dewinter, mevrouw Marijke Dillen en de heer Johan Deckmyn betreffende de nieuwe beheersovereenkomst tussen de Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie (VRT) en de Vlaamse Gemeenschap – 1143 (2010-2011) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	107
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Carl Decaluwe, Philippe De Coene, Wilfried Vandaele, Veli Yüksel, Chokri Mahassine, Lieven Dehandschutter en Johan Verstreken betreffende de nieuwe beheersovereenkomst tussen de Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie (VRT) en de Vlaamse Gemeenschap – 1154 (2010-2011) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	107

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de dames Marijke Dillen en Gerda Van Steenberge en de heren Joris Van Hauthem, Erik Arckens en Filip Dewinter tot besluit van de op 3 mei 2011 door mevrouw Ann Brusseel in commissie gehouden interpellatie tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de evolutie van het aantal plaatsen in de Brusselse Nederlandstalige voorschoolse kinderopvang – 1112 (2010-2011) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	108
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Erik Tack, Christian Verougstraete en Felix Strackx tot besluit van de op 3 mei 2011 door de heer Erik Tack in commissie gehouden interpellatie tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de Vlaamse inbreng in het Nationaal Hervormingsprogramma (NHP) en het document van de Vlaamse Regering hierover – 1116 (2010-2011) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	108
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Kris Van Dijck, Koen Van den Heuvel en Ludo Sannen tot besluit van de op 3 mei 2011 door de heer Erik Tack in commissie gehouden interpellatie tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de Vlaamse inbreng in het Nationaal Hervormingsprogramma (NHP) en het document van de Vlaamse Regering hierover – 1119 (2010-2011) – Nrs. 1 en 2 Hoofdelijke stemming	108
ACTUALITEITSMOTIE van de dames Marijke Dillen en Gerda Van Steenberge en de heren Filip Dewinter, Joris Van Hauthem, Jan Penris en Wim Wienen tot besluit van het op 18 mei 2011 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over het detecteren en voorkomen van gevallen van kindermishandeling in de pleegzorg – 1155 (2010-2011) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	109
ACTUALITEITSMOTIE van de dames Katrien Schryvers en Vera Jans, de heer Tom Dehaene, mevrouw Else De Wachter, de heer John Crombez en de dames Danielle Godderis-T'Jonck en Lies Jans tot besluit van het op 18 mei 2011 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over het detecteren en voorkomen van gevallen van kindermishandeling in de pleegzorg – 1156 (2010-2011) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	110
ACTUALITEITSMOTIE van de heer Peter Gysbrechts, mevrouw Vera Van der Borgh, de heren Sas van Rouveroy en Lode Vereeck en mevrouw Ulla Werbrouck tot besluit van het op 18 mei 2011 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over het detecteren en voorkomen van gevallen van kindermishandeling in de pleegzorg – 1157 (2010-2011) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	110
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	110

BIJLAGEN

Aanwezigheden

112

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

112

■

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: de heer Jan Peumans

– *De vergadering wordt geopend om 14.02 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

■

VERONTSCHULDIGINGEN

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er verontschuldiging zijn ingekomen van de volgende leden:

Sven Gatz, Chris Janssens, Jurgen Verstrepen: ambtsverplichtingen;

Ann Brusseel, Matthias Diependaele, Jan Verfaillie: familieverplichtingen;

Tine Eerlingen, Katleen Martens, Peter Reekmans: gezondheidsredenen.

■

SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIES

Wijziging onder de plaatsvervangende leden

De voorzitter: Dames en heren, voor de N-VA-fractie is in de Commissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid de heer Jan Peumans als plaatsvervangend lid vervangen door mevrouw Danielle Godderis-T'Jonck.

■

INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met de ingekomen stukken en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Parl. St. VI. Parl. 2010-11, nr. 60/28*)

■

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Bart Caron en Luckas Van Der Taelen en mevrouw Elisabeth Meuleman betreffende de nieuwe beheersovereenkomst met de VRT

– 1051 (2010-2011) – Nr. 1

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Bart Tommelein, Jean-Jacques De Gucht, Peter Gysbrechts, Herman Schueremans en Sas van Rouveroy betreffende de nieuwe beheersovereenkomst tussen de Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie (VRT) en de Vlaamse Gemeenschap

– 1121 (2010-2011) – Nr. 1

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Wim Wienen en Filip Dewinter, mevrouw Marijke Dillen en de heer Johan Deckmyn betreffende de nieuwe beheersovereenkomst tussen de Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie (VRT) en de Vlaamse Gemeenschap

– 1143 (2010-2011) – Nr. 1

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Carl Decaluwe, Philippe De Coene, Wilfried Vandaele, Veli Yüksel, Chokri Mahassine, Lieven Dehandschutter en Johan Verstreken betreffende de nieuwe beheersovereenkomst tussen de Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie (VRT) en de Vlaamse Gemeenschap – 1154 (2010-2011) – Nr. 1

Voorstellen tot spoedbehandeling

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Decaluwe bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Bij motie van orde vragen we straks de behandeling van een voorstel van resolutie over de beheersovereenkomst van de openbare omroep. Ik veronderstel dat de collega's van de oppositie, die ook voorstellen van resolutie hebben ingediend, dit ook zullen vragen. Zo kunnen we een debat ten gronde voeren over de voorstellen van resolutie.

De voorzitter: De heer Tommelein heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: Mijn voorstel van resolutie was vorige week al ingediend. Ik heb de hoogdringendheid ervan niet gevraagd omdat ik de meerderheid de nodige tijd wilde geven om de violen te stemmen. Een gunstige wind heeft het voorstel van resolutie op mijn bureau doen belanden. Eerlijk gezegd, begrijp ik niet waarom daarvoor hoogdringendheid wordt ingeroepen. Er staat niets in, er worden geen keuzes gemaakt.

Maar goed, de meerderheid is de meerderheid. Als die de hoogdringendheid wil, veronderstel ik dat mijn voorstel van resolutie mee wordt opgenomen en ook bij hoogdringendheid wordt behandeld.

De voorzitter: Mijnheer Tommelein, als ik u goed begrijp, vraagt u om ook uw voorstel van resolutie te behandelen als de meerderheid van dit parlement straks beslist om in te gaan op het voorstel tot spoedbehandeling van de heer Decaluwe.

De heer Bart Tommelein: In mijn voorstel van resolutie staat er iets. Misschien kunnen we daarover dan discussiëren.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Ik heb een zestal weken geleden ook een voorstel van resolutie ingediend. Gelet op het feit dat het voorstel van resolutie van de meerderheid zeer geïnspireerd is, hoewel er niet veel in staat – ik zal straks toelichten waarom –, wil ik graag het origineel vandaag op de agenda.

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Ik wil me inzake de agendering aansluiten bij de collega's. Indien dit parlement beslist om het voorstel van resolutie te agenderen, is het niet meer dan logisch dat alle voorstellen van resolutie die daarop betrekking hebben, niet alleen dat van de heer Caron, van de heer Tommelein of van mezelf, maar ook dat van de heer Verstrepen op de agenda worden geplaatst.

Anderzijds kan ik mijn misnoegdheid over deze manier van werken niet wegsteken. We hebben heel veel hoorzittingen gehad in het kader van de voorbereiding van de beheersovereenkomst. De minister en de meerderheid hadden beloofd om daar een heel breed debat over te voeren in de commissie Media. Ik merk nu dat we dat op een drafje door de plenaire vergadering willen jagen. Ik kan daar enkel ontgoocheld en misnoegd over zijn. Ik vind het niet getuigen van veel respect tegenover de mensen die de moeite hebben gedaan om het parlement te woord te staan in de vele hoorzittingen die we hebben gehad.

Ik vind het min of meer een miskennis van de oppositie door deze ochtend een persconferentie te houden en nu aan te kondigen dat we dit gaan bespreken. Met alle respect,

ik heb geen gunstige winden en heb dus nog steeds geen tekst van het voorstel van resolutie. Ik heb nog niet kunnen vaststellen wat daarin staat. We krijgen niet de kans om dat deftig te besnuffelen. Ik vind deze manier van werken een parlement onwaardig. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Mijnheer Vereeck, ik heb begrepen dat ook u, samen met mevrouw Werbrouck en de heer Verstrepen, een voorstel van resolutie hebt ingediend. Ik veronderstel dat u ook wilt dat het tegelijk met de andere wordt behandeld als we daar straks over beslissen?

De heer Lode Vereeck: De heer Verstrepen, onze media-expert, is niet aanwezig. Mevrouw Werbrouck noch ikzelf zullen daarover het woord voeren.

De voorzitter: De vraag is of we uw voorstel van resolutie ook agenderen. Ik heb van de heren Tommelein, Caron en Wienen begrepen dat, als het parlement beslist om het voorstel van resolutie ingediend door de heer Decaluwe en anderen te behandelen, ze hun voorstellen van resolutie ook willen behandelen.

De heer Lode Vereeck: Voor ons hoeft dat niet.

De voorzitter: Dan beslissen we straks bij zitten en opstaan over de voorstellen tot spoedbehandeling.

Het incident is gesloten.

■

ACTUALITEITSDEBAT over het detecteren en voorkomen van gevallen van kindermishandeling in de pleegzorg

De voorzitter: Dames en heren, het debat is geopend.

Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Minister, hoe kan het dat ouders hun pleegdochter gedurende jaren mishandelen zonder dat er iemand ingrijpt?

Ik ga niet in op de concrete inhoud van dit dossier dat ons nu al dagen bezighoudt, althans zoals hierover werd bericht in de media, omdat de juridische procedure nog loopt. Ik heb begrepen dat de zaak in beraad is genomen en dat het vonnis nog moet volgen. We moeten dan ook heel voorzichtig zijn in de benadering omdat we niet het risico mogen lopen om het recht op verdediging te schenden.

Die vraag stelt iedereen zich na de ophefmakende zaak die gedurende dagen de media en de publieke opinie hier in Vlaanderen beroert.

Uit de gegevens die we kennen, kunnen we enkel concluderen dat het om een zeer schrijnend verhaal gaat. Vandaag haalt een nieuw verhaal van mishandeling de krantenkoppen. Nochtans kunnen de bevoegde instanties niet beweren dat ze niet op de hoogte waren. De vraag is dan ook waarom er niet werd ingegrepen. Waarom kwam er zo weinig respons van de betrokken instanties? De burens hebben verschillende malen aangifte gedaan maar ze werden niet gehoord en aan de processen-verbaal werd geen gevolg gegeven. De huisarts was op de hoogte, alsook het vertrouwenscentrum kindermishandeling, voorheen Kind in Nood. Pleegzorg kwam zevenmaal per jaar op controle. Ook de consulenten van de jeugdrechtsbank kwamen twee keer per jaar langs. En toch is dit kunnen gebeuren.

Minister, u reageerde terecht geschokt. U stelt de vraag hoe die gruwelijkheden al die jaren onder de radar zijn gebleven. U hebt aan het Agentschap Jongerenwelzijn gevraagd het dossier te onderzoeken en een analyse ten gronde te maken. Dat is belangrijk. Maar nog belangrijker is dat uit deze schrijnende zaak de juiste lessen worden getrokken.

Minister, deze zaak dreigt pleegzorg in een slecht daglicht te plaatsen, volledig ten onrechte. U moet voorkomen dat men alle situaties over één kam scheert. Pleegzorg is in onze samenleving bijzonder waardevol. Pleegzorg moet de eerste toevlucht zijn wanneer kinderen niet meer door het eigen gezin kunnen worden opgevoed. Vele pleeggezinnen, dat wil ik hier uitdrukkelijk beklemtonen, doen enorme inspanningen om deze kwetsbare kinderen te helpen, te steunen, een warm nest te geven en een nieuwe toekomst te bieden.

Minister, ik wil u een aantal suggesties aanreiken.

Er is dringend nood aan meer uniformiteit. De begeleiding en controle van pleeggezinnen is bij elke dienst verschillend. Vandaag zijn er drie instanties die pleegzorg organiseren. Jongerenwelzijn is verantwoordelijk voor langdurige plaatsingen. Kind en Gezin helpt ouders die op vrijwillige basis voor een kortere tijd hun kind in een pleeggezin willen plaatsen. Het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH) staat in voor de plaatsing van kinderen met een handicap.

In Vlaanderen zijn er 24 erkende pleegzorgdiensten die instaan voor de begeleiding van pleeggezinnen. Wettelijk gezien moeten de diensten minimaal zeven contacten onderhouden met de context. Daarmee bedoel ik school, pleegouders, pleegkind en de natuurlijke ouders. Maar in de praktijk verschilt de frequentie van begeleiding van dienst tot dienst. Daarenboven hebben voltijdse pleegzorgbegeleiders een werklast van 25 pleeggezinnen. Dat blijkt in de praktijk een te zwaar takenpakket te zijn.

In 2009, dus tijdens de vorige legislatuur, pleitte uw voorganger, mevrouw Heeren, voor meer samenwerking en uniformisering. Maar heel veel is er in de praktijk niet veranderd. Vandaar mijn vraag om hier zo snel mogelijk werk van te maken.

Er moet ook worden onderzocht of de selectie en screening wel op de juiste wijze verlopen en of er aan deze procedure niet moet worden gesleuteld. Ik wil u echter wel waarschuwen dat u niet overhaast te werk mag gaan. Het is niet omdat er eenmaal iets is misgelopen dat het geheel niet goed functioneert.

En het Agentschap Jongerenwelzijn merkt op, gelukkig terecht en ondanks het spijtige voorval dat vandaag opnieuw de kranten heeft gehaald, dat de gevallen van kindermishandeling binnen pleeggezinnen erg uitzonderlijk zijn, alhoewel er geen exacte cijfers zijn.

Minister, u moet er in de eerste plaats voor zorgen dat er wel exacte cijfers komen, maar ik zou u toch ook willen vragen om de voorwaarden niet te stringent te maken, want dat kan mogelijke toekomstige pleegouders afschrikken en vandaag kampen we al met een veel te groot tekort. Misschien is het wel belangrijk om in de sector Welzijn, Volksgezondheid en Gezin nog meer aandacht te schenken aan het sneller herkennen van signalen van kindermishandeling.

Een van die lessen die we zeker kunnen trekken, bestaat erin de stem van het kind meer te horen, en dat apart, zonder de ouders erbij. Dat is zeker belangrijk bij pleegkinderen, want zij hebben vaak al heel jong geleerd om geen volwassenen te vertrouwen. Vandaag stel ik in de praktijk vast dat dit veel te weinig gebeurt. Verschillende organisaties die zich bezighouden met kinderen die door hun eigen ouders in de steek zijn gelaten, stellen vast dat er een rode draad is: kinderen die al zeer kwetsbaar zijn, worden soms niet genoeg geholpen op het moment waarop ze dat het hardst nodig hebben. Het geven van meer spreekrecht, dat vandaag niet bestaat, zou een hulpmiddel kunnen zijn. Ik weet dat dit niet uitsluitend uw bevoegdheid is, er is ook een belangrijke federale bevoegdheid aan verbonden, maar ik vraag u om hier aandacht aan te besteden.

Ook pleegouders die aan de alarmbel trekken en om hulp smeken omdat ze de situatie niet meer aankunnen, vinden vaak geen gehoor en blijven in de kou staan, wegens het klassieke

verhaal van beperkte middelen, een logge administratie, complexe structuren en te weinig plaatsen. Kortom, het is vanuit Welzijn een geval van onmacht.

Er blijkt ook een grote nood aan specifieke begeleiding bij pleegkinderen met gedragsproblemen te zijn. Een op drie kinderen geeft blijk van ernstige gedragsmoeilijkheden en emotionele instabiliteit. Dit probleemgedrag neemt toe. Hierdoor eindigen plaatsingen vaak voortijdig en op een negatieve manier. Ik verwijs naar een studie van Johan Vanderfaeillie, psycholoog en pedagoog aan de Vrije Universiteit Brussel (VUB), want hij heeft dit nauwkeurig onderzocht. Het is belangrijk dat u hier dringend aandacht aan gaat besteden. Het versterken van de pleegouders is hierbij een belangrijke doelstelling.

Voorzitter, minister, we mogen niet bij de pakken blijven zitten, we moeten iets doen. Pleegzorg versterken is cruciaal, want we beseffen allemaal dat kinderen die terechtkomen in pleeggezinnen en instellingen, hoe jong ze ook zijn, een verleden hebben. Het gaat om een verleden van pijn, geweld, verwaarlozing of mishandeling. Deze kinderen moeten we zeker een absolute veiligheid garanderen, dat zijn we hen verplicht.

Minister, hoe zult u garanderen dat dergelijke gevallen van kindermishandeling niet meer onder de radar blijven, zoals u dat noemt? Bent u bereid om de initiatieven die ik heb aangereikt, te onderzoeken? (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Voorzitter, minister, collega's, ik wil dit betoog starten met een woord van waardering voor de duizenden pleeggezinnen die de voorbije jaren, met veel idealisme en zonder statuut, het beste van zichzelf hebben gegeven om kinderen in een problematische opvoedingssituatie een betere toekomst te geven. Het voorval in Duffel is vooral voor deze mensen bijzonder pijnlijk. Het choqueert ons ook dermate omdat het illustreert dat we niet in staat zijn om kleine, kwetsbare kinderen in de problemen, toch nog een veilige opvoedingsomgeving te geven.

Helaas, collega's, als dergelijke incidenten zich voordoen, dan hebben de media niet de neiging om daartegenover goede voorbeelden te plaatsen, maar wel om op zoek te gaan naar andere incidenten en voorbeelden die kunnen aantonen dat het helemaal verkeerd loopt in de sector. Het al aangehaalde onderzoek van professor Vanderfaeillie toont aan dat 44 procent van de pleeggezinplaatsingen niet goed afloopt. Hij zegt er niet bij dat het een onderzoek is naar 233 dossiers van kinderen in zware problemen, met hechtingsstoornissen. Natuurlijk is de kans op mislukking dan veel groter.

Minister, na een dergelijk incident komt steevast de vraag wat u gaat doen om ervoor te zorgen dat dit nooit meer gebeurt. U hebt via de kranten al laten weten dat u een onderzoek zult gelasten en u zegt dat u lessen zult trekken voor de selectie en de screening van pleeggezinnen.

Dit incident komt u allicht niet zo goed uit, minister, want u zet fel in op pleegzorg. U kiest zelfs uitdrukkelijk voor pleegzorg voor kinderen jonger dan zes jaar. Ik ben het met u eens dat dat de beste oplossing is. Ik zou u toch met aandrang willen uitnodigen om niet alleen dit incident te onderzoeken, maar de hele pleegzorg van vandaag eens tegen het licht te houden.

Pleeggezindiensten zeggen mij dat het steeds moeilijker wordt om pleeggezinnen te vinden. Dat is geheel met de tijd mee. Er wordt van de mensen verwacht dat ze met twee uit werken gaan. De combinatie van gezin en arbeid is niet evident. Maatregelen om die combinatie te vergemakkelijken worden eerder af- dan opgebouwd. Van die gezinnen verwachten dat ze zich dan nog eens inzetten om een pleegkind op te vangen, is niet evident.

Merkwaardig genoeg duiden de cijfers het tegendeel aan. In de laatste tien jaar is het aantal pleeggezinnen met 60 procent gestegen. Eigenlijk zouden we daar vooral eens moeten bij stilstaan. Het aantal pleeggezinplaatsingen is niet gestegen omdat dat voor meer kinderen

beter was, maar vooral omdat pleegzorg steeds meer het tekort aan plaatsen in de voorzieningen moet opvangen. Is het dan wel in alle gevallen de beste oplossing?

Naar aanleiding van onze Commissie Jeugdzorg sprak ik met een pleegzorgdienst in het Antwerpse. Ik hoorde hallucinante verhalen waarvan ik er u één niet wil onthouden. Het is een perfecte illustratie van wat ik bedoel.

Een alleenstaande moeder met drie kinderen van lagereschoolleeftijd gaat op een vrijdagochtend door het lint en wordt gecolloqueerd. De drie kinderen worden ter beschikking gesteld van de jeugdrechter. De jeugdconsulent moest dus vóór diezelfde avond onderdak vinden voor de kinderen. Zoals altijd was er in de buurt nergens plaats in een voorziening. Opvang gebeurt het liefst in de buurt om de kinderen te kunnen garanderen dat ze op maandag terug naar hun school kunnen.

Uiteindelijk kwam men uit bij de grootmoeder. Het is een alleenstaande vrouw die in een sociale flat met één kamer op de Luchtbal woont. Zij gaf duidelijk te kennen dat ze dat helemaal niet zag zitten. Ze had financieel noch feitelijk de ruimte om drie kinderen op te vangen. Ze werd dan toch overtuigd met het argument van een 'pleeggezinplaatsing'. Daarmee kan ze steun en financiële bijstand krijgen. Die steun betekent in de eerste plaats natuurlijk drie matrasjes vinden om de kinderen in de woonkamer te installeren.

Drie maanden later zitten de drie kinderen daar nog, minister, er is nog steeds geen oplossing gevonden. Als de grootmoeder controle krijgt van de sociale dienst van de huisvestingsmaatschappij, dan vliegt ze uit haar sociale woning. Zij mag in een eenslaapkamerappartement immers geen drie kinderen opvangen. Dat is de situatie op het terrein. Dat is geen uitzondering en illustreert perfect dat pleegzorg fungeert als de overloop voor het structurele tekort aan plaatsen in de jeugdzorg.

Ik ga niemand met de vinger wijzen. Niet de jeugdconsulent, we kunnen van hem niet verwachten dat hij die drie kinderen mee naar huis neemt. Niet de pleegzorgdienst, want wat moet er met die kinderen gebeuren?

Minister, dit is de oorlog van de schaarste. In die oorlog van de schaarste komt het belang van het kind op de laatste plaats. Deze oorlog van de schaarste, minister, maakt dat er oneigenlijke pleeggezinplaatsingen zijn op dit moment. Vaak is pleegzorg absoluut niet de juiste oplossing voor het kind, maar – zeker in het geval van 'netwerkplaatsingen', bij familie dus – wordt ook vaak onvoldoende onderzocht of de familieleden over de nodige draagkracht beschikken. Daardoor zullen we in de toekomst, helaas, dergelijke incidenten misschien wel meer meemaken.

Minister, u werkt aan een decreet over de pleegplaatsing. Er wordt heel veel van verwacht. Ik herhaal, doe alstublieft een analyse ten gronde van deze dienst en zorg ervoor dat uw decreet niet op mul zand gebouwd is. Ook hier, ik kan er niet aan doen, is de situatie in een grootstad totaal niet te vergelijken met de situatie in uw provincie. Als u in Limburg pleeggezindiensten fusioneert, zullen die, zeker in een eerste fase, in staat zijn om meer gezinnen te motiveren en beter controle te doen.

Maar in de steden is er zowel schaarste bij het aanbod als een enorm grote vraag, en is pleegplaatsing niet altijd de juiste oplossing.

Minister, ik herhaal mijn enige vraag. Wat zult u doen om een grondige analyse te maken om te kijken wat er mis loopt en om ervoor te zorgen dat oneigenlijke pleeggezinplaatsingen, die de hele sector een klein beetje in diskrediet brengen, worden voorkomen? (*Applaus bij Groen!, van de heer Eric Van Rompuy en van mevrouw Marijke Dillen*)

De voorzitter: De heer Gysbrechts heeft het woord.

De heer Peter Gysbrechts: Voorzitter, minister, collega's, dat er dramatische zaken van kindermishandeling bij pleegouders kunnen gebeuren, weten we allemaal en de omstandigheden zijn bekend. Mevrouw Vogels en mevrouw Dillen hebben daarnet al het

specifieke geval aangehaald. Net zoals de collega's dat vinden, staat het ook voor ons buiten kijf dat er steeds een ernstig onderzoek moet worden gevoerd naar de oorzaken van die specifieke gevallen.

Maar het is ook niet de eerste maal dat we met een dergelijk dossier geconfronteerd worden. Mevrouw Dillen heeft verwezen naar een bespreking in 2009. Maar ook in 2002, toen mevrouw Vogels nog minister was, ging het in de commissie op een bepaald moment over een gelijkaardig dossier en volgde ook een kleine discussie over de kwaliteit van de inspectie. Dit om maar te zeggen dat dit verhaal niet nieuw is.

Maar ik denk dat we dergelijke feiten moeten plaatsen in een bredere context. Als we weten dat vier op de tien plaatsingen binnen pleegzorg uitlopen op een faling, dan is dat een teken aan de wand en zijn we verplicht aan onszelf om te kijken of we wel juist bezig zijn. Professor Johan Vanderfaeillie van de Vrije Universiteit Brussel (VUB), naar wie al meermaals werd verwezen, heeft die analyse al voor een stuk gemaakt. Zijn bevindingen hebben we ook gehoord bij vele andere sprekers binnen de Commissie Jeugdzorg.

Er is toch een zeker verband tussen kinderen met probleemgedrag, de leeftijd en de slaagkans van de plaatsing. In 2007 werden in Vlaanderen 6008 personen geplaatst in een pleeggezin. Toen al kwam 75,8 procent daarvan uit een problematische opvoedingssituatie (POS). Dat is toch iets om op te volgen. De professor stelt dan ook terecht de vraag of we misschien niet selectiever moeten zijn in welke kinderen we plaatsen binnen een pleeggezin.

Maar ook in de selectie en de screening van kandidaat-ouders blijken er toch zaken fout te lopen. Professor Vanderfaeillie spreekt in zijn onderzoek van ouders die zelfs niet kunnen lezen of schrijven, en die toch in aanmerking komen als pleegouders. Het gaat ook over mensen met psychiatrische problemen of een zwaar verleden met onder andere internering. We hebben deze discussie trouwens al gevoerd toen het ging over de selectie van mensen die zich kandidaat stellen voor kinderopvang. Ik stel vast dat we hier vandaag opnieuw staan met een soortgelijke vraag, maar dan voor pleegouders.

Het kan niet eenvoudig zijn om voldoende pleegouders te vinden. Niet iedereen staat te springen om kinderen met een zeer complexe achtergrond op te vangen. Uiteraard lukt dit bij velen perfect. Deze mensen verdienen dan ook alle respect en onze waardering, maar tegelijkertijd betekent dit ook dat dit mensen moeten zijn die stevig in hun schoenen staan.

Minister, als u dergelijke mensen wilt aantrekken, dan moet u ook kunnen aantonen dat u zelf weet waarmee u bezig bent, dat u een adequate ondersteuning kunt bieden aan die mensen en dat mensen vertrouwen hebben in pleegzorg en in de begeleiding die ze moeten krijgen. Een goede beeldvorming is dus cruciaal om een goede kwaliteit van pleegzorg te kunnen garanderen. Ik verwacht dat u snel en op korte termijn acties zult ondernemen. Wat de ondersteuning van ouders betreft, bestaat er al het project 'Pleegouders Versterken in Opvoeden', maar dat is een onderzoeksproject waar men ten vroegste in 2013 resultaten verwacht.

Minister, wat zult u beleidsmatig ondernemen om op korte termijn de selectie en inspectie van pleegouders en -gezinnen te verbeteren? Is het niet stilaan tijd om te opnieuw te bekijken welke kinderen in aanmerking komen voor plaatsing in een pleeggezin? (*Applaus bij Open Vld*)

De voorzitter: Mevrouw De Wachter heeft het woord.

Mevrouw Else De Wachter: Voorzitter, minister, collega's, ik ga niet dieper in op het gegeven zelf. We hebben dat allemaal in de media kunnen lezen.

Minister, ik kan toch wel zeggen dat, samen met mij, heel wat mensen enorm geschokt waren. Hoe kon dit gebeuren? Hoe is dit mogelijk? Hoe is het zo kunnen ontsporen? Deze vragen hebben we ons de laatste dagen gesteld. Waarom hebben de bevoegde instanties niet sneller ingegrepen?

Het is toch wel heel frappant dat de voorbije tien jaar niemand iets heeft gemerkt of heeft ondernomen, ondanks de verschillende signalen. De burens van het pleeggezin zijn tweemaal naar de politie gegaan en er zijn pv's opgemaakt. Minister, ik weet dat het over een federale materie gaat en mijn collega, mevrouw Turan, zal hierover de nodige vragen stellen in het federale parlement.

De pleegdiensten werden gecontacteerd en één keer zelfs Kind in Nood. Intussen kwamen de diensten van de jeugdrechtbank over de vloer. Wettelijk is het zo geregeld dat pleegzorg minstens zeven bezoeken per jaar doet. Daarenboven zijn er minstens twee bezoeken per jaar van de consulent van de jeugdrechtbank. Hoe komt het dan dat geen enkel van de betrokken diensten zijn verantwoordelijkheid heeft opgenomen ondanks de verschillende signalen?

Ik wil hier zeker niet de pleegzorg in een slecht daglicht stellen. Mensen die zich bewust kandidaat stellen als pleegouder, voor een deel uit idealisme, doen schitterend werk. Ik hoop dat ze het in de toekomst even vlot en even goed zullen kunnen doen. Want kinderen in een bepaalde situatie hebben echt wel nood aan die nestwarmte en het is vaak de beste oplossing voor kinderen in thuisnood. Het overgrote deel van de pleegouders brengt trouwens kwaliteitsvolle opvang.

Daarom pleiten wij vanuit de sp.a voor een opwaardering van het statuut van de pleegouders. Het is niet alleen moeilijk om kandidaat-pleegouders te vinden, kandidaat-pleegouders moeten vaak ook heel lang wachten op een pleegkind. Pleegouders klagen ook vaak aan dat zij op dit moment geen enkel medebeslissingsrecht hebben over dit kind. We moeten dat zeer dringend aanpakken. Sp.a is er absoluut voorstander van om dit en het statuut van de pleegouder zo snel mogelijk in orde te brengen.

En ik ontken ook niet dat het opvangen van zulke kinderen soms een heel moeilijke taak is. Het gaat vaak om kinderen die met een heel zware emotionele rugzak aankomen in een pleeggezin. Het is dan ook belangrijk dat de pleeggezinnen voldoende ondersteund worden. U hebt vorig jaar reeds een aanzet gegeven door het project 'Pleegouders Versterken in Opvoeden' uit te werken. Want uit een studie van professor Vanderfaeillie blijkt dat pleeggezinnen vaak kwetsbaar zijn en dat pleegkinderen het pleeggezin vaak vroegtijdig verlaten.

Ik wil van de gelegenheid gebruik maken om de cijfers te nuanceren. 44 procent van de pleegkinderen zou vroegtijdig het pleeggezin verlaten. Hiertoe behoren ook de pleegkinderen die 18 jaar worden en op eigen benen willen staan, maar ook kinderen die zes of zeven jaar heel goed zijn opgevangen en door omstandigheden verhuizen maar heel veel positieve waarden meenemen. Pleegouders vertellen dat pleegkinderen vaak nog eens terugkomen op cruciale momenten omdat ze weten dat het pleeggezin er altijd voor hen zal zijn. Het is ook zo dat deze cijfers ook al genuanceerd zijn door Pleegzorg Limburg.

De minister heeft in 2009 zelf laten verstaan dat pleegzorg voor hem cruciaal is. Dit geldt vooral voor de heel kleine kinderen, tussen nul en zes jaar oud. Dit is de beste manier om hen de nodige zorg te verstrekken op het ogenblik dat ze daar de meeste nood aan hebben. Mijn fractie vindt dit ook cruciaal en zal de minister hierin ten volle ondersteunen.

Hieruit blijkt dat het project dat de minister net heeft opgestart van groot belang is. Het voldoet momenteel niet. We zullen niet enkel in een projectmatige ondersteuning moeten voorzien. We zullen ook structurele maatregelen moeten nemen. Een snelle evaluatie van het perspectiefplan lijkt me belangrijk en noodzakelijk.

Zoals bepaalde sprekers al hebben aangehaald, is er tevens nood aan meer uniformisering van de diensten in Vlaanderen. De afstelling moet uniform zijn. Hun werkwijze is zeer belangrijk. In de praktijk blijken er verschillende meningen en werkwijzen te worden gehanteerd. Zo is de frequentie van de begeleiding afhankelijk van de pleegdienst waarmee wordt samengewerkt. Dit dossier toont aan dat de begeleiding in sterke mate afhankelijk is van de manier waarop de begeleider bij het gezin en bij de hele situatie betrokken is.

De case load voor het personeel houdt in dat een begeleider momenteel voor 25 begeleidingsdossiers instaat. Daar komen heel wat bij te wonen vergaderingen en op te stellen verslagen bij. Het is dan ook een goede zaak dat de case load de voorbije jaren wat is verlaagd. Er zijn echter ook taken bijgekomen. We moeten hier in de toekomst rekening mee houden.

Er werken heel wat verschillende diensten in de pleegzorg. Het is dan ook belangrijk dat we naar een centraal aanmeldingspunt kunnen streven. In bepaalde provincies is dit systeem al in werking getreden. We hopen dat het mogelijk zal blijken hier verder aan te werken.

Minister, waarom hebben de betrokken bevoegde instanties, ondanks de verschillende officiële klachten, niet sneller ingegrepen? In welke mate wordt dit onderzocht en aangepakt?

Kloppen de cijfers van professor Vanderfaeillie? Verlaat 44 procent voortijdig het gezin? Hoe valt dit te rijmen met de stelling van Pleegzorg Limburg dat het om een op vijf jongeren zou gaan?

Is het project Pleegouders Versterken in Opvoeden reeds geëvalueerd? Zo ja, welke conclusie kan hieruit worden getrokken?

Vorig jaar hebben verschillende instanties een plattegrond voor een intersectoraal Pleegzorgdecreet uitgewerkt. Hoe staat het met de verdere concretisering van deze plattegrond? Hoe en wanneer zal de case load en de versnippering van de verschillende diensten worden aangepakt?

Dit is een hele reeks vragen. Er is dringend nood aan een degelijk, transparant Pleegzorgdecreet en aan een statuut dat de pleegouders voldoende garanties biedt. Op die manier zullen we de pleegzorg absoluut kunnen versterken en ervoor kunnen zorgen dat kinderen, net als in andere landen, op een goede, warme manier kunnen worden opgevangen. *(Applaus bij de meerderheid en bij Groen!)*

De voorzitter: Mevrouw Godderis heeft het woord.

Mevrouw Danielle Godderis-T'Jonck: Voorzitter, afgelopen weekend is aan het licht gekomen dat een meisje van 21 jaar tussen haar derde en dertiende levensjaar door haar pleegmoeder zou zijn mishandeld. Ze werd zwaar vernederd, moest op de grond slapen en kreeg bedorven voedsel te eten. Dit is absoluut ontoelaatbaar. Dit meisje uit Duffel moest dit alles nochtans ondergaan.

Als dergelijke zaken in de media verschijnen, hopen we altijd dat het om een geïsoleerd geval gaat. Toen ik deze ochtend de kranten opensloeg, merkte ik dat dit ijdele hoop was. Ook een pleegmoeder uit Zoersel moet voor de rechter verschijnen omdat ze een Afrikaans pleegkindje gedurende enkele jaren heeft verwaarloosd. Het meisje kreeg niet op tijd eten. Het meisje moest altijd apart zitten en haar ondergoed werd niet verschoond. Die praktijken horen niet thuis in onze moderne maatschappij.

Ik geloof niet dat iemand in dit halfroond het daarover niet met me eens is. We willen hier niet ingaan op deze specifieke gevallen, maar die tonen wel degelijk aan dat er iets grondig misloopt. In dit parlement ging de Commissie Jeugdzorg al op zoek naar redenen waarom zoveel kinderen in de bijzondere jeugdzorg en de pleegzorg terechtkomen. We twijfelen er niet aan dat er waardevolle aanbevelingen zullen komen uit die commissie. Het is duidelijk dat de Vlaamse Regering dit een belangrijk gegeven vindt. Dat blijkt uit de beleidsnota van minister Vandeuren. Minister, we weten dat u vorm geeft aan acties die maken dat pleegzorg altijd als eerste in overweging wordt genomen als er gezinsvervangende hulp voor kinderen jonger dan 6 jaar nodig is.

Als pleegzorg uit de hand loopt, heeft dat vaak te maken met de zware problemen waarin de kinderen in kwestie vaak al hun jonge leven lang verkeren. Ook de samenwerking tussen diverse organisaties – pleegzorg, onderwijs, politie... – is niet gestructureerd en hangt af van ieders vrijwilligheid en engagement. Men schaaft zich achter het argument van de privacy.

Bovendien hebben we de indruk dat in de diverse fases van het begeleidingsproces zaken fout lopen.

Je wordt niet zomaar pleegouder. Aan die stap gaat een hele selectieprocedure vooraf. Die concentreert zich op aspecten als goed zedelijk gedrag, kennis van de Nederlandse taal, een stabiele leefomgeving en pedagogische kwaliteiten. De screening is goed, want men mag niet lichtzinnig omgaan met het toekennen van een dergelijke verantwoordelijkheid. Men mengt zich immers ingrijpend in het leven van zowel een pleeggezin als een pleegkind.

De screening van pleeggezinnen wordt steeds belangrijker. De minister kiest ervoor om meer en vooral jonge kinderen in een pleeggezin te plaatsen. Dat zijn vaak kinderen met hechtingsproblemen en trauma's die leiden tot emotionele en gedragsproblemen. Pleeggezinnen zijn vaak niet deskundig genoeg om daarmee om te gaan. We willen de nadruk leggen op de inzet van deskundigheid en professionaliteit waar die nodig is.

Een cruciaal pijnpunt is ook dat de samenwerking tussen de diverse diensten te wensen overlaat. Er is geen uitwisseling van informatie waardoor problemen vlugger zouden worden gedetecteerd. In de gevallen die de voorbije week de media haalden, werden signalen gegeven door de omgeving van de kinderen die de mishandelingen vroeger hadden kunnen stoppen. We zien dat in het dossier uit Duffel onder meer de school, het CLB, de politie, de huisarts en het vertrouwenscentrum op de hoogte waren. Waarom is er niets gedaan met die informatie?

Alle verantwoordelijkheid bij de consultants van de plaatsingsdienst leggen, is onterecht. Zij hebben regelmatig contact met het pleegkind en het pleeggezin. Elke dienst organiseert zijn begeleiding en controle op een andere manier. Ze hebben allemaal een zeer hoge werkdruk bij het begeleiden van de steeds grotere groep kinderen en gezinnen. De burn-out en het personeelsverloop zijn groot. De begeleiders en diensten engageren zich enorm. Alleen beschikken ze niet altijd over voldoende middelen en mogelijkheden om hun selectie- en begeleidingstaak naar behoren te vervullen.

Minister, we hebben het reeds aangehaald: we vinden het positief dat u hebt aangekondigd de zaken die aan de basis liggen van deze zeer erge feiten, te zullen onderzoeken. Als er fouten zijn gemaakt, is eruit leren het minste dat we kunnen doen. Onze fractie kijkt ook uit naar het aangekondigde decreet met betrekking tot de pleegzorg. Dat moet selectiecriteria en regels met betrekking tot pleegzorg op een uniforme manier organiseren. De diverse mogelijkheden binnen de pleegzorg moeten worden uitgebreid, en pleegzorg heeft enkel slaagkansen als er samenwerking is tussen alle beleidsterreinen.

Het decreet met betrekking tot de pleegzorg is echter pas voor 2013. De periode tussen nu en 2013 is lang. Minister, wij willen van u weten of u nu al over instrumenten beschikt om deze problemen aan te pakken en vroeger te detecteren. Zo ja, welke initiatieven plant u nog om het hele proces in de pleegzorg efficiënter te laten verlopen? (*Applaus*)

De voorzitter: Mevrouw Schryvers heeft het woord.

Mevrouw Katrien Schryvers: Voorzitter, minister, collega's, opgroeien in de geborgenheid van een gezin blijkt nog altijd de beste garantie te zijn voor een goede ontwikkeling tot volwassenheid. Zowel jonge als oudere gezinnen staan in onze maatschappij echter om diverse redenen onder druk en zijn soms heel kwetsbaar. Die precare kwetsbaarheid kan tijdelijk of langdurig zijn, en niet elk gezin kan daar op eigen kracht mee omgaan. Dat gegeven vormde recent nog mee het voorwerp van besprekingen binnen de Commissie Jeugdzorg, waar we momenteel conclusies voorbereiden.

Voor kinderen in dergelijke situaties, over wie wordt geoordeeld dat opgroeien in het eigen natuurlijke gezin tijdelijk of langdurig onmogelijk is, kan pleegzorg een actueel antwoord zijn. CD&V onderschrijft ten volle de passages in het regeerakkoord en de beleidsnota van de

minister van Welzijn, dat pleegzorg altijd als eerste hulpverleningsvorm in overweging moet worden genomen waar gezinsvervangende hulp nodig is voor kinderen onder de 6 jaar.

Pleegzorg is voor ons de bijzondere combinatie van de vrijwillige inzet van pleegzorgers, het op proef gestelde ouderschap of natuurlijke gezinsmilieu en de professionaliteit van pleegzorgbegeleiders. Pleegzorg staat zo ook voor vermaatschappelijke zorg. Tal van pleegzorgers proberen in Vlaanderen op de beste manier stabiliteit en veiligheid te geven aan meer dan 4500 pleegkinderen. Het gaat daarbij vaak om heel kwetsbare kinderen, die door een belast verleden extra aandacht nodig hebben en verdienen.

Het is mede daarom dat we zeer geschokt zijn door de berichten van de voorbije dagen over misbruik en mishandeling binnen de pleegzorgcontext, die juist voor extreem kwetsbare kinderen een houvast en een poort naar de toekomst zou moeten bieden. Ook wij vragen ons natuurlijk af hoe dit is kunnen gebeuren en waarom het niet voldoende is opgemerkt en opgevolgd. We verwachten immers dat op de manier van opvang binnen de pleegzorg een goed georganiseerd toezicht bestaat, en dat er tegen misbruiken kordaat en streng wordt opgetreden.

Hoewel er de voorbije dagen uitvoerig over de feiten werd bericht in de media, en we die allemaal met terechte ontzetting en verontwaardiging hebben gelezen, is het niet aan ons om ons uit te spreken over het juiste feitenrelaas. De verschillende dossiers maken het voorwerp uit van strafrechtelijke behandelingen, en de minister kondigde interne onderzoeken aan. Maar het is wel onze absolute plicht om vanuit de overheid te zorgen voor voldoende garanties inzake de screening en de selectie van pleeggezinnen en de organisatie van het toezicht ter vrijwaring van de fysieke en psychische integriteit van pleegkinderen, en overigens ook van kinderen in het algemeen.

Naast de specifieke vragen in het kader van pleegzorg, spelen dus ook de andere elementen inzake melding van kindermishandeling. Recent zijn op dat vlak stappen gezet in uitvoering van het protocol met de federale overheid. Opvolging daarvan is nodig. CD&V pleitte in dat kader al meermaals voor een knipperlichtensysteem. We zullen dat in uitvoering van de Commissie Jeugdzorg blijven doen.

In het Vlaams regeerakkoord wordt de noodzaak aan een decreet met betrekking tot pleegzorg terecht aangehaald. Inderdaad kan en moet een nieuw regelgevend kader zorgen voor de intersectorale afstemming van de verschillende pleegzorgvormen, een reorganisatie van de pleegzorgdiensten, differentiatie binnen pleegzorg en de combineerbaarheid van pleegzorg met andere vormen van hulpverlening.

Vanuit onze fractie willen wij hier alleszins onze schouders mee onder zetten, net zoals we dit ook al hebben gedaan voor wat betreft de federale aspecten van pleegzorg, zoals het statuut van de pleegouders.

Binnen het nieuwe regelgevende kader moet er heel specifieke aandacht gaan naar de screening, selectie, inschatting van draagkracht en opvolging van pleeggezinnen. Zo kunnen we diegenen die niet thuishoren in de pleegzorg weren, maar ook diegenen die met veel inzet en overtuiging kwetsbare kinderen een thuis proberen te bieden, ten volle ondersteunen.

De voorzitter: Mevrouw Van der Borght heeft het woord.

Mevrouw Vera Van der Borght: Mevrouw Schryvers, u hebt verwezen naar de Commissie Jeugdzorg. Maar ook in de commissie Welzijn hebben we al meerdere keren uitvoerig van gedachten gewisseld over gelijkaardige zaken die gebeuren met kleine kinderen. De laatste keer was dat op 15 maart 2011.

Volgens Open Vld moet er één instantie komen die op cruciale momenten het initiatief neemt. Er zijn vandaag te veel structuren en te veel overlegmomenten waardoor het vaak fout loopt. We verschillen daar inderdaad van mening. CD&V is voorstander van de

knipperlichten. Zo ook de commissievoorzitter, de heer Dehaene. Ik heb geen probleem met knipperlichten op zich, maar wel wanneer die lichten te vaak en te lang moeten knipperen.

Minister Vandeuren, u was de laatste keer in de commissie heel erg boos en hoopte niet meer te moeten terugkomen op gelijkaardige gevallen. Ik wijs niemand met de vinger. Maar ik wil toch herhalen dat ook hier sprake was van meerdere instanties die weet hadden van mogelijke problemen. Ik pleit voor één instantie die op het cruciale moment het initiatief neemt om op te treden.

Mevrouw Katrien Schryvers: Mevrouw Van der Borght, ik denk dat u het nog altijd niet goed hebt begrepen. Als u het hebt over één instantie die beslissingen neemt, dan moet die instantie vanzelfsprekend informatie krijgen. Dat is wat wij het knipperlichtensysteem noemen: verschillende instanties krijgen melding van een probleem, dat op zich misschien niet zwaar genoeg weegt om in te grijpen, maar als al die problemen samen worden gelegd, wordt misschien duidelijk dat er wel een probleem is. Dat is ons knipperlichtensysteem. Vanzelfsprekend moet dat op één plek worden gecentraliseerd en moet van daaruit worden opgetreden. U zegt dat die lichten niet te lang mogen knipperen, maar ze moeten wel knipperen en iemand moet die lichten zien knipperen. Dat is duidelijk.

Collega's, CD&V blijft geloven in pleegzorg als gezinsvervangende hulpverleningsvorm voor heel wat kinderen in precaire situaties, ook in de toekomst. Minister, daarom dringen we erop aan samen op zeer korte termijn verder werk te maken van dit intersectoraal decreet waarin een goed kader wordt gecreëerd met een uniforme organisatie van deskundige pleegzorgdiensten, een correcte screening en degelijke begeleiding en ondersteuning van de pleeggezinnen. Dit alles in het belang van kwetsbare kinderen, en met veel appreciatie voor de vele pleegouders die zich wel belangeloos inzetten. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter: Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Voorzitter, minister, collega's, uiteraard waren wij allen geschokt door het recente getuigenis van kindermishandeling. Het is onbegrijpelijk hoe dergelijke gruwelijkheden gedurende al die jaren konden worden stilgehouden.

Het is sowieso aangewezen dat deze zaak ten gronde wordt onderzocht. Zo kunnen we hieruit, ook beleidsmatig, de nodige lessen trekken, zodat we dergelijke gruwel in de toekomst maximaal kunnen vermijden. Laat ons hoe dan ook, voor dit specifieke geval, in eerste instantie in alle sereniteit de resultaten van het lopende gerechtelijk onderzoek afwachten.

Laat ons op basis van dit geval ook niet stigmatiseren. Dit zou afbreuk doen aan de inzet van de overgrote meerderheid van de pleeggezinnen, die hun oudertaak met hart en ziel vervullen. Een pleeggezin is en blijft in regel sowieso een veel betere omgeving om in op te groeien dan een instelling. In vergelijking met andere uithuisplaatsingen is het zelfs de beste oplossing. Pleeggezinnen kennen logischerwijze meer warmte en meer stabiliteit. Ze lijken het meest op een normaal opvoedingsklimaat.

Op dit ogenblik verblijven ongeveer vijfduizend kinderen en jongvolwassenen in pleeggezinnen. De vraag groeit en die aangroei is vooral te wijten aan de sterke stijging binnen de bijzondere jeugdzorg. Hierdoor groeien natuurlijk de wachtlijsten want er is een groot tekort aan pleegouders. Minister, is het niet aangewezen om vanuit de Vlaamse overheid een sensibiliseringsbeleid te voeren ten einde meer pleeggezinnen te stimuleren om zich te engageren in de pleegzorg?

Bovendien hebben de huidig geëngageerde pleeggezinnen ook acute nood aan ondersteuning. Daarom werd bijvoorbeeld het unieke project 'Pleegouders versterken in opvoeding' gelanceerd. Daar werd heel veel geld voor uitgetrokken. Maar dit alleen blijkt niet voldoende, zoals blijkt uit een studie van Johan Vanderfaellie, pedagoog en psycholoog aan de VUB, die aantoonde dat bijna de helft van de kinderen die in een pleeggezin worden geplaatst, het gezin

voortijdig verlaat en dit om een negatieve reden. Zijn conclusie is echt alarmerend: over een periode van zes jaar eindigt 44 procent van de pleegplaatsingen met een breakdown. Minister, u kent deze studie. Kunt u deze bevindingen al dan niet bevestigen? Zo ja, hoe kan dit beleidsmatig worden geremedieerd?

Minister, vaak worden door het mishandelde kind of door de omgeving van het kind signalen gegeven die door verantwoordelijke instanties niet opgemerkt worden. Mede door een gebrekkige samenwerking en afstemming zijn de verantwoordelijke instanties vaak niet op de hoogte van elkaars zorgen met betrekking tot het welzijn van kind. Daardoor komt de ernst van de situatie onvoldoende in beeld en wordt er niet of niet tijdig ingegrepen.

Ook vooroordelen kunnen een rol spelen bij het slecht signaleren van kindermishandeling. Zo worden, in strijd met de feiten, vaders te veel gezien als mishandelaars van vrouwen en kinderen. Ook worden veel meldingen niet opgenomen omdat het een veronderstelde uiting van partnerconflicten zou betreffen. Het ontbreekt de professional ook vaak aan kennis over wat er moet worden gedaan bij een vermoeden van kindermishandeling. Mijn vraag is dan ook: op welke manier zult u proberen dit gekende probleem beleidsmatig te ondervangen?

Toch zijn al mechanismen voorhanden die dergelijke probleemgevallen zouden moeten detecteren want pleeggezinnen worden wel degelijk gecontroleerd. Zo krijgt een pleeggezin bezoeken van iemand van de pleegzorg. Daarenboven worden de kinderen ook gevolgd door een consulent van de jeugdrechtbank, die minstens twee bezoeken per jaar brengt en hierover halfjaarlijks een evaluatierapport schrijft. Het is dus ongelooflijk dat deze situaties onopgemerkt bleven door deze ervaren mensen. Misschien ligt een mogelijke verklaring in het feit dat iedere fulltime pleegzorgbegeleider een werklast heeft van 25 pleeggezinnen. De diensten geven aan dat dit een zwaar takenpakket is. Daarnaast is het ook zo dat in de praktijk de frequentie van de begeleiding per dienst verschilt. Mogelijk ligt ook hierin een verklaring. Trouwens, al in 2009 pleitte uw partijgenote en toenmalig minister van Welzijn, Veerle Heeren, voor een samenwerking en uniformisering van de frequentie van de begeleiding in haar plan 'Perspectief!'. Ik hoorde daarnet dat er toen in Limburg een pilootproject werd gestart. Heeft dat resultaten opgeleverd? Welke bevindingen zijn daaruit naar voren gekomen?

Minister, u gaf al aan dat u een nieuw decreet voor de pleegzorg zou maken. Ik vraag me af in hoeverre u hierin gevolg geeft aan de noodzaak tot uniformisering en samenwerking en wanneer u dit decreet zult finaliseren. Minister, ik kijk uit naar uw antwoord. (*Applaus bij LDD*)

De voorzitter: Minister Vandeurzen heeft het woord.

Minister Jo Vandeurzen: Collega's, ik wil de sprekers bedanken. Ik zeg dat niet als een cliché. Er zijn belangrijke signalen gegeven.

Het eerste signaal is een oproep om niet te oordelen over een concrete situatie zonder kennis van de feiten. Ik deel het gevoel van schok met u allen over de dingen die we vernemen. Hoe intuïtief onaanvaardbaar de situatie ook is, laat ons proberen het individuele zorgvuldig en met respect voor de feiten en de betrokkenen te analyseren. Laat daarbij de justitie haar werk doen. Ook dat heb ik hier gehoord. Dat is een juist pleidooi.

Ten tweede heb ik de fracties goed beluisterd. Ik heb bij allen een grote waardering gevoeld voor wat pleegouders elke dag opnieuw in Vlaanderen waarmaken. Er verblijven in Vlaanderen ongeveer 5000 kinderen in een pleeggezin. Van de eerste spreker tot de laatste, iedereen beseft hoe belangrijk de pleegzorg is in het hulpaanbod in Vlaanderen. Er is daarvoor wetenschappelijke evidentie. Het engagement waarmee vrijwilligers en professionelen in de sector die zorg opnemen verdient alle waardering.

Dames en heren, ik heb hier ook gehoord dat het onderzoek, dat plotseling in de nasleep van de justitiële feiten aan de orde kwam, moet worden genuanceerd. Mevrouw De Wachter heeft

daarnaar verwezen. Het geciteerde onderzoek heeft, zoals mevrouw Vogels zegt, een heel specifieke context. Het zegt niet dat 44 procent van de pleegplaatsingen mislukkingen zijn. Die indruk is misschien in de samenvatting ontstaan, maar dat is niet de conclusie van het onderzoek.

Het onderzoek gaat over de ‘breakdown’: de reden waarom aan een pleegplaatsing een einde komt. Als iemand betrokken bij de plaatsing vindt dat het geen goed einde is, wordt dat beschouwd als een mislukking of een slecht resultaat. Mevrouw De Wachter heeft er terecht naar verwezen. Je kunt jaren verblijven in een pleeggezin terwijl het heel goed gaat. Maar als je dan als achttienjarige plots beslist om met de liefde van je leven te gaan samenwonen en je pleegouders of de pleegdienst vinden dat geen goed idee, komt deze casus in die 44 procent terecht. We moeten dus oppassen met die resultaten.

Bovendien blijkt uit een internationale benchmark dat het niet zo’n uitzonderlijk resultaat is. In het onderzoek wordt ook duidelijk dat de kans dat de pleegplaatsing niet eindigt op een manier waarbij iedereen zich goed voelt, groter is als je op latere leeftijd met pleegplaatsing begint. Als er sprake is van gedragsproblematieken, wordt die kans ook groter. De boodschap is, zoals de onderzoekers ook willen benadrukken, dat je dat onderzoek juist moet plaatsen. Dat hebt u gedaan. Ik ben u daarvoor dankbaar.

Dat doet niets af aan de vraag hoe zoiets kan gebeuren en hoe het kan dat er zoveel mensen bij betrokken zijn. Die vraag moet ons en u als wetgever bezighouden. Wat kunnen we daaruit leren? Wat is de oorzaak van het blijkbaar niet kunnen reageren op signalen? U weet dat in de pleegzorg en in de toekomstige organisatie van de pleegzorg al heel belangrijke stappen zijn gezet. Zoeken naar methoden om het risico te verkleinen dat men het niet heeft gezien, dat er niet gereageerd wordt of dat kinderen in heel kwetsbare omstandigheden het voorwerp uitmaken van mishandeling of misbruik, zit aan de kiem of de oorzaak van de opmaak van deze nieuwe regelgeving.

We hebben een versnipperd landschap. We hebben verschillende sectoren waarin pleegzorg aan de orde is. Het is heel duidelijk dat in deze sector het moment is gekomen om te werken aan een intersectoraal decreet Pleegzorg, een decreet dat alle vormen van pleegzorg zal omvatten en dat als het ware een kader kan bieden om deze vorm van zorg in de toekomst verder alle kansen te geven. De timing is dat we tegen het einde van het jaar zullen beschikken over een tekst. Ik hoop dat u daar allemaal met veel belangstelling kunt aan meewerken. Ik hoop dat we in de loop van volgend jaar daaromtrent in het parlement een discussie voeren en een regelgevende beslissing kunnen nemen.

Het is duidelijk dat in dat intersectoraal decreet de verschillende functies in de pleegzorg, zoals de werving, de screening, tot en met de begeleiding en de nazorg, allemaal zullen worden benoemd en de nodige kwaliteitsvoorwaarden eraan zullen worden gekoppeld. Een van die elementen is het familienetwerkberaad, de evidence-based methode om in screening van kandidaat-pleegouders aan de slag te gaan en te kijken of je mensen hebt met de juiste attitude die kandidaat zijn om als pleegouder te fungeren. Dat is maar een voorbeeld. Het decreet zal worden gevolgd door uitvoeringsbesluiten waarin de sectorspecifieke kwaliteitseisen zullen worden gesteld. Ik neem aan dat u dat soort aanpak wel kent en kunt onderschrijven.

Meteen is het antwoord op een aantal vragen gegeven. Ja, het is mijn overtuiging dat voor een aantal van die dingen, waarbij de methode best de evidence-based methode is, we beter uniformiseren en standaardiseren en de goede praktijken die internationaal en wetenschappelijk gevalideerd zijn, gebruiken in alle pleegzorgdiensten in Vlaanderen. Ja, ik ben een groot voorstander van het feit dat je daar beter samenwerking in stimuleert en zorgt dat je op bepaalde schalen dingen kunt doen omdat het onderzoek en de ervaring uitwijzen dat dat zijn vruchten afwerpt.

Het is inderdaad voormalig minister Heeren die in de vorige legislatuur daar een lans voor heeft gebroken. We mogen natuurlijk niet verwijzen naar één provincie en zeggen dat daar alle heil vandaan komt, maar het is heel juist dat de ervaringen in de provincie Limburg met de samenwerking van de verschillende pleegzorgdiensten, leiden tot de absolute overtuiging dat je zo meer resultaat kunt boeken. Ik ben het er ook mee eens dat je iets niet altijd zomaar kunt overplanten naar een grootstedelijke context. Dat begrijp ik zeer goed. De overtuiging dat je door een aantal dingen samen te doen, beter en kwaliteitsvoller kunt werken, kunnen we wel uit dat experiment meenemen, dat nu trouwens in heel Vlaanderen verder wordt uitgerold. Als je alleen maar kijkt naar de screening en de werving, je de resultaten ziet van hoeveel meer kandidaat-pleegouders zich melden en hoe de methodologie van screening een kwalitatieve onderbouw en uniformiteit kent, wijst dat er allemaal op dat dat de goede richting is. Dat is meteen de grondfilosofie van het nieuwe decreet dat eraan komt.

Dames en heren, ondertussen is de wereld natuurlijk niet blijven stilstaan. De problematiek van jongeren met een zekere vorm van gedragsproblematiek en de opvang ervan bij pleegouders, eist al een tijdje de aandacht van het beleid op. Dat is ook de reden waarom een vrij grootschalig onderzoek is opgestart met de vraag: hoe kun je pleegouders als het ware beter uitrusten en ondersteunen als het erop aan komt de pleegzorg op te nemen van jongeren met gedragsproblemen.

Er is gevraagd naar de stand van zaken van dat project. Het project is uit zijn testfase en gaat in zijn werkelijke experimentele fase. Dat wil zeggen dat het nu in Vlaanderen wordt uitgerold en dat we met een wetenschappelijke opvolging zullen proberen na te gaan of het waar is dat met een goede ondersteuning van die ouders, je betere resultaten kunt boeken en een succesvolle pleegplaatsing kunt realiseren, in vergelijking met ouders die die vorming niet krijgen. Het is een belangrijk element omdat het mee zal worden opgenomen in de nieuwe regelgeving die we met betrekking tot pleegzorg gaan uitwerken.

Een beter kader, intersectoraal, meer kwaliteit, uniformiteit, standaarden en best practices, maar ook aandacht voor de ondersteuning van pleegouders die de zorg opnemen van jongeren met gedragsproblemen: het zijn elementen in onze aanpak om het risico op het soort zaken dat we vandaag helaas in de media moeten lezen, te beperken.

Aan de andere kant moeten we de sensibilisering in onze samenleving, de aandacht voor de signalen, de knipperlichten, de zaken waaruit we kunnen afleiden dat er misschien een kind in nood is, blijven opvoeren. Via het Vlaams Forum Kindermishandeling trachten we in de komende maanden een grootschalige sensibiliseringscampagne te initiëren in Vlaanderen, precies om de publieke opinie gevoelig te maken voor het herkennen van de signalen dat er misschien sprake is van kindermishandeling of -misbruik. We gaan een brede training en vorming opzetten voor opvoeders en begeleiders, ook in de pleegzorg, om hen beter te ondersteunen en te equiperen om met dat soort zaken te kunnen omgaan.

Daarnaast is er ook beslist dat er een doorgedreven training komt om hulpverleners die worden geconfronteerd met situaties waarin ze onmiddellijk en adequaat moeten kunnen reageren, te bekwamen en te vormen. Dat betekent dat we met de Vertrouwenscentra Kindermishandeling aan tafel gaan zitten om het mandaat te bepalen, en om de bevoegdheid om op te treden in die centra aan te scherpen. Dat moeten we duidelijk in beeld brengen, en niet alleen als het gaat over intrafamiliaal geweld, maar ook breder. Segmenteren kan de zaken alleen maar compliceren, en de verantwoordelijkheden verschuiven. We zullen aan bepaalde organisaties moeten zeggen dat ze een mandaat hebben en dat we verwachten dat ze daar adequaat mee zullen omgaan.

Het zijn allemaal elementen die we in gereedheid proberen te brengen. Op de achtergrond kijk ik ook naar de conclusies van de commissie, en naar het debat over de centrale toegangspoort. Ik ben het eens met mevrouw Vogels, dit is geen debat dat alleen gaat over pleegzorg en de vraag wat de pleegouder heeft gedaan. Dit debat gaat over hoe we pleegzorg in de totaliteit van het aanbod jeugdhulp plaatsen. Is pleegzorg op een bepaald moment de

meest aangewezen vorm van ondersteuning of opvang, of is er een meer adequate zorg? Daaruit is de idee van de integrale jeugdhulp gekomen, en van een toegangspoort die de keuze van de meest adequate vorm van zorg en hulp moet bepalen.

Mevrouw Vogels, we gaan vragen aan de onderzoekers om na te gaan in welke mate mislukkingen mee geconditioneerd zijn door de achtergrond. In dit geval wordt met een vermanende vinger naar de pleegouder gewezen. Maar is niet ook de context van de situatie waarin die mensen zijn gebracht mee oorzaak van het mislukken van een pleegplaats? Dit soort hulpverlening mogen we in de toekomst niet isoleren. Vaak is de draagkracht van de pleegouders een heel pertinente vraag. De vraag of pleegouders ook moeten kunnen rekenen op andere vormen van hulp en zorg, zal in de commissie worden beantwoord. Als blijkt dat aan de draagkracht een einde is gekomen, moet de pleegzorg worden overgenomen. En ook dat is een deel van het verhaal dat we met het nieuwe decreet zullen moeten schrijven. We zullen het moeten inpassen in een bredere discussie over integrale jeugdhulp, de intersectorale toegangspoort en de samenwerking in de sector van iedereen die er actief is.

Het is altijd pijnlijk en jammer wanneer in het parlement een debat wordt gehouden over belangrijke beleidsmateries naar aanleiding van een dramatische gebeurtenis. Intuïtief voelen we aan dat de samenleving dat niet kan en mag aanvaarden. In dit geval moeten we ook aan de publieke opinie duidelijk maken dat er de laatste jaren beleidsmatig al heel wat is gebeurd in de organisatie van de pleegzorg, de ondersteuning van diensten en de drang naar meer kwaliteit, en dat dit parlement en deze regering echt wel de bedoeling hebben om tijdens de volgende jaren deze vorm van zorg nog beter te ondersteunen en te kaderen.

Ik ben me er zeer goed van bewust dat dit gebeurt in een context van schaarste. We hebben een aanzienlijk hulpaanbod. De overheid investeert daar jaar na jaar meer in. Daarbij worden we ook geconfronteerd met de grenzen van mogelijkheden en aanbod. Het is onze uitdaging om dat aanbod uit te breiden. We doen dat elk jaar. Daarnaast moet het ook onze uitdaging en die van de hele sector zijn om in deze context niet te verglijden naar een verhaal waarin niemand nog verantwoordelijk is. Iedereen moet zeer goed geïntentioneerd zijn. De sector is dat in mijn ogen absoluut. We stellen echter vast dat we het niet kunnen vatten en grijpen. Deze vaststelling mag ons niet verlammen, integendeel. We moeten met alle mogelijke energie en met alle goede intenties die in de sector en in de pleegzorg aanwezig zijn, en met de vaste wil na te gaan hoe we het risico zo veel mogelijk kunnen beperken, sleutelen aan de organisaties, werking en uitbouw van het aanbod.

Dit dramatische voorval en de lessen die we daaruit kunnen trekken, zijn een argument om door te gaan op de ingeslagen weg van meer samenwerking, een beter aanbod, grote zin voor kwaliteit en de nadruk op een integrale benadering. Ik hoop dat we die weg die nog lang is, samen kunnen inslaan. (*Applaus*)

Mevrouw Marijke Dillen: Minister, ik dank u voor uw uitvoerig antwoord. Ook mijn fractie kijkt met belangstelling uit naar het aangekondigde intersectoraal ontwerp van decreet. Als ik het goed heb begrepen, zal dat uitgewerkt zijn tegen eind dit jaar. Ik hoop dan ook dat we het begin 2012 kunnen bespreken en dat u alle mogelijke inspanningen zult doen om het zo snel mogelijk in de praktijk om te zetten.

Het was zeker niet mijn bedoeling, en dat heb ik ook duidelijk gezegd tijdens mijn betoog, om met een vermanende vinger te wijzen naar de pleeggezinnen. Het is niet omdat enkele zaken zijn ontspoord dat de hele sector daarop mag worden afgerekend. Mijn fractie heeft enorm veel respect voor alle pleegouders die al die inspanningen doet. Wie zoiets doet, moet dat doen met een warm hart. Zo niet, kan men er beter niet aan beginnen, want dan houdt men het niet lang vol.

Minister, u hebt aangekondigd dat u zult nagaan of er niets moet gebeuren met de screening en de aanwerving van pleegouders en of de procedure niet moet worden gewijzigd. Ik hoop

dat dit zeer snel gebeurt. Dit is immers een van de belangrijke aspecten die moeten worden uitgewerkt in uw intersectoraal ontwerp van decreet.

Nogmaals minister, kwaliteit is heel belangrijk maar de lat mag ook niet te hoog liggen. Er zijn vandaag al veel te weinig pleeggezinnen. Wanneer men het kader te strikt maakt, zullen die mensen afhaken.

U hebt verwezen naar de integrale jeugdhulp. Volgende week zullen we daar in de commissie ten gronde over debatteren. Ik wil al even verwijzen naar de resultaten van de studie uitgevoerd door de K.U.Leuven. Daaruit blijkt dat er zware tekortkomingen zijn. Er worden ook vijf aanbevelingen geformuleerd. Ik hoop dat u het nodige zult doen om daaraan tegemoet te komen en daar in uw aangekondigde ontwerp rekening mee te houden.

En ik heb nog een laatste opmerking, minister. Spijtig genoeg is pleegplaatsing niet in alle gevallen de ideale oplossing. Op een bepaald ogenblik trekken pleegouders aan de alarmbel omdat ze het om tal van redenen absoluut niet meer zien zitten. Het kan gaan om redenen die eigen zijn aan eventuele gedragsproblemen van het pleegkind of om redenen die eigen zijn hun specifieke situatie. Het is daarom belangrijk om nog meer aandacht te besteden aan plaatsen in de jeugdzorg. Als de pleegouders aan de alarmbel trekken, is het eigenlijk niet aanvaardbaar dat ze nergens terecht kunnen, dat het kind niet ergens kan worden geplaatst, al is het maar tijdelijk, tot de rust is teruggekeerd. Ik vraag u dus opnieuw, want ik heb dat hier in het verleden al talrijke keren gedaan, om hiervoor in meer plaatsen in de jeugdzorg te voorzien.

Voorzitter, ik kondig een actualiteitsmotie aan.

Mevrouw Mieke Vogels: Voorzitter, minister, het begint een beetje een gewoonte te worden dat als er een probleem wordt aangekaart, er een decreet wordt aangekondigd. Dat is met de kinderopvang zo: alles zal worden opgelost met het decreet. Het lijkt ook een beetje het verhaal te worden van de pleegzorg: alles wordt opgelost, want er komt een decreet. Een decreet op zich lost natuurlijk de schaarste niet op, niet in de kinderopvang en niet in de pleegzorg. Een decreet op zich creëert geen enkele plaats. Net in de bijzondere jeugdzorg, waar u wel naar hebt verwezen, moeten we de pleegzorg zien in het geheel van de bestaande schaarste waardoor aan kinderen niet snel het juiste hulpverleningsaanbod kan worden gegarandeerd.

Ik ben het met u eens dat het niet alleen een kwestie van schaarste is, dat we ook beter moeten samenwerking en intersectoraal moeten samenwerken om ervoor te zorgen dat het juiste antwoord op de juiste hulpvraag wordt gegeven. Het zou ons hier te ver leiden om een debat te voeren over de integrale toegangspoort, maar na de Commissie Jeugdzorg geloof ik minder dan ooit dat de integrale toegangspoort het probleem zal oplossen en mogelijk zal maken dat we jongeren sneller een beter hulpaanbod kunnen garanderen. Er kan immers in de hele procedure op geen enkele manier rekening worden gehouden met de context van de jongere, met het netwerk waarin hij operationaliseert. Alles wordt geprotocoliseerd, alles wordt in dossiers gegoten en men ziet steeds minder de persoon die erachter zit. Dat vind ik een verschrikkelijke evolutie.

In het verlengde daarvan, minister, ben ik ook niet zo zeker dat een decreet een verbetering zal zijn. Ik ken de decreten en uitvoeringsbesluiten die we vanuit Vlaanderen maken een beetje. Ik lees vandaag in de krant dat uw administratie zegt dat een pleeggezindienst gemiddeld zeven keer per jaar een bezoek aflegt aan een pleeggezin en dat de consulent om de zes maanden langskomt. Dat is niet zo, minister, dat is bijna nooit zo. Dat is heel soms zo: in de gezinnen waar het nodig is. Laat ons alstublieft niet weer alles vanuit Vlaanderen dicteren: elk gezin moet zeven keer bezocht worden, daar moeten we dan een protocol van maken en dat moeten we noteren. Laten we alstublieft, ondanks de problemen die er kunnen zijn, voldoende vertrouwen geven aan mensen die werken in de diensten en op het terrein. We mogen hen niet, vanuit de angst dat er iets zou kunnen foutlopen, dwingen tot nog meer

administratie, nog meer bezoeken, nog meer eenheidsworst, want dat is absoluut niet de oplossing voor de bijzondere jeugdzorg. Er moet zorg op maat van het kind worden georganiseerd, geen eenheidsworst.

Ik ben dus eigenlijk niet zo tevreden met uw antwoord, het spijt me.

De heer Peter Gysbrechts: Ik dank u voor uw uitvoerig antwoord, minister, en voor de belofte dat u dit verder zult aanpakken. We mogen het inderdaad niet alleen hebben over één concrete situatie. Ik heb dat in mijn betoog bewust niet gedaan. We moeten Justitie haar werk laten doen. Er is een grote waardering voor de pleegouders.

Uiteraard moeten we de onderzoeken nuanceren en in de juiste proporties plaatsen. Vier op de tien zouden naar een breakdown gaan. Daar zitten inderdaad ook de 18-jarigen bij. We mogen dat niet van de tafel vegen, dat is een aanzienlijk aantal. Ik zeg niet dat u dat gedaan hebt, minister, maar we moeten met dat signaal rekening houden.

Daarom vraag ik u om dat in een bredere context te bekijken. U bent daar gedeeltelijk aan tegemoetgekomen. In 2007 kwam 75 procent van die kinderen uit een problematische opvoedingssituatie. Dat is een grote groep. Brede context betekent ook screening, selectie en bijstand van al die onthaalouders. Daar heb ik positieve berichten over gehoord.

Laat dit concreet voorval een aansporing zijn om verder te werken. Ook wij kijken uit naar het nieuwe decreet. Dat belet niet om nu al een en ander bij te sturen. We mogen niet gewoon zitten wachten tot 2013.

Ik kondig een actualiteitsmotie aan.

Mevrouw Else De Wachter: Ik dank u voor uw antwoord, minister. Wij zullen u zeker steunen in alles wat u onderneemt om de pleegzorgsector in zijn geheel sterker te maken en meer draagkracht te bieden. We zullen aan de decreten en alle initiatieven constructief meewerken. Het is cruciaal voor de hele sector.

Ik wil een aantal aandachtspunten aanhalen, minister. U geeft onder andere aan dat er via het decreet voor gezorgd zal worden dat de sector kwalitatief kan omgaan met de screening, de begeleiding en dergelijke. Ik wil er u toch op wijzen om er aandacht voor te hebben om dat centraal aan te sturen en te leiden. We hebben het er al over gehad in het debat over de versnippering van de sector. Er zijn nog branches zoals adoptie waar centrale aansturing belangrijk is, om snel te kunnen ingrijpen op het moment dat het nodig is. Het is belangrijk dat de pleegzorg kan streven naar transparantie, duidelijkheid en zekerheid, ook voor de hele gezinssituatie waar het kind in terecht komt.

Goede ondersteuning, we hebben het al vermeld, van pleegzorgouders en -gezinnen is heel belangrijk. Het is goed om die mensen stevig te ondersteunen, om te zorgen dat ze de nodige opleidingen kunnen volgen om aan de slag te gaan als pleeggezin.

Ik denk echter dat we alleen kunnen spreken van een succesverhaal als we er tegelijk voor kunnen zorgen dat het statuut van de pleegouder sterk wordt uitgebouwd. Alleen dan kunnen we succes boeken, ook wat de ondersteuning betreft. Heel concreet: een pleegouder kan heel veel tijd en aandacht besteden aan zijn gezin en pleegkind, maar als dat kind in het weekend naar huis gaat en op maandag terugkomt in een erbarmelijke toestand, dan kan de pleegouder zeer weinig ondernemen. Hij staat zwak. Alleen als we dat samen kunnen aanpakken, kunnen we de sector versterken.

Minister, u gaat onderzoeken wat er concreet is fout gelopen. Het dossier heeft wel veertien jaar aangesleept. Ik doe een oproep als voorzitter van de Commissie Jeugdzorg. We hebben in het verleden nog dossiers behandeld in gesloten commissie. Laten we dat nu ook doen. Laten we daar samen met al die actoren rond werken. Laat ons dat onderzoeken. Wat is er fout gegaan? Hoe moeten we dat aanpakken om dat in de toekomst te voorkomen? Dan kunnen we dat verwerken in de conclusies van onze Commissie Jeugdzorg. Alleen op die manier kunnen we dat kwalitatief aanpakken, en de slagkracht van de sector realiseren. Zo

kunnen we de pleegouders en het hele gezin duidelijk zeggen dat we ervoor willen gaan, zodat zij er sterker kunnen uitkomen. Zo komen hopelijk nog veel meer kinderen in Vlaanderen in pleeggezinnen terecht. Daar worden ze op een warme manier opgevangen, daar ben ik van overtuigd.

Mevrouw Katrien Schryvers: Minister, ik dank u voor uw uitvoerig antwoord. Al in het regeerakkoord en ook in de beleidsnota Welzijn wordt dat intersectoraal ontwerp van decreet aangekondigd. Naar ik meen te weten, is er al heel wat voorbereidend werk verricht, onder meer binnen de congressen Pleegzorg van het najaar van 2010.

Mevrouw Vogels, met dit debat wordt de noodzaak van dat werk bewezen. Het is echter niet zoals u insinueert dat er nu plots naar aanleiding van een concreet schrijnend probleem een ontwerp van decreet wordt aangekondigd, dat dan alles moet oplossen. Dat ontwerp wordt juist voorbereid omdat we allemaal aanvoelen dat er diverse problemen op het terrein zijn, dat er heel wat verschillende vormen van pleegzorg zijn, dat er ook een groot versnipperd veld is.

Mevrouw De Wachter, u wijst heel terecht op de nood aan een statuut voor pleegouders. Dat is natuurlijk wel federale materie. Onze fractie heeft in dat verband overigens al heel wat uitgewerkte wetsvoorstellen in het federale parlement ingediend.

Mevrouw Vera Van der Borcht: Minister, ik wens u uitdrukkelijk te bedanken voor uw engagement inzake het ene beslissende orgaan om in de toekomst snel op te treden als er schrijnende of vermeende schrijnende situaties zijn. Hebt u enig idee wat het tijdspad is voor het oprichten van dat orgaan?

Mevrouw Ulla Werbrouck: Minister, namens mijn fractie wens ook ik u te danken voor uw uitvoerig antwoord. Ik ben niet van plan om alles wat de collega's hebben gezegd, te herhalen. De noodzaak is bewezen. U engageert zich om er werk van te maken. Ik denk dat we samen een grote stap vooruit kunnen zetten voor die pleeggezinnen.

Minister Jo Vandeuren: Ik wil nog kort ingaan op een aantal punten. Het is inderdaad de bedoeling te zorgen voor een aanpassingsvoorstel voor het decreet Integrale Jeugdhulp, waarin het mandaat een belangrijk deel van de decretale onderbouw zal uitmaken. Op dat vlak moeten we immers wat meer duidelijkheid creëren. Het gaat over de rol van de comités, de vertrouwenscentra enzovoort. Ik denk dat we daarover al eens hebben gesproken in de commissie. Ik denk dat dat daar ook een plaats moet krijgen. Wat mij betreft, moet dat relatief snel gaan. We moeten dat echt aanpakken, omdat dat het hele traject ter uitvoering van dat ontwerp moet helpen faciliteren.

Ik ben het eens met mevrouw De Wachter. Als het in een juiste context kan gebeuren, en we een aantal gegevens hebben die belangrijk kunnen zijn zodat de commissie met een aantal aanbevelingen komt, ben ik uiteraard bereid om daar mijn medewerking aan te verlenen. We hebben er alle belang bij dat die aanbevelingen werkelijk beantwoorden aan datgene dat uit de feiten kan worden afgeleid. Als we afspraken kunnen maken over de context waarin dat gebeurt, dan is dat voor mij zeker bespreekbaar.

Over één punt ben ik het totaal niet mee eens, namelijk de positie van mevrouw Vogels. Ik ben het er niet mee eens dat er een zwart-witverhaal zou bestaan met de geëngageerde, bezielde hulpverlener op het terrein aan de ene kant, en de verschrikkelijke, bureaucratische en met protocolzucht behepte overheid aan de andere kant. Dat is natuurlijk totaal onjuist. Ik ben het niet eens met degene die durft te suggereren dat in een vrijheid-blijheidorganisatie iedereen het goede zal doen en dat niet gewerkt moet worden op basis van wat wetenschappelijk evidente aanpakken en standaarden zijn, en dat we niet moeten zoeken waar via schaalvergroting een aantal efficiëntiewinsten geboekt kunnen worden. Het is altijd, en zeker als het gaat over zorg- en hulpverlening, een zoektocht naar een goede verhouding tussen bezieling, engagement en betrokkenheid enerzijds, en werken op basis van ervaring, professionaliteit, wetenschappelijke onderbouw anderzijds. Uiteraard moeten dan afwegingen gemaakt worden.

Mevrouw Dillen, u had het over de hoogte van de lat voor de pleegouders. Ik ben het helemaal met u eens. Dat is een zoektocht om een evenwicht te vinden. Maar de benadering dat we die uitdaging niet moeten aangaan, dat er in de wereld van de hulpverlening niet zoiets bestaat als best practices die men moet stimuleren en combineren met de verantwoordelijkheidzin op het terrein voor elke unieke situatie, deel ik niet.

Als we ons op die manier in de gezondheidszorg en de hulpverlening zouden organiseren, dan zou u mij om de week ondervragen. Dat is geen correcte manier. Ik versta heel goed dat men niet moet 'doodbureaucratiseren', maar dat men op zijn minst toch een aantal kaders moet kunnen creëren, een aantal goede praktijken moet kunnen stimuleren en mensen moet kunnen aanspreken op de kwaliteit die ze leveren. Ik vind dat een basic in het beleid. Ik ben altijd opnieuw verbaasd dat u dat niet deelt. Maar goed, dat is dan een verschil in politieke visie.

Mevrouw Mieke Vogels: Minister, ik denk dat u van alles gehoord hebt dat ik niet gezegd heb. Ik heb nooit gezegd dat ik geen goedepraktijkvoorbeelden wil. Ik heb ook nooit gezegd dat ik geen kwaliteit wil. Alleen heb ik al herhaaldelijk gezegd dat je kwaliteit niet alleen kunt vertalen door te protocolleren en meten, zeker niet in de welzijnszorg. Er is zoiets als 'evidence based' in de gezondheidszorg. Voor een deel kun je dat vertalen naar de welzijnszorg, maar dat is niet altijd zo evident.

Minister, u kunt toch niet ontkennen dat op dit moment een aantal sectoren als gevolg van een beetje verkeerd kwaliteitsdenken gebukt gaan onder allerlei rapporten en onder allerlei administratieve formaliteiten die de kwaliteit niet echt ten goede komen. Het enige wat ik vraag, is dat we onder het motto van angst dat er iets verkeerd zou lopen, ons als overheid niet zodanig indekken dat we elke creativiteit uit de werking halen en dat we allerlei dingen opleggen die de kwaliteit niet ten goede komen.

Het is een genuanceerd debat, maar ik heb de indruk dat op dit moment de wijzer een beetje te veel doorslaat naar het formalisme.

Minister Jo Vandeuren: Met dat laatste ben ik het eens. Ik huiver van een situatie waarin we elke hulpverlener in het defensief duwen, uit schrik dat wanneer hij risico's neemt, hij later door anderen scheef bekeken wordt en dan nog wel in een context waarin we vaak keuzes moeten maken wegens de schaarse middelen. Ik ben absoluut een medestander want ik weet heel goed wat dat betekent. Ik heb voldoende parlementaire onderzoekscommissies meegemaakt waar zulke discussies zijn gevoerd. Ik kan me heel goed verplaatsen in de situatie waarin sommige pleegouders en -diensten zich op dit moment bevinden. Met dat soort signalen ben ik het helemaal eens.

Het is toch nog iets anders dan zeggen dat we geen appel mogen doen op kwaliteit. Ik ben het er zelfs mee eens dat je kwaliteit niet alleen meet in termen van processen en procedures. De grote vraag is hoe we kwaliteit kunnen meten en objectiveren als resultaat van de dienstverlening. In de welzijnssector zijn we daar inderdaad nog verder van weg dan in de gezondheidssector. Het staat ook in het regeerakkoord dat we proberen te werken aan een handhavingsbeleid dat meer inzet op de resultaatevaluatie dan op de middelen en de procedures. U mag er gerust in zijn dat we ook de volgende jaren stappen zullen zetten.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

Het debat is gesloten.

Actualiteitsmoties

De voorzitter: Door het Vlaams Belang, door Open Vld en LDD en door de meerderheid werden tot besluit van dit actualiteitsdebat actualiteitsmoties aangekondigd. Ze moeten uiterlijk om 16.15 uur zijn ingediend.

Het parlement zal zich daarover straks uitspreken.

Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Ivan Sabbe tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de evolutie van de buitenlandse investeringen in Vlaanderen

De voorzitter: Het antwoord wordt gegeven door minister Crevits.

De heer Sabbe heeft het woord.

De heer Ivan Sabbe: Voorzitter, het is bijzonder jammer dat de minister-president er niet is. Vorige week heeft hij in de commissie nog een schreeuw om aandacht geslaakt. Hij zei toen dat de cijfers wat beter zijn geworden. Nu doe ik moeite om de minister-president in het eerste gedeelte van mijn betoog met een kwinkslag positief te bejegenen, maar hij zit in Zuid-Korea. Ik hoop dat hij ginds de goede zaak dient en dat minister Crevits me een even goed antwoord zal geven.

Uit het Global Location Trends Report van IBM blijkt dat België opnieuw minder investeringen telt. We gaan van 177 naar 166 investeringen. We blijven dalen. Het positieve element is dat Vlaanderen voor het eerst meer investeringen dan het voorgaande jaar aantrekt. In Vlaanderen stijgt het aantal buitenlandse investeringen van 28 tot 108. Dat is positief.

We moeten dit positieve element onmiddellijk relativiseren. In 2006 trok Vlaanderen nog 133 investeringen aan. Indien we dit in verband met de tewerkstelling brengen, worden de cijfers pas echt zorgwekkend. In 2010 vertegenwoordigden deze investeringen 3900 arbeidsplaatsen. In 2006, het beste jaar van dat decennium, ging het om 6763 jobs.

Indien we het rapport van het Zwitserse International Institute for Management Development (IMD) hiernaast leggen, blijkt dat we op het vlak van de competitiviteit twee plaatsen zijn gestegen. We staan echter nog steeds maar 23e op een totaal van 50. In dit rapport worden 3 grote zorgpunten naar voren gebracht: er is een probleem met de patenten, de overheid is niet efficiënt, en de energiebevoorrading vormt een probleem.

Minister, wat vindt u van deze cijfers? Zult u zelfgenoegzaam verklaren dat het zo wel goed gaat? Hoe interpreteert u de cijfers?

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Voorzitter, deze actuele vraag over de buitenlandse investeringen in Vlaanderen is bijzonder interessant. De minister-president is momenteel druk op zoek naar buitenlandse investeerders. Ik hoop dat de heer Sabbe me dan ook kan vergeven dat ik hem hier vandaag vervang.

De heer Sabbe heeft de situatie juist geschetst. De cijfers voor België tonen een daling van de buitenlandse investeringen aan. Indien we ons focussen op de verschillen tussen Vlaanderen en de andere regio's blijkt dat Vlaanderen een omgekeerde trend vertoont.

Naast de door de heer Sabbe aangehaalde cijfers van IBM plaats ik de cijfers van het Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen (F.I.T.). De cijfers zijn niet helemaal dezelfde, de trend is identiek. Na de terugval van 2009 zit Vlaanderen nu opnieuw op het niveau van 2008. Het verschil tussen 2009 en 2010 bedraagt 35 procent. Er zijn redenen om aan te nemen dat het weer beter gaat. Vorig jaar was er ontegensprekelijk een dipje. Nu buigen we dit weer om naar een winst.

Er is geen reden tot zelfgenoegzaamheid. Op dat vlak heeft de heer Sabbe zeker een punt. Hij heeft duidelijk de beleidsbrief van de minister-president gelezen. In die beleidsbrief staat dat we ons niet moeten focussen op het aantrekken van sectoren, maar op landen en op het

aantrekken van activiteiten. We moeten specifiek doelbedrijven en doelactiviteiten zoeken. Dat is wat in de loop van de komende periode zal gebeuren.

Het is nog te vroeg om naar de globale cijfers voor West-Europa te kijken. Een vergelijking tussen de cijfers voor ons land en de cijfers voor andere landen zullen we pas in september 2011 kunnen maken. Op dat ogenblik zullen we zien wat de trend juist is.

De heer Sabbe heeft naar een artikel in Trends verwezen. Daarin staat te lezen dat Vlaanderen op het vlak van de tewerkstelling de trend van West-Europa volgt. Als we de globale cijfers voor België bekijken, zien we een ander resultaat dan de eerste conclusie die voor Vlaanderen kan worden getrokken.

De heer Ivan Sabbe: Ik ben blij dat we het over de analyse eens zijn en dezelfde visie delen. Dit positieve punt betekent dat we kunnen beginnen te werken. Met zijn zes miljoen inwoners vertegenwoordigt de regio Vlaanderen een derde van de bevolking van Nordrhein-Westfalen, een van de grootste Duitse deelstaten.

Onder meer ten gevolge van de geografische nabijheid en van de historische toelevering van onze industrie aan Duitsland, profiteren we er nu van dat we onze wagen aan de Duitse locomotief hebben gehangen. We weten echter dat de Duitse locomotief zijn arbeidsmarkt fundamenteel heeft hervormd. Daar is, ook op het vlak van de overheidsfinanciering, werkelijk baanbrekend werk verricht. Het begrotingstekort is, zoals LDD overigens hier ook heeft voorgesteld, in de wet ingebakken. Wat de overheid mag kosten en welk gedeelte van het bruto binnenlands product dit mag vertegenwoordigen, is bij wet vastgelegd.

Wij profiteren daar nu deels van. Uiteindelijk moeten we verder gaan. We moeten werkelijk fundamenteel werken. In mijn slotbeschouwing zal ik aangeven wat we precies moeten doen.

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Voorzitter, het is goed dat deze vraag wordt gesteld, maar we mogen niet alleen naar de bruto cijfers kijken, maar ook naar de kwaliteit van die buitenlandse investeringen. Het is heel belangrijk dat we ons richten op bepaalde speerpuntactiviteiten. Minister, het witboek Nieuw Industrieel Beleid in Vlaanderen staat op stapel. Het lijkt me heel goed dat daar de volle aandacht naar gaat. Het gaat over de vraag welke investeringen worden aangetrokken. We moeten ons bijvoorbeeld specifiek op de life sciences richten. Dat zal ons een stap voorwaarts brengen in de innovatieve kenniseconomie.

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Bij de bespreking van de aanpassing aan de Agenda 2020 hebben wij de minister-president erop gewezen dat het aantrekken van buitenlandse investeringen daar niet nominatief in is opgenomen. Dat is een teken dat we alert moeten blijven ter zake. De vraag van de heer Sabbe laat ons toe nogmaals te wijzen op het belang van een goed werkende energiemarkt. Dat is vandaag immers een concurrentieel nadeel voor onze bedrijven, maar ook ten opzichte van buitenlandse investeerders. Het laat ons ook toe nogmaals te wijzen op het belang van het performant en snel verstrekken van vergunningen. Ik heb een gelijkaardige vraag als die van de heer Van den Heuvel over het witboek Nieuw Industrieel Beleid in Vlaanderen, dat een nieuw en stabiel kader zal bieden. Dat is goed voor onze economie, maar ook voor het aantrekken van buitenlandse investeerders.

Minister Hilde Crevits: Aan wie ervoor vreest, kan ik zeggen dat er dezer dagen bijzonder hard wordt gewerkt, onder leiding van de minister-president, aan een witboek Nieuw Industrieel Beleid in Vlaanderen, dat uiteraard heel veel aandacht zal besteden aan dat stabiele kader. Dat is ook de klemtoon die wordt gelegd in de beleidsbrieven. Ik ga ervan uit dat er, uiteraard na de bespreking door de Vlaamse Regering, hierover nog boeiende discussies zullen zijn in het Vlaams Parlement. De aandachtspunten die hier werden belicht, worden alleszins mee in overweging genomen.

De heer Ivan Sabbe: Het IMD geeft duidelijk aan dat onze overheid inefficiënt is, dat dit een van onze belangrijkste problemen is. Deze ochtend hebben we in de commissie een uitvoerige bespreking gehad van het groenboek. Sorry, maar als het witboek dat straks zal voorliggen, het afkooksel wordt van dat groenboek van de minister-president, dan is dat een maat voor niets. Dat gaat helemaal niet ver genoeg in het fundamenteel hervormen van onze Vlaamse industrie en economie. We verhelpen de essentiële problemen niet. Dan heb ik het over de verrommeling, de overdreven administratieve rompslomp, de te lange uitvoerings- en aanvraagtermijnen voor vergunningen en een arbeidsmarkt die niet efficiënt is en niet is hervormd zoals dat in Duitsland is gebeurd. Er is misschien een klein herstel van het aantal investeringsprojecten, maar in dit geval zal de tewerkstelling die deze projecten met zich meebrengen, verder blijven dalen. Nu al trekken we nog maar de helft aan van de tewerkstelling die we ooit hebben aangetrokken.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Karim Van Overmeire tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het merkverhaal ‘Baanbrekend vakmanschap’ om Vlaanderen op de wereldkaart te zetten

De voorzitter: Het antwoord wordt gegeven door minister Crevits.

De heer Van Overmeire heeft het woord.

De heer Karim Van Overmeire: Voorzitter, minister, geachte leden, een tweetal maanden geleden hadden we naar aanleiding van een vraag van de heer Kennes al eens de kans om van gedachten te wisselen met de minister-president over het nieuwe merkverhaal voor Vlaanderen. Iedereen vindt dat merkverhaal heel goed, want we moeten natuurlijk blijven investeren in een goede reputatie en een goed imago.

Het centrale begrip is ‘baanbrekend vakmanschap’. De Vlaamse Regering wil Vlaanderen op de kaart zetten als “regio bij uitstek van mensen als makers die reeds eeuwen door kennis en kunde worden gedreven”. Minister, het is mij absoluut niet duidelijk wat dat nu in de praktijk betekent. Komt er een nieuw logo? Komt er een nieuwe huisstijl? Is dit enkel voor buitenlands gebruik of krijgt dit ook een binnenlandse poot? De snippers informatie die ik erover kon krijgen, spreken elkaar tegen. Ik had daar graag wat meer uitleg over.

De minister-president heeft in de commissie gezegd dat we moesten begrijpen dat hij op dit moment nog maar een tipje van de sluier kon oplichten en nog niet het gordijn kon opentrekken. Hij zei dat hij zou nadenken over hoe hij ons kon informeren. Hij is blijkbaar nog altijd aan het nadenken, want ik heb nog altijd geen bijkomende informatie gekregen.

Minister, essentieel in zo’n merkverhaal is dat duidelijk wordt hoe Vlaanderen zich onderscheidt van de andere landen en regio’s. Op basis van de weinige informatie waarover ik beschik, is het mijn aanvoelen dat zo’n verhaal van ‘baanbrekend vakmanschap’ misschien wel op Vlaanderen kan slaan, maar ook op zoveel andere landen en regio’s. Waar zit dan eigenlijk het verschil? Misschien heeft de minister-president u de toelating gegeven om dat gordijn eindelijk eens open te trekken en ons te laten zien waar de Vlaamse Regering met dat ‘baanbrekend vakmanschap’ naartoe wil.

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Ik zou liever niet geassocieerd worden met gordijnen die open of dicht gaan, als u mij dat niet kwalijk neemt. (*Gelach*)

Ik heb eens rustig het verslag gelezen van de commissievergadering en de discussie die u daarover gevoerd hebt. Ik heb gemerkt dat iedereen het erover eens is dat het goed is om

Vlaanderen in de wereld te promoten en geassocieerd te laten worden met bepaalde terminologieën en woordkeuzes.

Er is daar heel wat onderzoek rond gedaan. De minister-president heeft er in de commissie al wat toelichting bij gegeven. De Vlaamse Regering heeft ondertussen ook een nota daaromtrent goedgekeurd. Er is dus heel wat rond gebeurd, en men is uiteindelijk tot de conclusie gekomen dat het ideale merk voor Vlaanderen het ‘baanbrekende vakmanschap’ is. Dat is mijns inziens ook logisch. De term ‘vakmanschap’ sluit enerzijds aan bij een rijke culturele traditie, maar anderzijds ook bij heel innovatieve bedrijven en mensen die hier zeer actief zijn. Dat vakmanschap op zich is bovendien nog door geen enkel ander land of regio geclaimd, waardoor het een zeer mooie associatie kan zijn met Vlaanderen.

Het is de bedoeling om dat baanbrekende vakmanschap als rode draad mee te nemen voor allerhande Vlaamse initiatieven, om zo die associatie op te roepen. Of dat goed zal werken, zal de toekomst moeten uitwijzen. De keuze is nu gemaakt. Het is de bedoeling om dat in allerlei initiatieven verder uit te werken.

Er is dus niet over één nacht ijs gegaan. Er is lang onderzoek gedaan naar welke zaken we met Vlaanderen kunnen associëren. De keuze is uiteindelijk gevallen op een woordcombinatie die terechte associaties met onze Vlamingen oproept.

De heer Karim Van Overmeire: Minister, ik dank u voor uw antwoord, maar uiteindelijk herhaalt u alleen maar wat de minister-president in de commissie gezegd heeft. Het kan wel zijn dat geen enkel land of regio dat begrip claimt, maar als u mij vraagt waarmee ik vakmanschap associeer, dan is dat met de slogan ‘Vakmanschap is meesterschap. Grolsch bier’. En ik zal wellicht niet de enige zijn. Het is de uitdaging van de Vlaamse Regering om te maken dat als ik binnenkort het woord ‘vakmanschap’ hoor, zal zeggen: vakmanschap, dat is baanbrekend vakmanschap, dat is Vlaanderen. Dat is een heel grote uitdaging, minister.

Ik blijf op mijn honger zitten wat de essentie van mijn vraag betreft. Hoe gaat de Vlaamse Regering dat realiseren? We hebben een vaag verhaal gekregen in de commissie, er waren een aantal krantenartikels waar niet zo veel in staat, en voor de rest blijft dat gordijn dicht. Ik vind, minister, dat parlementsleden over een dergelijke belangrijke campagne wat meer en concretere informatie zouden mogen krijgen. Hoe gaat u dat concreet ontwikkelen? Komt er een logo? Komt er een huisstijl? Komen er specifieke campagnes? Is dit enkel voor buitenlands gebruik of ook binnenlands? Op al die vragen heb ik nog altijd geen antwoord gekregen.

De voorzitter: De heer Hendrickx heeft het woord.

De heer Marc Hendrickx: Collega's, we zeggen altijd dat Vlaanderen een beter imago moet nastreven in het buitenland. Ik vind het positief dat we trachten er alles aan te doen om dat positief imago te verkrijgen en ons op een eenduidige manier naar buiten toe te profileren. Ik vind het positief dat we daarbij uitgaan van onze eigen sterktes, met bepaalde campagnes die u aanhaalt, maar die misschien nog niet volledig zijn uitgewerkt. Daarbij volgen we ook het voorbeeld van andere regio's, zoals Schotland en Beieren. Misschien staat alles nog niet helemaal op punt, maar ik vind dat we daar allemaal aan mee moeten werken.

De voorzitter: De heer Van Der Taelen heeft het woord.

De heer Luckas Van Der Taelen: Ik heb respect voor de mensen van het vak die iets proberen te verkopen en daarbij zinnen uitvinden als “de merknaam Vlaanderen”. Als ik zoiets hoor, trek ik de revolver op mijn linkerheup. En als ik het vervolg hoor, trek ik de revolver op mijn rechterheup: “Zo’n merk heeft een verhaal nodig.” Marketeers hebben iets gemeen met politici: ze mogen onzin verkopen en worden daar nog voor betaald ook. Maar ik vind dat marketeers er nog een eigenschap – of gebrek – bij hebben: ze nemen zichzelf altijd heel erg au sérieux en ze weten vooral dat ze heel serieus moeten blijven. Want als je wat verder leest, kun je eigenlijk enkel reageren met een geringschattend hoongelach. U zou eens

moeten lezen wat er allemaal in die notulen staat en wat die marketeer is komen vertellen. Dit wil ik u toch niet onthouden: “Vlaanderen is een merk” – het is leuk om te weten dat we in een merk wonen – “en dat merk moet worden verkocht zoals we schoenen verkopen, zoals de Body Shop zich verkoopt of” – en dat is de mooiste – “zoals Cirque du Soleil zich verkoopt.” Vlaanderen is dus eigenlijk een beetje een circus, maar dat wisten we al.

De voorzitter: De heer Kennes heeft het woord.

De heer Ward Kennes: Het is goed dat een overheid, op alle niveaus – gemeentebesturen, provinciebesturen, iedereen die met een bepaalde materie bezig is en daar verantwoordelijk voor is – zoekt naar een merk dat ze wil uitstralen. Men moet daar niet smalend over doen of met allerlei producten vergelijken. Het gaat hier om de manier waarop je naar buiten treedt, wat je uithangbord is en hoe andere mensen je kunnen herkennen. Dan vind ik dat ‘baanbrekend vakmanschap’ niet slecht. Als je bijvoorbeeld in Wallonië vraagt wat ze van Vlaanderen vinden, krijg je heel wat woorden die hier ook in zitten, zoals vakkundig, behulpzaam, ‘hands-on’. Ik denk dat er heel veel goede elementen in zitten die hierin worden vertaald. De uitdaging zal echter zijn om het ingang te doen vinden.

Hoe verhoudt dit zich nu tot ViA, tot Pact 2020, tot allerlei andere uithangborden en logo’s? Hoe kunnen we ervoor zorgen dat dit ingang vindt in binnen- en buitenland en dat Vlamingen dit mee kunnen uitdragen?

Minister Hilde Crevits: Collega’s, het is natuurlijk een beetje de kip of het ei. Ik voel dat er – op een paar uitzonderingen na – wel een positief gevoel is voor regiobranding. Als je onderzoek doet naar de manier waarop je aan regiobranding kunt doen en je meteen zegt dat je een grote imagocampagne wilt voeren, krijg je de kritiek dat het enkel groot is op papier en dat je ervoor moet zorgen dat het verweven raakt in je beleid.

Men heeft hier een onderzoek gedaan en gekeken naar de associaties die Vlaanderen oproept in het buitenland. Persoonlijk vind ik dat wat gekozen is, het baanbrekend vakmanschap, een heel spontane reflex is die je bij heel veel buitenlanders hoort. We zijn harde werkers, vakmensen op tal van domeinen als cultuur, sport en innovatie. We zijn dus echt wel zeer goed en we mogen daar ook fier op zijn. De minister-president heeft in de commissie ook gezegd dat je jezelf niet moet kastijden en terecht fier mag zijn op wat we allemaal kunnen.

Men heeft dus gekozen voor baanbrekend vakmanschap. Het is de bedoeling dat dat merk ingang vindt in het beleid, dat de agentschappen die ons in het buitenland vertegenwoordigen, dat ook uitdragen en dat dat op een vrij spontane manier zijn weg vindt. De minister-president heeft in de commissie ook gezegd dat we er geen grote campagnes over zullen voeren. We hebben een keuze gemaakt en we zullen die rustig ingang doen vinden. Het is de bedoeling dat dat mee wordt uitgedragen als regiobranding, als de manier waarop Vlaanderen zich profileert.

Ik wil erop wijzen dat Vlaanderen daar niet alleen mee staat. Er zijn tal van regio’s die hetzelfde doen. In Beieren zegt men “tradition and progress”. Ook in Schotland heeft men zo’n regiobranding. Je moet daar wel duurzaam mee bezig zijn. Dat is ook de bedoeling van het gevoerde onderzoek en de manier waarop het moet worden meegenomen in alle initiatieven binnen Vlaanderen.

De heer Karim Van Overmeire: Voorzitter, ik moet tot mijn spijt vaststellen dat ik hier heel weinig nieuws hoor. Alles wat hier is gezegd, werd al twee maanden geleden in de commissie gezegd. En, minister, op mijn heel concrete vraag krijg ik geen antwoord: wat gaat men precies, concreet, doen? Welke instructies zullen er zijn? Welk logo komt er? Voorzitter, de minister-president houdt blijkbaar met beide handen het gordijn dicht. Dat noodzaakt mij om, wanneer hij terug is, opnieuw vragen te stellen, in de hoop dat ik dan wel een antwoord krijg.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Pieter Huybrechts tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over de kritiek van een verkeerskundige op de gehanteerde methode voor het beoordelen van het nut van de flitspalen langs de gewestwegen

De voorzitter: De heer Huybrechts heeft het woord.

De heer Pieter Huybrechts: Voorzitter, minister, collega's, eind 2008 heb ik een voorstel van resolutie ingediend over de doordachte plaatsing van de flitspalen. Daarin werd gevraagd dat flitspalen slechts op die locaties zouden worden geplaatst die een reëel gevaar vormen voor de verkeersveiligheid. Het zou gaan om locaties die niet zouden kunnen worden verbeterd door infrastructurele werken. Flitspalen dienen met andere woorden gebruikt te worden als instrument om de verkeersveiligheid te bevorderen, en niet als instrument om de boetes te maximaliseren en om het geld uit de mensen hun zakken te kloppen.

Eind 2010 lezen we dan dat de politievakbond Nationaal Syndicaat voor Politie- en Veiligheidspersoneel (NSPV) vaststelt dat zo maar eventjes 20 procent van alle flitspalen langs de gewestwegen verkeerd gelokaliseerd zijn. Minister, dat is een gegronde reden om hierover een evaluatie te vragen en om de lokale politiezones te bevragen over het nut van de installatie van die 1400 flitspalen langs de gewestwegen. Nu blijkt, raar maar waar, uit deze enquête dat maar 8 van de 1400 flitspalen slecht opgesteld staan. Dat is een schamele 1 procent. Minister, uiteraard luidt de vraag: vanwaar dit gigantische verschil?

Dan horen we Johan De Mol, verkeersdeskundige van de Universiteit Gent, opmerken dat de enquêtemethode die u hanteert, nattevingerwerk is. Als elke politiezone zelf mag bepalen wat het nut is van die flitspalen, dan is er geen standaard en dan is het resultaat van de bevraging onjuist en onbetrouwbaar.

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Mijnheer Huybrechts, als het zo is dat die mijnheer van de Universiteit Gent zou zeggen dat de plaatsingsmethodiek voor flitspalen nattevingerwerk is, dan is dat een nattevingeruitspraak.

Voor het plaatsen van flitspalen in Vlaanderen worden heel strikte regels gevolgd. Die werden in de commissie al uitgebreid besproken. Er wordt nagegaan hoeveel ongevallen er zijn gebeurd. Ik heb er zelf voor gezorgd dat we de heel recente ongevalstatistieken hebben. De veiligheid op die plaats wordt in ogenschouw genomen. Collega's in de commissie wilden weten hoeveel snelheidsovertredingen er werden opgetekend door mobiele camera's. Die methodiek is zorgvuldig. Daarom had ik tot een paar maanden geleden weinig behoefte aan een grote bevraging.

Maar wat mij wel interesseerde, was het volgende. We zijn nu al tien jaar flitspalen aan het plaatsen. De regels die vandaag worden gehanteerd, werden tien jaar geleden niet op een gelijke wijze gehanteerd. Het is dus nuttig om te weten wat het effect van de al geplaatste palen is op de globale verkeersveiligheid. Ook hier is geen sprake van nattevingerwerk, tenzij men mij verkeerde cijfers zou geven. Aan de individuele politiezones werden cijfers gevraagd: wanneer is die paal geplaatst? Welke ongevallen waren er voor de plaatsing? Welke ongevallen erna? Hoe vaak zijn die palen gebruikt? Men heeft dus een pak cijfers om een globaal beeld te krijgen over wat het effect is van het plaatsen van flitspalen langs de wegen.

Het effect is spectaculair. Ik heb de cijfers een paar maanden geleden al tussentijds gegeven. Nu zijn ze definitief. De heer Keulen knikt, het was wellicht op zijn vraag.

Wat zijn nu de cijfers? Er zijn 50 procent minder ongevallen, drie vierden minder doden en zwaargewonden.

U vraagt naar het nut. De politiezones zeggen dat er maar acht niet nuttig zijn. Ik was verrast toen men mij bijna een jaar geleden zei dat een op de vijf palen verkeerd staat. Ik vraag dus

aan al die lokale en federale politieafdelingen waar al die verkeerde palen staan. Ik heb als antwoord gekregen dat er acht verkeerd staan.

Onderzoeken we enkel die grondiger? Nee, en de heer De Mol weet dat, want hij zit in de stuurgroep. Er wordt op dit ogenblik door het Steunpunt Verkeersveiligheid een onderzoek gedaan naar de 700 oudste flitspalen, om per paal een fiche te hebben met de nauwkeurige effecten op de verkeersveiligheid. Dat onderzoek loopt. De heer De Mol weet dat. Van waar de bewering komt dat dit nattevingerwerk is, is mij een raadsel.

De heer Pieter Huybrechts: Minister, het is zeker niet aan mij en ik heb zeker niet de pretentie om te zeggen hoe een dergelijke enquête opgesteld moet worden. Elke specialist heeft zijn terrein. Maar er is toch een gigantisch verschil tussen 1 procent en 20 procent. Dan blijft de vraag: staat een groot gedeelte van die flitspalen wel op de juiste plaats?

De voorzitter: De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen: Voorzitter, collega's, ik heb de minister over deze materie enkele maanden geleden ondervraagd, naar aanleiding van de nogal straffe uitspraak van de voorzitter van het Nationaal Syndicaat voor Politie- en Veiligheidspersoneel (NSPV), de heer Van Hamme. Ik vond toen dat u een sterk argument had, minister. U zei dat u flitspalen altijd plaatst in overleg met de lokale politiezone en het college van burgemeester en schepenen. Ik denk niet dat die mensen dergelijke beslissingen uit de losse pols nemen. Dat ligt zeer gevoelig bij de bevolking. Verkeersveiligheid is een belangrijk item.

Minister, ik ben de eerste om op uw kap te zitten als u fouten zou maken, maar als het correct is, moeten we het ook zeggen. De link met het lokale niveau voor het nemen van beslissingen is de juiste methode. Daarbij moet men permanent evalueren. Verkeerssituaties kunnen veranderen, door welke ingreep ook, infrastructureel of anders. Het consulteren van het lokale niveau, waar de flitspalen zich uiteindelijk bevinden, is de beste garantie om de flitspalen correct te plaatsen.

De voorzitter: De heer D'Hulster heeft het woord.

De heer Steve D'Hulster: Op een mooie dag zoals vandaag is het in deze zaal moeilijk om het licht van de zon te ontkennen. We kunnen enkel vaststellen dat het flitspalenbeleid van de afgelopen tien jaar gewerkt heeft, aan de hand van de cijfers en de ondervraging van de politiezones. Daar kunnen we enkel achter staan. Dat zijn, zoals de heer Keulen terecht stelt, de mensen die op het terrein met verkeersveiligheid bezig zijn. Verdere snelheidscontroles zijn cruciaal als we het aantal slachtoffers op onze wegen willen doen dalen. Een doordacht en doortastend handhavingsbeleid is nodig. We hopen dat ook de trajectcontrole goede voortgang kan vinden.

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Mevrouw Lies Jans: Het is heel belangrijk, minister, dat die evaluatie is gebeurd. We horen dikwijls bij de mensen in de straat dat die flitspalen enkel dienen om de kas van de overheid te spijsen. Deze evaluatie toont aan dat dat niet het geval is, dat we dat doen om een effect te hebben op de verkeersveiligheid. Ik ben heel tevreden met de evaluatie en met het feit dat het aantal ongevallen daalt.

Er is verwarring doordat er flitspalen op gemeentewegen en op gewestwegen zijn. Bij mij in de buurt hoorde ik bijvoorbeeld dat er een flitspaal na een verkeersdrempel staat, waar die niet nodig is. Maar dat is dan een gemeenteweg. Het is belangrijk dat de lokale besturen en de politiezones ook een evaluatie maken van de flitspalen langs de gemeentewegen. Ik roep u op om daar de nodige ondersteuning te bieden.

De voorzitter: De heer Sabbe heeft het woord.

De heer Ivan Sabbe: Minister, ik zou dat toch een beetje relativeren. Dat flitspalen een effect hebben, ja, maar het is toch een beetje eigenaardig. U zegt dat er 50 procent minder

ongevallen zijn. Hoe kan het dan dat men in Nederland bij dezelfde studie uitkomt op 21 procent minder ongevallen en in Groot-Brittannië op 24 procent minder ongevallen? Uiteindelijk is het resultaat daar de helft. Of zijn wij zoveel beter?

Bij het verlaten in Antwerpen van de Schuttershofstraat kom je in een tunnel naar de Leien. In die tunnel staat er een flitspaal voor 30 kilometer per uur. Het is een eenrichtingstunnel. Er zijn geen fietsers of voetgangers. Wat is daarvan de zin, behalve geldklopperij?

De voorzitter: De heer Peeters heeft het woord.

De heer Dirk Peeters: Ik heb een bijkomende informatieve vraag betreffende de trajectcontrole. Minister, er zijn al vragen en discussie over geweest in de commissie. Hoe ver staat het met de ijkings van die toestellen? Ze worden steeds meer ingezet in mijn buurt, de Kempen, op gewestwegen. Er zijn daarover discussies tussen politie en justitie.

De voorzitter: Mevrouw Smaers heeft het woord.

Mevrouw Griet Smaers: Voorzitter, minister, het beleid inzake flitspalen heeft wel degelijk gewerkt. De cijfers van de verkeersveiligheid tonen aan dat flitspalen toch wel zorgvuldig zijn ingeplant en effect hebben op het terrein. Ik wil de heer D'Hulster bijtreden dat dat niet wil zeggen dat er niet moet worden ingezet op trajectcontrole de komende jaren, want dat kan ongevallen en verkeersveiligheid meten op een langer traject dan flitspalen die per definitie op een bepaald punt een bepaalde controle doen. We moeten dus verder inzetten op trajectcontrole.

Minister, ik wil u ook vragen om het nodige te doen om de meest actuele ongevalgegevens te verkrijgen, want de prioritering voor nieuwe flitspalen wordt uiteraard gedaan op basis van recente ongevalgegevens. Blijkbaar is het nog steeds moeilijk om de heel recente te verkrijgen. We hebben al een aantal keren in de commissie gevraagd om de heel recente ongevalgegevens te kunnen toevoegen en zeker om rekening te houden met prioriteiten op het terrein, zoals de lokale besturen die kennen. Er zijn omgevingen waar er niet veel ongevallen gebeuren, maar waar er wel de nodige aandacht moet gaan naar snelheidshandhaving, bijvoorbeeld schoolomgevingen.

Minister Hilde Crevits: Mijnheer Keulen, u hebt een zeer terechte vraag. Dat het lokale niveau het dichtst staat bij de situaties is waar. Ik heb het reglement nu al aangepast: een aanvraag om een flitspaal te krijgen, moet worden ingediend door de politiezone samen met het lokale bestuur. Er was in het verleden wel wat verwarring bij sommige aanvragen. Toen konden die worden gedaan door de lokale overheid, ofwel door de politie. Men wist dat niet altijd van elkaar. Aanvragen moeten nu samen worden ingediend. Ik moet u wel melden dat de lijst met aanvragen voor nieuwe locaties enorm lang is.

Mijnheer D'Hulster, u legt terecht de link met trajectcontrole. Ook andere leden vragen hoe het daarmee staat. Het trajectcontrolesysteem zit nu letterlijk in de diepvriezer. U weet dat er een aantal testen moeten gebeuren. Een daarvan is de douchetest. De installatie moet onder de douche om te zien of ze waterdicht is. De installatie moet ook in de diepvriezer om te zien of ze tegen de vrieskou kan. Ze staat al twee jaar opgesteld in Gentbrugge, ze kan best wel tegen de vrieskou, maar om een homologatie te krijgen moeten die testen gebeuren.

Men meldt me dat de laatste testen afgerond zijn. Ik weet van de federale diensten dat ze ook zeer snel hun dossiers zullen behandelen zodra alle testen zijn afgerond, maar dat neemt wat tijd in beslag.

De eerste installatie op de snelwegen staat in Gentbrugge. Ik wacht graag de volledige homologatie af vooraleer er effectief geverbaliseerd zal worden. Ik hoop dat dat vrij binnenkort zal gebeuren.

Mevrouw Jans, u maakt de sprong naar flitspalen op gemeentewegen. Het is inderdaad zo dat ook gemeenten langs hun eigen wegen via de zone aanvragen kunnen doen of zelf camera's kunnen aankopen. Ik ga ervan uit dat daar dezelfde gevarencriteria gehanteerd worden. Een

overleg met de VVSG kan uiteraard perfect. Evident is dat de evaluatie die ik heb gedaan, enkel gaat over de flitspalen langs gewestwegen omdat daar de kritiek over ging.

Mijnheer Sabbe, u verwijst naar onderzoeken in Nederland en Groot-Brittannië. Ik ga ervan uit dat Nederland en Groot-Brittannië geen onderzoek hebben gedaan naar het effect van de flitspalen op onze gewestwegen. Het onderzoek dat nu gebeurd is, gaat specifiek over de cijfers die bevraagd zijn bij onze eigen politiezones. Op basis van de meest recente ongevalcijfers heeft men gekeken hoeveel ongevallen ervoor en hoeveel erna zijn gebeurd en wat de effecten zijn. Dat rapport is publiek, iedereen kan dat consulteren.

Voor mij is het van belang dat de discussie verwetenschappelijkt wordt. We moeten niet in het ijle denken over het effect. Ik wil gewoon het effect van elke flitspaal kennen. Het onderzoek dat nu gebeurt door het Steunpunt Verkeersveiligheid en dat normaal in juni klaar zal zijn, zal het effect van een paal op zijn omgeving kunnen aantonen.

Je zou dus perfect kunnen zeggen wat het effect van de flitspalen is op de ring rond Kortrijk. Je kunt dat niet doen voor recente locaties, omdat je drie jaar ongevallencijfers moet kunnen volgen. We moeten dus starten met de oudste palen, dat zijn de meest interessante om het langetermijnbeleid te kunnen volgen. Dat gebeurt dus. Je kunt dat bijna paal per paal volgen, waardoor we de discussie op een fijnmazig niveau kunnen voeren. Dat is het enige interessante niveau.

De eerste resultaten waren duidelijk. Een paar maanden geleden waren die er voor ongeveer de helft van de locaties. Ze zijn vrijwel gelijkaardig aan de definitieve resultaten.

Vlaanderen kent een trend van minder ongevallen, en daar moeten we ook rekening mee houden. Als een flitspaallocatie min 50 procent ongevallen kent, en Vlaanderen zat al op min 11 procent, dan betekent dat dat het effect van de flitspaal geen 50 procent is, maar minder, omdat het totale resultaat voor Vlaanderen is gedaald. De resultaten zijn er gekomen op basis van cijfers van de politiezones.

Mevrouw Smaers, je moet met de meest recente ongevallencijfers werken. De bevraging die we hebben gedaan in de politiezones, die trouwens goed hebben meegewerkt, heeft de mensen van de taskforce die het rapport hebben gemaakt, de kans gegeven om met cijfers tot half 2010 te werken. Ik heb maar officiële cijfers tot 2009. We hebben dus al heel recente cijfers.

De aanvragen voor nieuwe camera's gebeuren op basis van de meest recente ongevallencijfers. Ik wil vermijden dat er al een ingreep in de infrastructuur gebeurt, een wegversmalling bijvoorbeeld, als er dan plots een flitspaal wordt geplaatst. Het is niet de bedoeling dat we in zulke situaties terechtkomen.

Collega's, dit wordt ongetwijfeld vervolgd. De eerste resultaten zijn er. Mijnheer Huybrechts, u maakt een terechte opmerking, maar als men mij kritiek geeft dat een op vijf fout staat, dan kunt u me niet kwalijk nemen dat ik vraag waar die foute palen staan. Het is logisch dat ik dat vraag aan de kritiekgever.

Daarnaast loopt ook het wetenschappelijk onderzoek om de fijnmazige effecten van de palen op hun omgeving te bekijken. *(Opmerkingen van de heer Ivan Sabbe)*

Ik denk dat er veel collega's zijn in wier al dan niet dichte omgeving palen staan. Als u een vraag hebt over een paal, dan halen we de fiche eruit en we gaan na wanneer ze is geplaatst en wat er voor en na is gebeurd. Ik wil vermijden dat er hier nog veel paaldiscussies worden gevoerd. Laten we het wetenschappelijk houden.

De heer Pieter Huybrechts: Mijnheer Peeters, ik kan jammer genoeg beamen dat de trajectcontrole in de Kempen wel degelijk werkt, zeker op de baan van Herentals naar Lichtaart.

Minister, misschien kunt u er toch eens over nadenken om flitspalen te plaatsen op de locaties die een ernstig gevaar vormen voor de verkeersveiligheid van de weggebruiker, en die niet kunnen worden verbeterd door bijkomende infrastructurele werken.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Tinne Rombouts tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de goedkeuring van de derogatie voor de Vlaamse landbouw door het Europees Nitraatcomité

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Mevrouw Tinne Rombouts: Voorzitter, minister, collega's, twee weken geleden hebben we hier het Mestdecreet goedgekeurd. Het, door Europa, voorlopig goedgekeurde actieprogramma werd hiermee omgezet in een decreet. Ik heb toen gezegd dat er niets meer in de weg stond om ook de derogatie op Europees niveau goed te keuren. Een van de voorwaarden was dat het actieprogramma moest worden omgezet in Vlaamse wetgeving.

Ik heb toen aan de minister gevraagd om alles op alles te zetten voor die derogatie. Iedereen weet dat het actieprogramma heel wat uitdagingen oplegt aan de land- en tuinbouwsector en dat de derogatie noodzakelijk was om enigszins ademruimte te krijgen bij de uitvoering van het actieprogramma.

Gisteren heb ik vernomen dat de derogatie is goedgekeurd. Ik wil de minister daarvoor proficiat wensen.

Derogatie is één element. Wanneer we echter effectief uitvoering willen geven aan het actieprogramma, dan zijn er nog andere ondersteunende zaken nodig. Ik heb het dan over flankerende maatregelen en dergelijke.

Er zijn op dat vlak al heel wat engagementen. Minister, is de derogatie die gisteren is besproken en goedgekeurd, voor 100 procent onderschreven door het Europees Nitraatcomité? Welke stappen moeten nog worden gezet of wat is de stand van zaken omtrent de nog te zetten stappen om te komen tot een maximaal werkbaar Mestactieplan?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mevrouw Rombouts, de derogatie is gisteren op het Nitraatcomité met 96 procent goedgekeurd. Dat is een hoge score. Geen enkele lidstaat heeft tegengestemd. Dat is niet zo evident. Het vorige dossier, dat van Italië, is niet goedgekeurd. De aanpak die wij hebben gehanteerd, wordt dus wel gewaardeerd door de andere lidstaten.

Deze derogatie ligt volledig in de lijn van de derogatie 2007-2010. Er zijn wel een aantal kleine aanpassingen, zeker wat de uitvoeringsmodaliteiten betreft. Twee zaken zijn belangrijk om te vermelden. Zo is er een beperkte mogelijkheid om bij de derogatie ook restproducten van mestverwerking te gebruiken. Daarnaast geldt de derogatie ook voor meer gewassen. Dat zijn twee belangrijke wijzigingen.

Het Mestdecreet is op 3 mei goedgekeurd in het Vlaams Parlement. Er moet een hele reeks uitvoeringsbesluiten worden genomen. Die kunnen worden onderverdeeld in drie categorieën. De eerste categorie bevat de besluiten die de Vlaamse Regering heel dringend, nog voor het zomerreces, moet nemen. Die besluiten treden meestal in september en soms zelfs met terugwerkende kracht in werking. De tweede categorie uitvoeringsbesluiten zoals de beheersovereenkomsten kan tot eind volgend jaar worden uitgevoerd. Zij treden pas op 1 januari volgend jaar in werking. Tot slot moet het Mestdecreet volledig worden doorgelicht. Daarbij willen wij gaan voor een vereenvoudiging. Dat zal begin volgend jaar afgerond zijn zodat er bijsturingen mogelijk zijn.

Door de derogatie is de economische schade beperkt. Dat is voor ons heel belangrijk. Daarnaast blijven wij ook werken aan het flankerend beleid. We hebben daar middelen voor uitgetrokken. We zullen zorgen voor meer begeleiding van de landbouwers, een objectieve controle en wetenschappelijk onderzoek. Dat zijn belangrijke speerpunten in het flankerend beleid. Die zijn al redelijk goed uitgewerkt maar gezien de beperkte tijd kan ik daar nu niet verder op ingaan.

Mevrouw Tinne Rombouts: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Het is belangrijk dat er verder wordt ingezet op de flankerende maatregelen en de besluiten die nog moeten volgen. Iedereen in dit parlement was gefocust op die derogatie. De andere elementen zijn echter minstens even belangrijk. Het is ook belangrijk dat de landbouwsector bij deze verdere stappen wordt betrokken. Ik reken er ook op dat u alle neuzen, die van de Vlaamse Regering, de administratie, het onderzoek en alle andere betrokkenen die kunnen bijdragen tot een beter resultaat, in dezelfde richting kunt krijgen.

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: Minister, het is goed nieuws dat we die derogatie hebben verkregen. Daarmee weten we hoeveel mest de landbouwers mogen opvoeren. Nog belangrijker is echter de wijziging die nog moet volgen over de nitraatresidunorm.

U weet, minister, dat er op vraag van de Europese Commissie een studie moest worden uitgewerkt. Die studie is nu af en leidt ertoe dat de nitraatstikstofoverschotten die op het eind van het groeiseizoen nog in de bodem mogen blijven zitten, veel lager zijn dan tot nu toe in onze wetgeving werd gehanteerd. Ik denk dat de flankerende maatregelen, de begeleiding van de boeren en de waterkwaliteitsgroepen van des te groter belang zullen zijn om te vermijden dat de boeren de derogatienormen nu als een soort bemestingsadvies zullen zien en de volledige bemestingsnorm vol zullen maken om dan op het einde van het groeiseizoen tegen de lamp te lopen en de bijkomende maatregelen te moeten nemen waarin ons decreet voorziet bij de overschrijding van nitraatresidunormen.

Er mag dus meer opgevoerd worden, maar er moet op het einde van het groeiseizoen ook minder in de bodem blijven zitten om de waterkwaliteitsnormen te kunnen respecteren.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Voorzitter, we hebben vanuit onze fractie steeds beklemtoond hoe belangrijk het was om MAP 4 goed te keuren en dat om twee redenen: uiteraard ter wille van het milieu en de waterkwaliteit, maar ook om de landbouwers niet in nog grotere problemen te brengen. Als we tonen aan Europa dat we goede leerlingen zijn, kunnen we die derogatie krijgen. Om die reden hebben wij MAP 4 mee goedgekeurd. We zijn blij dat de derogatie er nu is.

Mevrouw Rombouts, we hebben dat de voorbije dagen via alle mogelijke media kunnen vernemen, lezen of horen. Het is toch goed dat u deze vraag vandaag nog eens extra stelt aan de minister zodat ook degenen die de voorbije dagen helemaal van de wereld waren, nu op de hoogte zijn.

De voorzitter: De heer Peeters heeft het woord.

De heer Dirk Peeters: Voorzitter, collega's, wij hebben ons niet verzet tegen de derogatie, dat wil ik nog eens duidelijk onderstrepen. We hebben ons wel altijd ingezet en gemotiveerd om de doelstelling op het vlak van waterkwaliteit te halen. Of dat nu gebeurt met of zonder derogatie, dat zal ons een zorg wezen. We hopen dat het spel werkt en dat we resultaat zien in onze waterkwaliteit.

Minister, ik blijf nog steeds met twee vragen zitten. Als we het hebben over dit ingewikkeld decreet en de opvolging en controle ervan, dan hebben we ons ook voorgenomen om de rol van de Mestbank in die zin te herdenken, zijnde een begeleidingsrol en daarnaast een apart mogelijk op te richten orgaan om de controle te doen. Hoe ver staat het daarmee?

Zoals ik al heb gezegd, zit de biolandbouw niet in deze derogatie. Hoe ver staat het met de oplossing die de biolandbouw zal krijgen bij een of ander regeringsbesluit om tegemoet te komen aan de bedrijfsbenadering door de biolandbouw?

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Voorzitter, ik weet niet of minister Schauvliege en mevrouw Rombouts voetballiefhebbers zijn, maar wat hier vandaag wordt opgevoerd, is het mooiste een-tweetje dat ik hier de laatste jaren heb gezien. Zelfs gisteren, tijdens de wedstrijd Genk-Standard zag ik er geen. *(Opmerkingen van de heer Eric Van Rompuy)*

Ik begrijp natuurlijk dat mevrouw Rombouts na alle kritiek die minister Schauvliege mocht ontvangen van de landbouwsector, de minister hier even in het zonnetje wou zetten.

Voorzitter, ook onze fractie is natuurlijk tevreden met de derogatie ... *(Opmerkingen van de heer Eric Van Rompuy)*

U moet altijd een beetje geduld hebben, mijnheer Van Rompuy, dan hoort u wat er volgt.

Minister, we zijn dus tevreden met de derogatie. De vraag van de heer Martens bewijst hoe belangrijk de begeleidingsrol van de Mestbank in dezen is.

De voorzitter: De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens: Minister, het spreekt vanzelf dat iedereen die in de commissie Landbouw zit, iedere partij, ook Open Vld, altijd heeft gezegd dat de derogatie op de voorgrond moest staan. Maar – want er is altijd een ‘maar’ – op het moment dat het MAP strenger werd gemaakt, hebben we ons vragen gesteld voor wat betreft de landbouw en de problemen van de landbouw. De landbouwers krijgen de derogatie. Dat is hetzelfde als vorig jaar, maar aan de andere kant krijgen ze een moeilijker MAP, een ingewikkelder MAP, een MAP dat hun geld zal kosten. Ik heb gehoord dat u eventueel zult zorgen voor flankerende middelen, geen probleem.

De droogte is echter wel een serieus probleem. De droogte betekent dat de kans groot is dat op het einde van het jaar de grondmetingen negatief zullen uitvallen voor de landbouw. Gaat u iets doen aan de mogelijke invloeden van het weer ten opzichte van de boetes die moeten worden gevraagd aan de landbouwers?

Minister Joke Schauvliege: Voorzitter, collega's, in de eerste plaats is het heel belangrijk dat we de uitvoeringsbesluiten goed voorbereiden. Uiteraard, mevrouw Rombouts, gaan we het gesprek aan met het middenveld, zowel met de landbouworganisaties als met de natuurverenigingen. Een ruim draagvlak is belangrijk, zodat we dat goed kunnen uitwerken.

Mijnheer Martens, de studie van de procesfactor is klaar. Ze kan worden bezorgd. In het actieplan staat dat we tegen eind juni met de commissie gaan praten over de verdere aanpak en opvolging. We zitten op schema. Dat is een engagement.

Mijnheer Peeters, we doorlopen twee processen. Op lange termijn screenen we het volledige Mestdecreet. We zoeken uit waar er nog administratieve vereenvoudigingen mogelijk zijn. Daar moeten we mee klaar zijn tegen het einde van dit jaar. Volgend jaar moet dat worden omgezet in aanpassingen en bepalingen van het Mestdecreet. We zullen daarover praten in de commissie.

De Mestbank is nu eigenlijk rechter en partij tegelijk. Dat wekt heel wat wrevels op. Op korte termijn hebben we daar al initiatieven genomen. Er is een vergadering geweest met de administratie Landbouw en de Vlaamse Landmaatschappij (VLM) voor afstemming. Op heel korte termijn zullen de derogaties en de controles op basis daarvan, door de administratie Landbouw worden uitgevoerd. Dat is een eerste stap. Een aantal controles zal voortaan door Landbouw gebeuren. Dat is goed om de objectiviteit te benadrukken. Dat is niet het enige. We zetten ook volop in op begeleiding. Er komt een provinciaal coördinatiecentrum om de begeleiding op maat van de landbouwers te kunnen uitvoeren. Daar hebben we 2,5 miljoen

euro voor vrijgemaakt. Dat is niet eenmalig, dat is een jaarlijks budget. Zo kunnen we de begeleiding aanpakken. Dat was een grote zorg binnen de sector maar ook in de commissie Leefmilieu.

U vraagt terecht naar de biolandbouw. We hebben er altijd voor gekozen – dat was ook het voorstel van de commissie – om de vragen van de biolandbouw op te lossen in de derogatie. De commissie heeft een derogatiebesluit voorgelegd aan het Europees Nitraatcomité. De bepalingen zitten niet in de derogatie, maar de commissie suggereert om dit aan te passen als we het besluit meerjarenperspectief moeten aannemen. We gaan daar de bezorgdheden van de biolandbouw in opnemen. Dat bestaat trouwens nu al voor de boomkwekerijen, daar houden we rekening met de wijzigingen van producten en planten. We zullen dat ook doen voor de biolandbouw. Dat engagement zijn we hier in de plenaire vergadering aangegaan. We zullen dat zeker uitvoeren.

Mijnheer Callens, u vindt het goed dat er een derogatie is, maar u vindt het niet terecht dat er eerst een strenger MAP is en dan een derogatie. Ik kan u verzekeren: zonder strenger MAP zou er geen derogatie geweest zijn. Daarom moesten we die inspanning doen. Dat was echt een conditie om de derogatie te kunnen verkrijgen. Het klopt dat er zware inspanningen gevraagd worden van land- en tuinbouw, daarom hebben we middelen vrijgemaakt voor dat flankerend beleid. We gaan daar echt op inzetten, in overleg met het ruime middenveld. We zijn daar al mee bezig. Dat is goed.

Betreffende het wetenschappelijk onderzoek bijvoorbeeld hebben we gemerkt dat er nog hiaten zijn. We hebben 1 miljoen euro vrijgemaakt om dat onderzoek op maat te kunnen verrichten.

U vraagt naar de weersomstandigheden. Het spreekt voor zich dat men rekening moet houden met gevallen van overmacht. Er is echter een wettelijke context die niet altijd toelaat om daar rekening mee te houden. De weersomstandigheden kunnen in de ene of de andere richting de resultaten op het terrein bijsturen. In de mate van het mogelijke en binnen de wettelijke context zal daar rekening mee worden gehouden.

Mevrouw Tinne Rombouts: Ik dank u, minister, dat u nog eens extra onderstreept dat de betrokkenheid van de sector effectief belangrijk is. Er zijn middelen vrijgemaakt, mijnheer Callens. We hebben gisteren een begrotingsbespreking gehad in de commissie Leefmilieu. In de begrotingswijziging staan inderdaad middelen ingeschreven. Daarvoor wil ik u, minister, hartelijk danken.

Mijnheer Sintobin, wat de voetbalmatch betreft, moet ik zeggen dat ik momenteel conditioneel niet in staat ben om nu een wedstrijd te spelen. Het klopt dat we 100 procent hebben ingezet op die derogatie en ik denk dat het dan ook terecht is dat ik de minister daarvoor dank. Daarnaast wil ik toch wel meegeven dat de opvolging belangrijk is. Dat was ook het belang van de vraag.

Ik wil nog één misverstand uit de weg ruimen in verband met de hogere bemestingsnormen waar collega Martens naar verwijst. Dat is niet zo. De derogatie gaat enkel over het feit dat meer dierlijke mest gebruikt mag worden. De uiteindelijke totale bemestingsnorm is dezelfde als wat in het decreet staat ingeschreven. Dat wil ik toch wel aan alle collega's zeggen, zodat niet de perceptie wordt gecreëerd dat er meer ruimte zou zijn om meer te bemesten en daardoor het risico dat nitraatresten achterblijven in de bodem groter wordt. Bij de derogatie gaat het over de dierlijke bemesting. *(Applaus bij CD&V)*

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Elisabeth Meuleman tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het schrappen van de subsidies voor het onderwijs in eigen taal en cultuur (OETC) in Brussel

ACTUELE VRAAG van mevrouw Fientje Moerman tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het schrappen van de subsidies voor het onderwijs in eigen taal en cultuur (OETC) in Brussel

De voorzitter: Mevrouw Meuleman heeft het woord.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Collega's, minister, op 9 mei werd bekendgemaakt dat de projecten voor het onderwijs in eigen taal en cultuur (OETC) in Brussel op 1 juni zouden worden stopgezet. Minister, u kunt wel begrijpen dat de mensen die de projecten organiseren, in shock waren. U ontkent dat. U zegt dat ze dat hadden kunnen zien aankomen. Ze waren echter wel degelijk in shock. Ze zeggen ons dat ze nog in februari 2011 bij u op het kabinet zijn geweest en dat er toen nog geen sprake van was. Het kwam dus toch wel wat uit de lucht gevallen, temeer omdat die projecten al dertig jaar bestaan en hun verdienste al hebben bewezen. Ze stellen zelf dat onderzoek aantoonde dat de doorstroming naar het secundair onderwijs veel beter is bij de leerlingen die de projecten hebben gevolgd. Normaal gezien is de doorstroming bij allochtonen in Brussel ongeveer 70 procent. Bij hen is dat bijna 90 procent. De doorstroming is dus hoe dan ook beter.

De wetenschappelijke meerwaarde van deze projecten wordt nog eens bevestigd door professor Van de Craen van de Vrije Universiteit Brussel (VUB), professor Van Avermaet van de Universiteit Gent (UGent), doctor Verhelst van de Katholieke Universiteit Leuven (K.U.Leuven). De stelling wordt dus wel degelijk wetenschappelijk onderbouwd. Ook de inspectieverslagen waren positief. Daarom was men ook verrast.

Minister, u zegt dat uw beslissing gebaseerd is op een evaluatie van de administratie. Hoe valt uw beslissing en het rapport van de administratie te rijmen met de positieve evaluatie, de inspectieverslagen en de wetenschappelijke positieve noten hierover?

De voorzitter: Mevrouw Moerman heeft het woord.

Mevrouw Fientje Moerman: Minister, ik zal niet herhalen wat mevrouw Meuleman al heeft gezegd met betrekking tot de omstandigheden waarin deze zes projecten in Brussel werden geschorst. Ik vind het wel heel spijtig dat er hier vandaag geen debat met u mogelijk is. Ik vraag me immers af waar het verslag of het evaluatierapport waarover u het steeds hebt, eigenlijk is. Niemand heeft het ooit gezien. U hebt het misschien bij u liggen, maar wij hebben het zeker niet. Ik heb een keer of tien getracht uw administratie te bereiken, maar daar geeft men niet thuis. De betrokkenen zelf hebben het ook nooit gezien. Als we het hebben over dat 'Baanbrekend vakmanschap', zouden we eerst kunnen beginnen met de beginselen van goed bestuur te respecteren en te zorgen voor de openbaarheid en motivatie van onze beslissingen. Dat is punt een.

Ik maak me ook ernstig zorgen over iets anders. We wachten al een tijdje op uw talennota. U bent over tijd. Ik hoop dat u er alsnog van bevalt. Wij hebben echter nog niets gezien. Ondertussen neemt u beetje bij beetje allerhande beslissingen, waarvan de motivatie op zijn zachtst gezegd niet duidelijk of openbaar is. Dat geldt ook voor de onderbouw ervan. Er is geen algemene visie op dat meertalig onderwijs dat in uw talennota opgenomen zou moeten worden.

Minister, mijn vraag is of wat we hier zien, de voorbode is van een meer algemene houding waarbij de positieve attitude van de meerwaarde van meertaligheid en talenkennis in Vlaanderen op de helling wordt gezet, nochtans iets wat ook in het regeerakkoord staat.

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Voorzitter, mevrouw Meuleman, het is niet in juni stopgezet, maar op 1 september.

Meertalig onderwijs is een vlag met vele ladingen. Ik heb de voorbije weken nog maar eens gemerkt dat men er alles onder plaatst: CLIL, onderwijs in eigen taal, anderstalig onderwijs. Er is heel veel begripsverwarring en ik kan begrijpen dat sommigen heel graag alles op één hoop willen gooien.

OETC-projecten dateren uit de jaren 70, met het oog op terugkeer. Dat is de ontstaansgeschiedenis van die projecten. Intussen zijn die projecten aangepast. Je moet goed weten dat we in de jaren 70-80 in Vlaanderen begonnen zijn met ongeveer 114 projecten. Nu zijn er nog zes, in Brussel. In Gent zijn er twee proefprojecten in een bijzondere vorm. Ik kan alleen maar vaststellen dat dit de afgelopen jaren gestaag achteruit is gegaan.

Ik zal de evaluatie van het rapport in de komende dagen vrijgeven en overmaken aan de voorzitter. Er is niets geheim aan. De evaluatie is eigenlijk heel genuanceerd. Ik ga u iets heel duidelijk zeggen. Wat ik heel onbegrijpelijk vind, is dat men na 30 jaar project op dit moment op basis van de cijfers niet in staat is om een nettowinst voor die kinderen te creëren. Ik vind het heel bizar dat men pas in 2009, na 30 jaar project, is begonnen bij te houden wat het effect is. Ik vind dat heel bizar.

De heer Leman zegt dat 90 procent van de kinderen doorstromen. Ik zou dat toch maar met een korrel zout nemen want de helft van de kinderen vindt men niet meer terug. Men baseert zich op de cijfers van de kinderen die men kan traceren. Diegenen die niet traceerbaar zijn, worden in het geheel niet meegenomen. Statistisch maakt dat natuurlijk wel een groot verschil. Ik denk niet dat je een groot statisticus moet zijn om te begrijpen dat men dan tot hoge cijfers komt.

Als je het goed leest, blijkt dat de Spaanse en Italiaanse richtingen – vier van de zes scholen – georganiseerd worden in niet meteen de zwakste scholen van Brussel, onder andere het Sint-Jan Berchmanscollege en het Koninklijk Atheneum van Etterbeek. Het zal ook niet toevallig zijn dat men op televisie de Turkse scholen laat zien waar er een probleem is. Je moet heel goed luisteren naar wat die directeurs zeggen. Eigenlijk vervullen die leerkrachten de rol van brugfunctie tussen ouders, leerlingen en leerkrachten, af en toe in hun eigen taal. Het gaat om brugfuncties en veel minder om onderwijs in de enge zin van het woord.

Zeggen dat dit uit de lucht valt, is wel straf. In 2006 is de decretale basis vervallen. Men heeft het dan in extremis verlengd. In 2009 is er opnieuw discussie over geweest en de heer Leman is toen naar alle kabinetten van de meerderheid geweest. Hij is bij minister-president Peeters geweest, bij minister Bourgeois. Hij is bij iedereen geweest, goed wetende dat er een kans was dat het project zou worden gestopt omdat we niet overtuigd waren van de resultaten en zeker niet in functie van het extra geld dat gegeven werd. Er konden veel andere factoren meespelen. Via de Brusselbegroting is het vorig jaar nog eenmalig gefinancierd. Men wist dus dat er een probleem was. Ik heb intussen ook begrepen dat de heer Leman nooit aan de directies van de scholen of de leerkrachten te verstaan heeft gegeven dat deze Vlaamse Regering mogelijk zou stoppen met het project. Ik heb begrepen dat er een communicatieprobleem is geweest.

We hebben dus redenen om deze beslissing te nemen. Wil dat zeggen dat we in de toekomst geen meertalig onderwijs meer willen organiseren? Neen. We willen het alleen aanpassen aan gewijzigde omstandigheden in andere contexten. Je moet rekening houden met de evolutie van de samenleving. Dit project heeft zijn beste tijd gehad, maar dat wil niet zeggen dat we geen waardering hebben voor het werk dat in het verleden is gebeurd.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Minister, indien dit allemaal vrij negatief is geëvalueerd, vraag ik me af waarom u eerst hebt beslist het project stop te zetten en vervolgens op uw stappen begint terug te keren. Nu zou blijken dat een gedeelte van het project toch zou worden voortgezet. Van het oorspronkelijk toegekende bedrag van 400.000 euro zou uiteindelijk alsnog 150.000 euro voor die projecten worden toegekend. Dit betekent dat de

projecten toch een verdienste moeten hebben. In dat geval moeten we die verdienste ook erkennen. Het is natuurlijk mogelijk dat ik het weer verkeerd heb begrepen.

Mevrouw Fientje Moerman: Minister, we blijven op onze honger. Ik heb geen zin in een welles-nietesspelletje met u over de inhoud van de evaluatie. U beschikt over de evaluatie en ik niet. Dat debat kunnen we misschien eens in de commissie voeren. Ik vind het erg dat u dergelijke beslissingen in de vorm van een soort salamipolitiek neemt. We hebben niet de gelegenheid om een algemene discussie over meertaligheid, het nut van meertalig onderwijs of het nut van thuistaalonderricht te voeren.

Vorig jaar hebt u de kredieten van het Steunpunt Diversiteit & Leren teruggeschroefd. Nadien hebt u daar weer een aalmoes aan toegevoegd. Nu schaft u deze zes projecten af. Blijkbaar is dat in het Spaans of in het Italiaans niet nodig. Eens we de filosofie van meertalig onderwijs of thuistaalonderricht volgen, vraag ik me af wie wij zijn om te oordelen welke talen voor dat onderricht mogen dienen.

Al deze onderwerpen moeten het voorwerp van een grondig conceptueel debat over het politiek beleid vormen. Dit debat gaat u vooralsnog uit de weg.

De voorzitter: Mevrouw Celis heeft het woord.

Mevrouw Vera Celis: Voorzitter, ik wil toch een paar bedenkingen formuleren bij de beslissing die de minister heeft genomen. Indien uit een doorlichting kan worden besloten dat de subsidiëring kan worden stopgezet, zal die beslissing altijd mensen pijn doen.

Wat de onderwijsmethodiek betreft, wil ik opmerken dat het succes nog door andere elementen dan enkel de methodiek wordt verklaard. Indien in projecten meer financiële middelen worden geïnvesteerd, indien de grootte van de klassen in rekening wordt gebracht en indien de betrokkenheid van de ouders bijzonder groot is, zullen meer elementen dan enkel de methodiek het succes verklaren.

Tot slot wil ik nog even verwijzen naar een studie van professor Janssens van de VUB. Volgens hem zijn de vreemdelingen zelf geen vragende partij om onderwijs in hun eigen taal te krijgen. Ze zijn zich er immers goed van bewust dat kennis van het Frans, het Nederlands en het Engels belangrijk zijn om aan een behoorlijke job te geraken.

De voorzitter: De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Voorzitter, het beleid gebruikt projecten om allerlei zaken uit te testen. Projecten geven geen rechten. Telkens een project wordt stopgezet, krijg ik de indruk dat heel de geprofessionaliseerde sector hier opspringt en niet wil aanvaarden dat een project kan worden stopgezet. Dat moet ten aanzien van de mensen die een project uitvoeren, duidelijk worden gecommuniceerd. Prima facie vind ik dat de minister in dit geval redenen heeft om deze zes projecten stop te zetten.

Het geheel van het talenbeleid van de minister hangt wat in de lucht. Ik wil me aansluiten bij de opmerking van mevrouw Moerman. We moeten in de commissie dringend werk maken van een debat over het geheel van het talenbeleid. Ik wijs erop dat ons voor Pasen 2011 een talennota was beloofd. Die datum is alweer voorbij en de deadline is naar eind mei 2011 verschoven. De evaluatie van de Content and Language Integrated Learning-projecten (CLIL-projecten, die toch nauw bij het OETC aansluiten, is ons voor december 2010 beloofd. We hebben er nog niets van gezien. Ik roep de minister dan ook op om zijn talenbeleid in handen te nemen en op dit vlak eindelijk een lijn te trekken.

De voorzitter: De heer Van Der Taelen heeft het woord.

De heer Luckas Van Der Taelen: Voorzitter, het lijkt me duidelijk dat het dringend tijd wordt om eens een diepgaand debat over een talenbeleid en over het immersieonderwijs te voeren.

In tegenstelling tot in de Franse Gemeenschap is immersieonderwijs nog altijd decretaal verboden in dit gewest. Er lopen een paar zeer bescheiden projecten. U had beloofd in januari van dit jaar een evaluatie ervan te zullen geven. Het lijkt me tijd te worden dat we daar onbevooroordeeld een grondige discussie over voeren, op basis van toegankelijke wetenschappelijke bevindingen, niet van uw eigen verborgen rapporten, maar wel van mensen die niet politiek zijn en bereid zijn tot die discussie. Dan zullen we eindelijk kunnen zien dat immersieonderwijs voor kinderen een zeer, zeer, zeer goede zaak is.

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Heel veel ouders en leerkrachten zijn inderdaad heel ontgoocheld over het niet verlengen van die OETC-projecten in Brussel. Dat brengt heel veel commotie teweeg. Minister, ik had daar ook een vraag om uitleg over ingediend in de commissie Onderwijs, omdat ik daarover met u wou praten. Dat zal nu niet lukken, gezien de actuele vragen van vandaag.

Ik sluit me aan bij de vraag van mevrouw Moerman over het openbaar maken van de doorlichting. Die doorlichting is immers cruciaal in de beslissing van de regering. U hebt daar al op geantwoord dat die doorlichting publiek zal worden gemaakt. Ondertussen ben ik wel heel bekommerd over het behoud van de expertise die in de OETC-projecten is opgebouwd, op drie domeinen. Als ik het goed heb begrepen, hebt u 150.000 euro vrijgemaakt om de expertise te behouden van experts die de projecten vanuit Foyer aansturen. Er zijn echter ook de veertien OETC-leerkrachten en de scholen. Is het denkbaar dat die expertise van leerkrachten en scholen zomaar verloren gaat, of kan op een of andere manier toch nog een band behouden blijven tussen die leerkrachten en de scholen? Sommige hebben tien, twintig, dertig jaar gefunctioneerd.

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Wim Van Dijck: Voorzitter, ik kan mevrouw Moerman natuurlijk bijtreden als ze zich afvraagt waar de talennota en de evaluatie van de proefprojecten in verband met meertaligheid blijven. We wachten daar al een tijdje op. Anderzijds kunnen we de minister principieel volgen in zijn beslissing om de projecten van Foyer niet langer te betoelagen. Onze fractie is geen voorstander van onderwijs in de thuistaal voor vreemdelingen die zich hier eigenlijk zouden moeten integreren, zeker niet in een Brusselse context, waar het Nederlands eigenlijk al zwaar onder druk staat. Minister, we vragen u dan ook om alle OETC-projecten in Vlaanderen niet langer te subsidiëren.

Voor de fervente voorstanders van onderwijs in eigen taal en cultuur wil ik nog het volgende zeggen: er zijn honderdduizenden scholen beschikbaar om dergelijk onderwijs kwaliteitsvol aan te bieden, in de landen van herkomst welteverstaan.

De voorzitter: Mevrouw Pehlivan heeft het woord.

Mevrouw Fatma Pehlivan: Voorzitter, ook ik had een vraag om uitleg, maar goed, we leren alle dagen bij. We moeten dat iets vroeger indienen.

Minister, ik begrijp ook wel dat de commotie is ontstaan. Men wordt daar plots mee geconfronteerd. De beslissing is toch wel een aantal maanden geleden genomen, maar voor de buitenwereld komt dit over als een plotse beslissing. Dat betreurt ik toch wel.

De evaluatie moet openbaar worden gemaakt, zodat we deze discussie veel grondiger kunnen voeren. Minister, ik wijk misschien af van wat een aantal leden hier hebben gezegd als ik stel dat de ondersteuning van anderstaligen, de ontwikkeling van meertaligheid en de ontwikkeling van een eigen identiteit een totaal onderwijsverhaal zou moeten zijn. Ik vind dat ook de moedertaal binnen het onderwijs een plaats moet krijgen. Ik hoop dat we de talennota over een aantal weken zullen kunnen bespreken. Dat aspect moet daarbij ook mee in overweging worden genomen, net als de expertise van de Werkgroep Immigratie. De tijd van het projectmatig werken lijkt me voorbij. Het gaat over een project dat dertig jaar loopt. Ik

vind dat we dit veel meer structureel moeten inbouwen en verankeren. Ik vraag dat ook de expertise die we nu in Gent uitbouwen, mee in overweging zou worden genomen bij uw evaluatie.

Minister Pascal Smet: Voor alle duidelijkheid: wat die talennota betreft, hebben we gezegd dat we tijdens deze legislatuur een beleid ter zake zouden ontwikkelen. Het klopt dat ik misschien op een wat onbewaakt moment heb gezegd dat we dat op een bepaald ogenblik zouden doen. We zijn daar volop mee bezig. Voor de zomer zal dat wel degelijk klaar zijn. U zult zien dat dit een ambitieuze nota is, die tegelijk het Nederlands wil versterken en onze kinderen de kennis van het Nederlands wil bijbrengen, en ook andere talen in het onderwijs wil opnemen. Al die evaluaties van CLIL en dergelijke zullen op het ogenblik dat de talennota wordt overgemaakt, mee worden overgemaakt aan de parlementsleden, zodat u die nota en die evaluaties kunt bekijken. Ik zal de evaluatie van OETC morgen overmaken aan het parlement, zodat u die kunt lezen.

Mevrouw Meuleman, ik kom niet op mijn stappen terug. De heer Leman is in mei bij mij geweest. Ik vond dat we hem dat nu moesten meedelen, en niet moesten wachten tot 1 juli. Ik heb hem meegedeeld dat wij het werk waarderen dat hij in het verleden heeft gedaan en de ervaring die daar met vallen en opstaan is opgebouwd, maar dat wij die expertise willen valideren en overnemen in een nog op te richten vzw. Wij garanderen hem voor de rest van dit jaar 75.000 euro aan zijn vzw, en voor volgend jaar 150.000 euro op jaarbasis. Dat is van in het begin zo gezegd. Ik kom dus niet op mijn stappen terug.

Mevrouw Moerman, als wij niets meer van plan waren, zou ik die expertise ook niet overnemen. Dat zou dan wel dom besteed geld zijn. Wij willen die expertise wel degelijk meenemen naar de toekomst.

Maar de samenleving, de omstandigheden en het kader zijn gewijzigd. Ik heb ook heel goed geluisterd naar wat de directeurs en sommige leerkrachten hebben verteld. Het is mij niet ontgaan dat veel van die leerkrachten in dat project eigenlijk bezig zijn met een brugfunctie te vervullen tussen de school en de ouders en de kinderen. Ik zal zeker niet betwisten dat daar een nood aan is, maar dan moet de vraag ook gesteld worden of we het op die manier moeten doen. Ondertussen krijgen we ook meer en meer details. Af en toe kom je rare dingen tegen, maar dat is ongetwijfeld voor een andere keer.

Ik wil er ook op wijzen dat in het kader van het GOK-beleid niets verbiedt om die brugfunctie mee te nemen. Niets belet dat daar ook meertalig gecommuniceerd wordt. Als die leerkrachten de nodige bekwaamheidsbewijzen hebben, kunnen zij verder werken in die school, weliswaar minder, want je mag niet vergeten dat we in de Brusselse scholen niet alleen veel GOK-uren geven, maar in vergelijking met de rest van Vlaanderen ook extra omkadering geven aan de scholen, juist wegens de specifieke situatie van die kinderen.

Ik neem beslissingen, soms ook moeilijke. Een minister moet dat doen. Ik wil dat ook in alle duidelijkheid zeggen. Dit is een symbooldossier. De vlag van meertalige scholen dekt vele ladingen, maar ik vind dat een minister, ook op basis van merites en projecten, tegen lobbywerk moet durven in te gaan als hij ervan overtuigd is dat het een goede beslissing is. Ik, en de meerderheid met mij, ben ervan overtuigd dat het stopzetten van dit project een goede beslissing is. Dat is niet altijd gemakkelijk, maar als minister moet je ook moeilijke beslissingen in symbooldossiers durven te nemen, als dat in het algemeen belang is. Ik ben ervan overtuigd dat dat hier het geval is.

Ik kan me natuurlijk heel goed voorstellen dat die ouders en die kinderen niet blij zijn. Ik begrijp de ontgoocheling heel goed. Ik begrijp ook dat sommige mensen erop gerekend hadden. Maar wij denken dat dit correct is in verhouding met de andere scholen. We geven immers 400.000 euro extra die andere scholen niet krijgen. Die andere scholen worden vaak met dezelfde problematiek geconfronteerd. Ik denk aan de situatie in het Koninkrijk

Atheneum in Etterbeek of in het Sint-Jan Berchmanscollege. Ik raad u overigens aan om ook eens te bekijken hoe men de kinderen rekruteert.

Het gaat niet om de kinderen die extra ondersteuning nodig hebben, maar om die andere kinderen. Dan kun je dat eventueel ook op een andere manier meenemen.

Samengevat: de talennota komt eraan, we zullen daar in dit parlement een uitgebreid debat over hebben. Deze beslissing is geen voorafname op dat debat. Ik heb niets tegen meertalig onderwijs, integendeel. Als het op een verstandige manier wordt ingebed in een talenbeleid en aangepast aan de huidige situatie, ben ik voor. Het mag echter niet ten koste gaan van het leren van Nederlands.

Dat wil ik toch ook nog zeggen. Het heeft mij bijzonder verbaasd dat een leerkracht op televisie zei dat sommige kinderen niet weten wat rood in het Turks is en dat ze die kinderen dan eerst leren wat rood is in het Turks en nadien in het Nederlands. Ik vind dat je het dan beter eerst in het Nederlands en misschien achteraf in het Turks leert. Als ze wel al Turks spreken, kan ik begrijpen dat je die taal gebruikt om vanuit die talenkennis een andere taal te leren. Maar je moet toch weten waar de prioriteiten liggen. Dat je ouders wilt aansporen om thuis Turks te spreken met hun kinderen, daar heb ik verder geen problemen mee.

Het is, met andere woorden, een genuanceerd verhaal. Ik denk dat we de juiste beslissing hebben genomen, gelet op alle elementen die op tafel liggen.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Minister, u hebt zeker vijf keer gezegd dat u het belangrijk vindt om de expertise mee te nemen. Dat betekent dat die er ook is. Het is toch wel spijtig dat u een lopend project stopzet. Sommige kinderen zitten middenin een traject. Er is gebleken dat de taalachterstand die er bij het begin van het traject is, pas wordt ingehaald in de latere jaren. Het is dus zeer belangrijk dat dat traject volledig wordt doorlopen. Dan is het toch wat spijtig is dat u dat in het midden stopzet. Als er toch zoveel expertise mee te nemen is, dan is dit een tegenstrijdige en rare beslissing.

Maar goed, u krijgt weer applaus van de banken aan de rechterkant. Het Vlaams Belang vindt dat u een fantastische beslissing genomen hebt en ook de N-VA is zeer tevreden. Dat bewijst dat uw nieuwe aanpak zeer veel bijval kent ... *(Mevrouw Elisabeth Meuleman verlaat de tribune. Opmerkingen minister Pascal Smet)*

Mevrouw Fientje Moerman: Ja, minister, een minister heeft vele plichten. Moeilijke beslissingen nemen is er zeker een van. Andere plichten zijn de openbaarheid van bestuur, motivering van overheidsbeslissingen en rechtszekerheid voor de rechtsonderhorigen. Ik denk dat u in die plichten tekortgeschoten bent.

U moet uw beleid ook expliciteren en niet in kleine deeltjes, in een duik, naar een bepaald beleid gaan, zoals u hier aan het doen bent.

Niemand in dit parlement, van links tot rechts, twijfelt eraan dat wie hier woont, werkt en wil blijven, Nederlands moet leren. De vraag is alleen hoe je dat het best doet. Met uw argumentatie over eerst rood leren in het Turks, doodt u meteen ook het Thuistaalproject in Gent. *(Applaus bij Open Vld en Groen!)*

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, we schorsen de vergadering.

– *De vergadering wordt geschorst om 16.59 uur.*

– *De vergadering wordt hervat om 17.14 uur.*

■

ONTWERP VAN DECREET aangaande de bekrachtiging van de bepalingen betreffende het secundair onderwijs, gecodificeerd op 17 december 2010 – 1059 (2010-2011) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de algemene bespreking van het ontwerp van decreet.

De heer De Meyer, verslaggever, heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Voorzitter, minister, collega's, het voorliggende ontwerp van decreet houdt de bevestiging in van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 december 2010 houdende de codificatie betreffende het secundair onderwijs. Voor een aantal onderwijsniveaus is in Vlaanderen al een apart decreet opgesteld. Voor het secundair onderwijs was er tot nu toe geen sprake van een eenheid van regelgeving. Een twintigtal wetten en decreten die het thema secundair onderwijs behandelen, zijn nu samengebracht in één overzichtelijke wettekst: de Codex Secundair Onderwijs.

De codex laat ook toe om een aantal begrippen eenvormig te maken en de indeling en de structuur van de artikelen te verbeteren. Verder wordt van de gelegenheid gebruikgemaakt om de oude, niet meer gebruikte reglementering uitdrukkelijk op te heffen. Ook voor de aangekondigde hervorming van het secundair onderwijs is het belangrijk om over een duidelijke tekst te beschikken, zodanig dat van hieruit kan worden vertrokken.

Ik sprak namens de CD&V-fractie onze steun uit voor het voorliggende ontwerp van decreet. Het komt ook deels tegemoet aan de met redenen omklede motie over de administratieve vereenvoudiging in het onderwijs en de beleidsaanbevelingen daarover uit het Jaarverslag 2008 van het Agentschap voor Onderwijsdiensten. Ik vroeg eveneens of in de toekomst de regelgeving zo gedetailleerd moet blijven.

De heer Boudewijn Bouckaert had na lezing van het advies van de Raad van State nog een aantal vragen. Onder meer de opmerking van de raad dat men oude ongerijmdheden overneemt, had zijn aandacht. Volgens hem had de Vlaamse Regering de huidige operatie kunnen aangrijpen om deze ongerijmdheden op te lossen.

Collega's, het ontwerp van decreet werd eenparig aangenomen met twaalf stemmen.

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Voorzitter, ik neem zeer kort het woord omdat dit niet in de verslaggeving aan bod is gekomen: wij hebben dit ontwerp van decreet goedgekeurd omdat het louter gaat om een technische aanpassing. Het heeft alleszins niets te maken met de kern van de zaak, want wij waren het niet eens met het oorspronkelijke decreet.

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Ik heb daar niets aan toe te voegen.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Nee)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. *(Zie Parl. St. VI. Parl. 2010-11, nr. 1059/1)*

– *De artikelen 1 tot en met 5 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

**VOORSTEL VAN DECREET van de heren Dirk de Kort, Carl Decaluwe, Jan Roegiers en Jan Peumans, mevrouw Lies Jans en de heren Sas van Rouveroi en Steve D'Hulster houdende wijziging van de wet van 5 mei 1936 tot vaststelling van het statuut der havenkapiteins
– 975 (2010-2011) – Nrs. 1 en 2**

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de algemene bespreking van het voorstel van decreet.

Mevrouw Smaers, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Griet Smaers: Voorzitter, collega's, het voorstel heeft tot doel de voorwaarden die gehanteerd worden om iemand te benoemen tot havenkapitein te versoepelen, zonder in te boeten op de kwaliteit van de gekozen persoon. Het is nuttig en nodig gebleken om voor de functie van havenkapitein gemeenschappelijke minimale kwalificatieregels vast te stellen, die gelden voor alle havens. Het gaat immers over een belangrijke functie.

De Vlaamse zeehavens waren vertegenwoordigd in de commissie. Het was duidelijk bij de bespreking dat verschillende commissieleden spraken voor Antwerpen, Gent of Zeebrugge. De vier Vlaamse zeehavens wensen samen de rekruteringsmogelijkheden voor havenkapiteins en adjunct-havenkapiteins te verbreden, omdat ze de voorwaarden die vandaag gelden te streng vinden, zonder dat die strengheid nodig is om de kwaliteit op de werkvloer te garanderen. Die te beperkende voorwaarden leiden tot een te grote schaarste aan kandidaten voor deze functie. Daarom werd hieromtrent een voorstel van decreet opgesteld.

Het voorstel wenst artikel 4 van de wet van 5 mei 1936 te vervangen, waarbij vooral het derde lid, dat ik citeer, de wijziging inhoudt: "Houder zijn van een diploma van licentiaat of master in de nautische wetenschappen, ten minste 24 maanden effectieve vaart verricht hebben als hoofd van de wacht op zeeschepen met een brutotonnage van 3000 of meer en gedurende ten minste 3 jaar een door het exploiterend bestuur of organisme als relevant omschreven ambt binnen een havenkapiteinsdienst hebben uitgeoefend."

Tijdens de bespreking in de commissie hebben de indieners toegelicht dat dit voorstel van decreet zijn oorsprong heeft in het steeds moeilijker vinden van kandidaten aan de huidige strenge voorwaarden. Dan was er een discussie waarop vooral de heer Penris van Vlaams Belang heeft ingespeeld. Hij vroeg zich af of dat effectief een vraag was die zich op dit ogenblik stelde en of de havens vragende partij zijn voor deze versoepeling. De heer de Kort bevestigde dat die vraag wel degelijk leeft en dat het voorstel van decreet daarom werd ingediend.

De heer Penris betwijfelde dat er een tekort zou dreigen aan bekwame kandidaten voor de functie van havenkapitein die aan de huidige voorwaarden voldoen en waarschuwde daarnaast dat de zinsnede "minstens 36 maanden een door het exploiterend bestuur of organisme als relevant omschreven ambt binnen een havenkapiteinsdienst hebben uitgeoefend" tot juridische problemen kan leiden, omdat hier volgens hem geen definitie voor is.

Na de discussie, waarbij de verschillende sprekers ook voor hun haven spraken, werd overgegaan tot de stemming, met als resultaat de aanneming met 12 stemmen bij 2 onthoudingen.

Ik wil de heer Keulen nog danken omdat we samen als verslaggevers dit mooie verslag tot stand hebben gebracht. *(Applaus)*

De heer Dirk de Kort: Collega's, ik bedank de verslaggever. Ik ben heel tevreden dat dit in de commissie kamerbreed besproken is en dat ook de oppositie het belang erkent van de wijziging van het Havendecreet met dit voorstel van decreet. Het lijkt een technische aangelegenheid, maar het is toch van belang.

Onze havens zijn onze toegangspoorten. Er moet voldoende rekrutering mogelijk blijven van havenkapiteins. Ik weet dat het bijvoorbeeld in de haven van Antwerpen, met heel wat pensioneringen in zicht, op dit moment belangrijk is dat men op een bredere basis kan aanwerven. Wij verruimen de minimumsokkel van de arbeidsvoorwaarden wat, zodat er in de toekomst geen probleem zou ontstaan. We weten allemaal dat de havenkapitein een ontzettend belangrijke functie heeft in elk havengebied. Hij heeft tegenover de kapiteins en officieren van de zeeschepen die de haven aandoen, het laatste woord.

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Mevrouw Lies Jans: Voorzitter, ook vanuit Limburg ondersteunen wij de havens in de andere provincies en ondertekenden we mee dit voorstel van decreet.

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Ik dank in het bijzonder de verslaggeefster voor haar heel goed verslag. Er zijn nog commissieleden die er werk van maken om een verslag te maken, niet voorgeschreven door de commissiesecretaris, die we ook danken voor het goede werk. Ze heeft haar huiswerk gemaakt en goed samengevat. Ik dank mevrouw Jans dat ze vanuit het verre Limburg aan alle Vlaamse havensteden haar steun overbrengt.

Voorzitter, ik moet vandaag bij mijn standpunt blijven, dat ik ook in de commissie naar voren heb gebracht. Ik denk niet dat er een tekort is aan bekwame havenkapiteins of mensen die onder het regime van de wet van 1936 daarvoor in aanmerking kwamen. Ik kan vermoeden dat er in bepaalde havens, meer bepaald die van Gent, een klein probleem kan zijn, maar in andere havens is dat zeker niet het geval. Ik blijf ervoor pleiten dat we de mensen die daar de capaciteiten, de diploma's en de ervaring voor hebben, bij voorrang blijven uitnodigen. Je plaatst ook geen chirurg in een operatiekamer die maar een diploma heeft van hoofdverpleger. Op die plaatsen waar goede mensen nodig zijn, moet je de beste mensen kunnen blijven aantrekken. Ik zie geen enkele reden om het voorliggende decreet te wijzigen.

Ik begrijp de bekommernis van Gent, die niet met zoveel woorden is gebracht, maar ik zal me onthouden en ik hoop mijn fractie met mij. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Nee)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet. (Zie *Parl. St.* VI. Parl. 2010-11, nr. 975/1)

– *De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

■

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw Vera Van der Borght, de heer Lode Vereeck, mevrouw Mieke Vogels, de heer Peter Gysbrechts en de dames Patricia De Waele en Elisabeth Meuleman betreffende het tot stand brengen van een betere en vernieuwde aanpak voor de detectie, opvang, begeleiding, behandeling en nazorg van mensen met eetstoornissen

– 908 (2010-2011) – Nrs. 1 en 2

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de dames Katrien Schryvers, Else De Wachter en Vera Jans, de heren Tom Dehaene en John Crombez en de dames Danielle Godderis-T'Jonck en Helga Stevens betreffende een sensibiliserend en ondersteunend beleid rond eetstoornissen

– 1006 (2010-2011) – Nrs. 1 en 2

Aanvatten van de bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde zijn de voorstellen van resolutie van mevrouw Van der Borght, de heer Vereeck, mevrouw Vogels, de heer Gysbrechts en de dames De Waele en Meuleman betreffende het tot stand brengen van een betere en vernieuwde aanpak voor de detectie, opvang, begeleiding, behandeling en nazorg van mensen met eetstoornissen en van de dames Schryvers, De Wachter en Jans, de heren Dehaene en Crombez en de dames Godderis en Stevens betreffende een sensibiliserend en ondersteunend beleid rond eetstoornissen.

Het voorstel van resolutie van mevrouw Van der Borght, de heer Vereeck, mevrouw Vogels, de heer Gysbrechts en de dames De Waele en Meuleman betreffende het tot stand brengen van een betere en vernieuwde aanpak voor de detectie, opvang, begeleiding, behandeling en nazorg van mensen met eetstoornissen werd door de commissie verworpen.

Bij brief van 10 mei 2011 heeft de heer van Rouveroy verzocht het op de agenda van de plenaire vergadering te plaatsen.

Conform artikel 69, punt 5, van het Reglement van het Vlaams Parlement moeten wij ons bij zitten en opstaan uitspreken over het aanvatten van de bespreking.

Mevrouw Van der Borght heeft het woord over het al dan niet aanvatten van de bespreking.

Mevrouw Vera Van der Borght: Voorzitter, collega's, ik kom naar voren om te motiveren waarom we dit vragen. Ik vind het echt te belangrijk.

Ik wil vandaag een statement maken en ik hoop dat dit parlement in de toekomst op een andere manier kan werken. Ik maak gebruik van het artikel 69, punt 5, om dit voorstel van resolutie op de agenda van de plenaire vergadering te plaatsen. Als u me toestaat, wil ik dit kort motiveren.

Het voorstel dat werd ingediend door mezelf als hoofdindieners en collega's Vereeck, Vogels, Gysbrechts, Werbrouck, De Waele en Meuleman, werd samen met een bijna identiek voorstel van de meerderheid op 26 april behandeld in de commissie Welzijn. Ondanks het feit dat dit voorstel in alle constructiviteit werd ingediend door Open Vld, LDD en Groen! en open stond voor steun en zelfs amendementen vanuit de meerderheid, ondanks het feit dat ons voorstel op 25 januari als stuk reeds werd rondgedeeld, en ondanks het feit dat de inhoud van het voorstel absoluut niet politiek gevoelig ligt en kan rekenen op een groot draagvlak over alle partijgrenzen heen, zoals bleek uit de bespreking in de commissie, vonden de leden van de meerderheidspartijen in de commissie Welzijn het nodig om dit voorstel te verwerpen, louter en alleen omdat het door oppositiepartijen is ingediend.

Nochtans werd de behandeling van ons voorstel wekenlang uitgesteld op vraag van de meerderheid. Terwijl ik in de naïeve veronderstelling was dat de meerderheid zou komen tot een gesprek om samen een voorstel in te dienen, lanceerde zij in de pers plots een eigen voorstel dat voor 90 procent gelijklopend bleek te zijn met het onze.

Ik heb bij de bespreking in de commissie getracht over partijgrenzen heen te komen tot één consensusvoorstel, maar dat werd door de meerderheid verworpen. Ons voorstel werd botweg verworpen door de meerderheid, om vervolgens het eigen voorstel goed te keuren. Ik kan alleen maar zeggen dat ik dergelijke handelwijze werkelijk intriest vind. Ik vraag me af of de meerderheidspartijen CD&V, de N-VA en sp.a zich nu echt goed voelen met deze manier van handelen.

Ook de mensen van de verenigingen Anorexia Nervosa Boulimia Nervosa en van het actiecomité BAAN Chloë hebben mij laten weten dat ze uitermate teleurgesteld zijn in deze handelwijze en dit totaal niet begrijpen. Zelfs collega's van de meerderheid hebben mij in de coulissen individueel te kennen gegeven dat ze deze handelwijze eigenlijk wel betreuren.

Ik verneem dat het in andere commissies wel mogelijk is om constructief voorstellen te beoordelen op hun merites en ze te ondersteunen over de grenzen van meerderheid en oppositie heen. Blijkbaar is zoiets in de commissie Welzijn niet mogelijk. *(Opmerkingen bij het Vlaams Belang)*

Ik ga ervan uit dat mevrouw Dillen straks haar zaak zal verdedigen.

Dit is een voorbeeld van oude politieke cultuur, waarvan ik dacht dat die niet meer bestond in dit Vlaams Parlement. In elk geval heb ik dit in de commissie niet politiek gespeeld. Mijnheer Dehaene, nadat u ons voorstel wegstemde, heb ik jullie voorstel op inhoudelijke basis wel goedgekeurd. Mij is het te doen om de inhoud.

Voorzitter en collega's, ik durf hier dan ook een uitdrukkelijke oproep te doen om ons voorstel alsnog te agenderen voor bespreking vandaag. Mochten we beide voorstellen vandaag kunnen bespreken en goedkeuren, dan pas kunnen we namens de politiek en namens het beleid een krachtig signaal geven aan al deze mensen die op één of andere manier met deze schrijnende problematiek worden geconfronteerd. Ik dank u. *(Applaus bij Open Vld en Groen!)*

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord over het al dan niet aanvatten van de bespreking.

De heer Lode Vereeck: Ik wil het pleidooi van mevrouw Van der Borght ondersteunen. We hebben in de commissie een zeer nuttige discussie gehad. De commissieleden waren allemaal vanuit een of andere persoonlijke hoek betrokken. Heel wat families in Vlaanderen zijn getroffen door eetstoornissen. Het zijn allemaal schrijnende verhalen. Ik was dan ook zwaar gechoqueerd door het politieke spel in de commissie.

Het klopt dat politici van Open Vld, Groen! en LDD, onder het voortrekterschap van mevrouw Van der Borght, hadden besloten om hun schouders te zetten onder een parlementair initiatief, een voorstel van resolutie, voor een betere en vernieuwde aanpak voor de opsporing, opvang, begeleiding, behandeling en nazorg van patiënten met een eetstoornis. Een voorstel van resolutie is uiteraard niet bindend maar geeft een opdracht aan de regering. Zoals daarstraks geschetst, was ons voorstel van resolutie al enige tijd afgerond. De meerderheid heeft gevraagd de bespreking daarvan uit te stellen. Enkele weken geleden is er een nagenoeg identiek voorstel van resolutie ingediend. Een in dit geval neutrale observator, mevrouw Dillen, zegt over deze voorstellen van resolutie dat ze identiek zijn en dat ze beide met het grootste gemak kan steunen.

Gezien het maatschappelijk belang, de gevoeligheid van het probleem en de politieke eensgezindheid in het halfroond stelde de oppositie voor om het voorstel in te trekken en samen met de meerderheid een gezamenlijk voorstel van resolutie in te dienen. Een kamerbreed initiatief geeft immers een nog krachtiger signaal aan de regering. Het toont aan dat het ons, leden van het Vlaams Parlement, over de partijgrenzen heen, menens is met de aanpak van eetstoornissen en dat wij in het belang van de patiënten onze partijpolitieke meningsverschillen opzijshuiven. Dat was helaas buiten de voorzitter van de commissie

Welzijn gerekend, de heer Dehaene, die de aparte bespreking en stemming van beide voorstellen wenste door te zetten. Hij voegde daaraan toe: “Elk commissielid heeft de vrijheid om beide voorstellen van resolutie te steunen.” Ik vond dat een zeer constructief voorstel.

Vanuit de oppositie proberen wij constructief mee te werken aan het beleid. Tot nu toe heb ik dat niet altijd in dezelfde mate wederkerig gezien, hoewel daar uitzonderingen op zijn. Uit de bespreking bleek dat de twee initiatieven inhoudelijk en qua intentie nagenoeg identiek zijn. Er was het aanbod om gezamenlijk naar de regering te trekken. Ik kan dan eventueel begrijpen dat de meerderheid zich bij de stemming onthoudt maar niet dat ze tegenstemt. Ik vraag me dan af waar de meerderheid heeft tegengestemd. De oppositie vroeg een bewustmakingscampagne, een overleg met de minister van Onderwijs en de CLB's, een inventarisatie van de gespecialiseerde residentiële en ambulante zorg, een centraal wachtlijstbeheer. Zijn dit dan de zaken waar de meerderheid heeft tegengestemd? Ik begrijp echt niet waarom de meerderheid dit voorstel van resolutie heeft weggestemd.

Mijnheer Dehaene, indien u die voorafgaande opmerking niet had gemaakt, dan was, wat mij betreft, dit voorstel van resolutie tussen de plooiën van het politieke spel tussen meerderheid en oppositie gevallen. En dan had ik daar nog niet zo veel problemen mee gehad. Dan had ik het toch wel begrepen. Maar het is precies uw uitdrukkelijke oproep om vanuit de vrijheid van het geweten te stemmen en dat vervolgens dan niet te doen, die van een bijna stuitende hypocrisie getuigt. Dat is niet het soort politiek waaraan ik wens deel te nemen.

Collega's, ik ben nu twee jaar bezig in de actieve politiek en er wordt in dit parlement misschien niet altijd even zinvol gewerkt, maar ik weet wel dat er hard wordt gewerkt door de collega's – door de meesten althans. Ik weet dat dossierkennis en commissiewerk hoog staan aangeschreven in dit parlement waardoor de debatten bij ons technischer zijn dan in menig ander assemblee. Dat leidt enerzijds tot saaie debatten, dat moeten we ook toegeven, maar anderzijds ook tot een constructieve technische samenwerking tussen meerderheid en oppositie. Het mooiste bewijs daarvan was de Commissie Versnelling Maatschappelijk Belangrijke Infrastructuurprojecten, beter bekend als de commissie Speed. *(Opmerkingen bij het Vlaams Belang)*

Onder impuls van commissievoorzitter Sauwens werden vorig jaar 76 praktische aanbevelingen eenparig goedgekeurd en vervolgens unaniem door het Vlaams Parlement bekrachtigd. *(Opmerkingen van de heer Jan Penris)*

De commissie Speed toonde aan dat volksvertegenwoordigers wel degelijk over de partijgrenzen heen het politieke machtspeel kunnen overstijgen en hun maatschappelijke verantwoordelijkheid kunnen opnemen. *(Rumoer bij het Vlaams Belang)*

Er zijn nog voorbeelden. In het verre verleden waren er nog commissies. Ik denk maar aan de commissie wier werkzaamheden hebben geleid tot de vijf resoluties waar men ook getracht heeft om tot op het einde de hele kamer bij elkaar te houden.

Het voorval in de commissie Welzijn laat me niet los en stemt me als politicus en als mens tot nadenken. Is het niet de plicht van de vertegenwoordigers van het volk om een zo groot mogelijk politiek en maatschappelijk draagvlak na te streven? Moeten partijen niet proberen om hun electorale belangen opzij te schuiven voor niet-partijpolitieke doeleinden? Ik vind deze stemming en deze vorm van hypocrisie beschamend. *(Gelach bij Vlaams Belang)*

Er is in dit land veel te veel 'politique politicienne'. Mensen hebben het gevoel dat de politiek zich niet met hen, maar vooral met zichzelf bezighoudt. Deze kwaal lijkt nu ook dat technische, saaie parlement te hebben besmet. Ik hoop, collega's, dat u bij de plenaire bespreking straks – als u ons daar tenminste de toelating voor geeft – uiteindelijk overtuigd zult zijn dat het de moeite loont om ons voorstel van resolutie te bespreken en misschien niet goed te keuren, maar om u ten minste te onthouden.

“Als men ziet wat juist is en het nalaat, dan is dat een groot gebrek aan moed”, zei Confucius. Maar misschien, mijnheer Dehaene, moet u maar eens in de leer gaan bij uw partijgenoot Sauwens die bewezen heeft dat het in ieder geval ook anders kan. (*Applaus bij Open Vld, LDD en Groen!*)

De voorzitter: Dames en heren, ik wil u nogmaals attent maken op het reglement. Ik stel voor dat u artikel 69, ten vijfde, leest. De indieners krijgen eerst het woord. Daarna krijgt de verslaggever het woord. En dan mag van iedere fractie iemand het woord nemen. U moet dus even geduld hebben. We bespreken dit nu niet inhoudelijk, u mag het hebben over het feit waarom u vindt dat het voorstel van resolutie van mevrouw Van der Borght en de haren – als ik dat zo mag uitdrukken –, vandaag moet worden behandeld.

Mevrouw Vogels heeft het woord over het al dan niet aanvatten van de bespreking.

Mevrouw Mieke Vogels: Voorzitter, collega's, er is door mevrouw Van der Borght en de heer Vereeck eigenlijk al heel veel gezegd. Ik wil me daar bij aansluiten. Ik vind dit een belangrijk signaal. Ik denk dat we dit niet meer over ons moeten laten gaan. Het is een beetje symptomatisch voor deze meerderheid dat men gewoon blindelings alles wegstemt wat van de oppositie komt.

Ik kan verwijzen naar een voorstel van resolutie dat een veertiental dagen geleden in de commissie Wonen werd weggestemd. Ik vroeg daar niet meer of niet minder dan de toepassing van het regeerakkoord. (*Rumoer*)

De oppositie had wel voor gestemd, maar de meerderheid, die uiteindelijk over het regeerakkoord heeft onderhandeld, stemde het gewoon weg.

Voorzitter, ik meen me te herinneren dat het niet altijd zo is geweest. Ik heb hier een lange staat van dienst en ik herinner me andere legislaturen en andere tijden, toen voorstellen van decreet en ook voorstellen van resolutie in dit parlement gemaakt werden door parlementsleden van meerderheid en oppositie, maar ik doe hiervoor dus ook een beroep op uw historische geheugen.

We gaan nu absoluut de verkeerde richting uit. Dit voorstel van resolutie is botweg weggestemd door de meerderheid, hoewel de teksten bijna identiek waren. We moeten dit hier opnieuw op de agenda zetten en het signaal geven dat de cultuur in dit Vlaams Parlement wijzer is. (*Applaus bij Open Vld, LDD en Groen!*)

De voorzitter: Mevrouw Dillen, verslaggever, heeft het woord over het al dan niet aanvatten van de bespreking.

Mevrouw Marijke Dillen: Voorzitter, als neutraal parlements lid in dit dossier – zo ben ik net betiteld door de heer Vereeck en dat ben ik in deze kwestie ook, mijnheer Caluwé – wil ik afstand nemen van het politieke spelletje van de meerderheid. Het voorstel van resolutie kwam inderdaad oorspronkelijk van de dames Van der Borght en Vogels en consorten. Ik was door dezelfde mensen die informatie geven, geraadpleegd. Dat blijkt ook uit het verslag. Ik had ook iets klaar, maar mijn fractie heeft de intellectuele eerlijkheid aan de dag gelegd om het voorstel van resolutie van de dames Van der Borght en Vogels niet te kopiëren. De meerderheid, voorzitter, heeft dat, op enkele punten en komma's na, wel gedaan. Het is een bijna identiek voorstel.

Het oorspronkelijk voorstel moest aanvankelijk worden uitgesteld omdat er iets was van de meerderheid. Het heeft dan weken geduurd voor de meerderheid met een ontwerp tekst kwam. U kunt dus niet zeggen dat er iets klaarlag in de schuif.

Mevrouw Van der Borght, u moet dan ook wel de intellectuele eerlijkheid aan de dag leggen om zelf correct te handelen. U zegt dat het bij u om de inhoud gaat. Wel, bij mijn fractie gaat het inderdaad om de inhoud en wij zullen uw voorstel en het andere voorstel straks ten gronde steunen.

Collega's, u bent zelf niet zo consequent. Gewoonlijk is het voldoende dat een voorstel of dossier van mijn fractie komt, om het af te wijzen. Collega's van de oppositie, u wordt vandaag geconfronteerd met een houding van de meerderheid waar wij intussen al twintig, dertig jaar mee te maken krijgen. Wij zijn dat ondertussen al gewoon. Ik lig daar ook helemaal niet meer van wakker. U moet wel leren consequent te zijn. Wat u vandaag verkondigt, moet u morgen ook in de praktijk durven toepassen. Als het voor u om de inhoud gaat, moet u de intellectuele eerlijkheid aan de dag durven leggen om die inhoud te steunen.

Maar ik was wel bijzonder gechoqueerd door het stemgedrag van de leden van de meerderheid die niet de eerlijkheid hadden om het voorstel van de dames Van der Borgh en Vogels te steunen. Dit, voorzitter, in uw parlement, is totaal politiek ongeloofwaardig. Ik betreur dat.

De voorzitter: Mevrouw Schryvers heeft het woord.

Mevrouw Katrien Schryvers: Voorzitter, heel deze cinema choqueert mij. (*Rumoer*)

De collega's die hier zo'n theater opvoeren, vergissen zich. Ze kennen mij niet. Ik heet Schryvers en niet 'overschrijvers'. (*Rumoer*)

Voorzitter, men moet eerlijk zijn. Wie de twee voorstellen naast elkaar legt, zal heel duidelijke verschillen zien. Ik ga daar zo dadelijk op in.

De problematiek is inderdaad ernstig. Tijdens de zomer en het najaar van vorig jaar werden de fracties gecontacteerd door verschillende actiegroepen, die vroegen initiatieven te nemen op dit vlak. Het is goed te weten dat men vanuit diverse hoeken in het parlement, vanuit meerderheid en oppositie, aan het werk is gegaan. De oppositie, maar ook wij zijn aan de slag gegaan. Via diverse contacten hebben we een allesomvattend voorstel geschreven. Mogelijk heeft het feit dat het zo allesomvattend is, ervoor gezorgd dat het iets meer tijd heeft gekost om het op te stellen dan het voorstel van de oppositie. U mag ook weten dat het overleg binnen een meerderheid wel wat tijd vraagt. (*Rumoer*)

Voorzitter, vanuit geen enkele andere hoek werd ons gevraagd of voorgesteld om samen te werken aan een voorstel van resolutie. We zijn dus aan de slag gegaan en we hebben een uitgebreid voorstel uitgeschreven.

Degenen die nu beweren dat het voorstel een kopie is van de tekst van de oppositie kunnen niet lezen of niet tellen. Het voorstel van de oppositie beslaat tweeënhalf bladzijden, terwijl dat van ons uit zes bladzijden bestaat. De tekst is dubbel zo lang. Het verschil is dan ook heel duidelijk. (*Rumoer*)

Wat zijn nu de grootste verschillen? Ons voorstel gaat uit van een positieve benadering. We vragen aan de regering een allesomvattende aanpak. Ik zal er straks op ingaan tijdens de inhoudelijke bespreking.

Er wordt nu zoveel poeha gemaakt over het voorstel waarover gestemd moet worden. Zeggen we echter niet allemaal heel vaak dat we hier allemaal te veel bezig zijn met het produceren van steeds maar teksten, een diarree van teksten, die niemand kan blijven lezen of waaruit niemand nog wijs raakt? (*Opmerkingen*)

Omdat het voorstel omvattender is. Omdat het meer inhoudelijk is.

Het voorstel van de oppositie beslaat ongeveer de helft of een derde van het onze. Welke zin heeft het de twee voorstellen goed te keuren als het volstaat om ons allesomvattend voorstel goed te keuren? (*Applaus bij CD&V en bij de N-VA*)

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Voorzitter, collega's, ik heb de indruk dat dit een debat is over het eerstgeboorterecht. Vanuit mijn functie wil ik hier getuigen dat de verschillende fracties die een initiatief genomen hebben, dat op een zeer legitieme wijze gedaan hebben en dat ze zich

gebaseerd hebben op een bestaande nood. De input bij alle fracties komt van hetzelfde middenveld, dezelfde organisaties, dezelfde betrokkenen.

U gelooft het of niet, maar ik getuig hier dat de initiatieven van de meerderheid ter zake gestart zijn met teksten die dateren van voor het moment dat we akte hebben genomen van de initiatieven van de oppositiepartijen. U gelooft het of u gelooft het niet. *(Opmerkingen)*

U gelooft het dus niet. Ik zeg hier oprecht dat ik kan aantonen dat de drie meerderheidspartijen ter zake teksten aan het bespreken waren. Ik geef grif toe dat dat iets langer geduurd heeft dan het overleg tussen een aantal oppositiepartijen. *(Applaus bij CD&V en bij de N-VA)*

De voorzitter: Mevrouw Franssen, verslaggever, heeft het woord over het al dan niet aanvatten van de bespreking.

Mevrouw Cindy Franssen: Voorzitter, in deze fijne sfeer in het halfroond wijk en weeg ik mijn woorden voor wat het verslag betreft.

De voorzitter: Mevrouw Franssen, het verslag komt straks, het gaat nu over de spoedbehandeling.

De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé: Voorzitter, ik wil dit toch duidelijk aangeven. U kunt komen kijken naar mijn laptop. Ik heb er maar één ding van opgeslagen, de zevende versie van het voorstel van resolutie die dateert van 10 januari van dit jaar. Als ik het goed heb kunnen lezen, is het voorstel van de oppositie ingediend op 25 januari.

De voorzitter: De volksvertegenwoordigers die voorstander zijn van het aanvatten van de bespreking, wordt verzocht op te staan.

De tegenproef.

Het resultaat is niet duidelijk. We houden een hoofdelijke stemming.

Stemming nr. 1

Ziehier het resultaat:

100 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

41 leden hebben ja geantwoord;

55 leden hebben neen geantwoord;

4 leden hebben zich onthouden.

De bespreking wordt niet aangevat.

Mevrouw Ceysens heeft het woord.

Mevrouw Patricia Ceysens: Voorzitter, ik heb een stemafpraak met de heer Diependaele wegens het overlijden van zijn moeder.

De voorzitter: De heer Van Eyken heeft het woord.

De heer Christian Van Eyken: Voorzitter, ik heb een stemafpraak met de heer Verfaillie.

■

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de dames Katrien Schryvers, Else De Wachter en Vera Jans, de heren Tom Dehaene en John Crombez en de dames Danielle Godderis-T'Jonck en Helga Stevens betreffende een sensibiliserend en ondersteunend beleid rond eetstoornissen

– 1006 (2010-2011) – Nrs. 1 en 2

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de bespreking van het voorstel van resolutie.

Mevrouw Franssen, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Cindy Franssen: Voorzitter, collega's, het geanimeerde debat in de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en Armoedebestrijding vond plaats op dinsdag 26 april. Beide voorstellen van resolutie werden toen besproken. Ik moet hier niet meer ingaan op de voorafgaande discussie, want die is hier eigenlijk opnieuw gevoerd. (*Opmerkingen van mevrouw Marijke Dillen*)

Ik geef objectief verslag. Ik heb het ook op die manier opgenomen. We zijn ook tot een akkoord gekomen.

Voorafgaand aan de discussie riep mevrouw Van der Borght in de commissie op tot één gezamenlijk voorstel van resolutie omdat het over een belangrijk thema gaat. Mevrouw Schryvers beaamde dat een unaniem voorstel van resolutie een krachtig signaal zou zijn geweest, maar omdat beide voorstellen van resolutie echter afzonderlijk zijn voorbereid, was het moeilijk om in te gaan op de oproep van mevrouw Van der Borght. Om dit in de toekomst te vermijden, werd aan de oppositie gevraagd om voortaan vroeger kenbaar te maken dat ze een gezamenlijk voorstel aangewezen vindt.

Mevrouw Dillen stond achter beide voorstellen en stelde dat één voorstel een krachtiger signaal zou zijn. De heer Vereeck stelt dat LDD de voorstellen op hun merites beoordeelt. De heer Dehaene stelde dat een unaniem goedgekeurd voorstel van resolutie inhoudt dat het volledige Vlaams Parlement de Vlaamse Regering oproept maatregelen te nemen. Het gaat niet op om met de meet in zicht de voorstellen in te trekken en opnieuw te beginnen.

Wat het voorstel van resolutie betreft, stelt mevrouw Schryvers dat iedereen die ooit met een eetstoornis is geconfronteerd, dat voor de rest van het leven met zich meedraagt. Dat geldt niet enkel voor wie aan een eetstoornis lijdt. Ook de omgeving wordt door dit ingrijpend probleem getroffen. De problematiek vraagt dan ook om een allesomvattende aanpak.

Volgens mevrouw Schryvers gaat het voorstel van resolutie uit van een positieve benadering. In plaats van in te grijpen bij problemen, moet de Vlaamse overheid inzetten op een gezond eet- en leefpatroon. Het voorstel van resolutie schuift sensibilisering en preventie als aandachtspunten naar voren. De media worden dan ook expliciet vermeld. Andere aandachtspunten hebben betrekking op lichaamsbeweging, op het zelfvertrouwen van jongeren en op vroegdetectie. Het voorstel van resolutie wijst op het belang van dit probleem binnen het bevoegdheidsdomein Sport, vraagt aandacht voor de omgeving van de patiënt en voor een bevordering van de deskundigheid van huisartsen. Op korte termijn moet het aanbod van de centra voor geestelijke gezondheidszorg (cgg's) worden uitgebreid. Het voorstel van resolutie vraagt tevens aandacht voor de samenwerking tussen algemene en psychiatrische ziekenhuizen. De relatie tussen eetstoornissen en doodsoorzaken moet wetenschappelijk worden onderzocht. De Vlaamse Regering moet overleg plegen met de federale overheid over de financiering van de poliklinische behandelingen, over de territoriale spreiding van een gespecialiseerd aanbod en over de uitbouw van de zorgcircuits.

Volgens mevrouw De Wachter bevordert het voorstel van resolutie de herkenbaarheid van deze zware problematiek. Voor mensen die aan een eetstoornis lijden en voor hun omgeving wordt het probleem beter bespreekbaar. Alle betrokkenen, waaronder ook het onderwijs, de

sportclubs en de jeugdbewegingen, moeten gemakkelijker informatie kunnen inwinnen. Naast preventie is sensibilisering dan ook zeer belangrijk.

Mevrouw Dillen ondersteunt het voorstel van resolutie. Het probleem moet dringend worden verholpen. Ze vindt het positief dat het Vlaams Parlement ter zake een initiatief neemt en ze hoopt dat het voorstel van resolutie snel in de praktijk kan worden omgezet. Ze merkt echter ook op dat de federale overheid een zware verantwoordelijkheid draagt en dat het Vlaams Parlement hier geen impact op heeft.

Tot slot heeft mevrouw Godderis benadrukt dat eetstoornissen een zware impact hebben op de volledige omgeving van iedereen die eraan lijdt.

De commissie heeft het voorstel van resolutie van mevrouw Schryvers en anderen unaniem aangenomen. (*Applaus*)

De voorzitter: Mevrouw Schryvers heeft het woord.

Mevrouw Katrien Schryvers: Voorzitter, meer dan twintig jaar geleden heb ik het overlijden van Vera meegemaakt. Ze was vijftig jaar oud en overleed na een gevecht van meer dan dertig jaar tegen anorexia door zelfdoding. In 2009 hoorden we allemaal het verhaal van Chloë. Ze was vijftien jaar oud en overleed aan de gevolgen van anorexia/boulimia. De eerste vrouw was mijn moeder. Chloë was iemands enige dochter. Beiden vochten ze, samen met hun omgeving, een machteloze strijd tegen een eetstoornis. Dit zijn slechts twee voorbeelden van wat eetstoornissen met zich mee kunnen brengen.

Er is in de voorbije dertig jaar natuurlijk iets veranderd. Eetstoornissen worden, meer dan vroeger, herkend en benoemd. Op het vlak van de behandeling is ook veel geëvolueerd. Er is momenteel echter nog steeds een grote nood aan een gecoördineerde en gestroomlijnde aanpak.

Cijfers duiden op de ernst van het probleem. Ongeveer 16 procent van de veertien- tot vijftienjarige meisjes kampt met een gewichtsprobleem. Bijna 7 procent heeft een body mass index (BMI) van 18,8 of lager. Ondergewicht komt vaker voor bij Vlaamse vrouwen – 3,9 procent – dan bij Vlaamse mannen – 1,4 procent. Een meisje met anorexia heeft een twaalfmaal hogere kans om te overlijden dan gezonde leeftijdsgenoten. De kans op overlijden is zesmaal hoger dan voor vrouwen met schizofrenie. Het risico op suïcide is 33 maal hoger dan bij leeftijdsgenoten en anderhalve maal hoger dan bij een zware depressie.

De behandeling duurt gemiddeld vijf à zes jaar. Slechts ongeveer de helft van de patiënten herstelt, terwijl 30 procent erop vooruitgaat en 20 procent chronisch met de aandoening blijft kampen. Deze vaststellingen vormden de aanleiding voor het voorliggende voorstel van resolutie. Dit voorstel kwam tot stand na overleg met diverse actoren.

Het voorstel van resolutie vraagt een alomvattende aanpak vanuit een positieve benadering. Sensibiliserend en preventief werken door in te zetten op gezonde leef- en voedingsgewoonten mag absoluut niet ondergeschikt zijn aan het louter probleemoplossend werken, integendeel. Aandachtspunten in dit voorstel van resolutie zijn dan ook de volgende. Er is het punt van de sensibilisering en de preventie. Ook de media moeten daarin een rol spelen. De preventie van eetstoornissen moet gericht zijn op het bevorderen van zelfvertrouwen, een positieve lichaamsbeleving en het uitbreiden van vaardigheden om met moeilijkheden om te gaan. Eetstoornissen zijn immers niet alleen een kwestie van fysieke problemen.

Een ander punt is dat van de vroegdetectie. Diverse instanties zoals Eetexpert hebben de voorbije jaren nuttig werk geleverd door draaiboeken op te stellen, maar die zijn onvoldoende bekend. Er is de deskundigheidsbevordering bij huisartsen. Niet elke huisarts beschikt immers over de goede reflexen. Er is het belang van aandacht voor dit probleem binnen het bevoegdheidsdomein Sport. Het lijden aan een eetstoornis heeft ingrijpende gevolgen op het sociaal functioneren van de patiënt en op de harmonie binnen een gezin. Ook de omgeving van de patiënt moet ergens terechtkunnen en gehoord worden. Er is nood aan een uitbreiding

op korte termijn van het aanbod van de centra voor geestelijke gezondheidszorg. Er is meer samenwerking nodig tussen algemene en psychiatrische ziekenhuizen. De relatie tussen eetstoornissen en doodsoorzaken moet wetenschappelijk onderzocht worden.

We vragen ook dat de Vlaamse Regering overlegt met de federale overheid over de financiering van poliklinische behandelingen, over de territoriale spreiding van het gespecialiseerde aanbod en over de uitbouw van de zorgcircuits. Het aanbod van de gespecialiseerde opnameafdelingen voor eetstoornissen in Vlaanderen kent immers nog heel wat blinde vlekken. Ik hoop dat met het goedkeuren van dit allesomvattende voorstel van resolutie, de aanzet wordt gegeven tot een meer gecoördineerde aanpak. Het is een niet mis te verstane oproep om maatregelen te nemen om eetstoornissen te bestrijden. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter: Mevrouw De Wachter heeft het woord.

Mevrouw Else De Wachter: Voorzitter, ik wil in eerste instantie de verslaggever bedanken voor het uitbundige verslag over dit voorstel van resolutie. Met dit voorstel geven we aan hoe gevoelig dit thema is, maar ook hoe belangrijk het is om niet alleen preventief, maar ook sensibiliserend te kunnen werken. Voor ons is de belangrijkste doelstelling ervan dat het thema op zich bespreekbaar kan zijn.

Ieder van ons kent wel iemand, rechtstreeks of onrechtstreeks, die in aanraking komt met dit gevoelige onderwerp. We weten ook wel dat dit niet alleen een individu raakt, maar vooral ook een heel gezin en een hele omgeving, en dat niet voor een heel beperkte periode, maar vaak voor heel wat jaren. Het is belangrijk dat mensen ook weten dat dit bespreekbaar is, en dat het ook op die manier kan worden aangegeven.

Met dit voorstel van resolutie willen we ook aandacht schenken aan, bijvoorbeeld, de vrijetijdssector. Het is belangrijk dat ook jonge mensen van in het begin heel duidelijk weten waar ze terecht kunnen en hoe ze daarover ook met elkaar kunnen communiceren. Hiermee kunnen we een goede voorzet geven om dit thema, dat zo belangrijk is en sociaal zo gevoelig ligt, bespreekbaar te maken in de hele maatschappij. We steunen dit dus ten volle.

De voorzitter: Mevrouw Godderis heeft het woord.

Mevrouw Danielle Godderis-T'Jonck: Ook wij danken de verslaggever voor haar bondige verslag. Onze fractie staat volledig achter dit voorstel van resolutie, ook wat de preventie en de nazorg betreft. Die nazorg is immers heel belangrijk, ook voor heel de familie.

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Voorzitter, ik denk dat onze fractie de enige fractie in dit parlement is die altijd alles op de inhoud beoordeelt, los van de vraag van welke fractie het afkomstig is. Net zoals we dat zouden hebben gedaan met het voorstel van mevrouw Van der Borgh en mevrouw Vogels zullen we ook dit voorstel volledig steunen.

Het is inderdaad belangrijk dat deze ernstige problematiek bespreekbaar kan worden. Alles wat hierin wordt gevraagd aan de Vlaamse Regering, is correct.

Ik wil alleen mijn waarschuwing herhalen die ik tijdens de bespreking in de commissie heb geuit: het voorstel van de meerderheid is zo algemeen en geeft zoveel opdrachten aan de Vlaamse Regering en in het bijzonder aan de minister van Welzijn, dat ik vrees dat, als we de minister over een jaar zullen ondervragen over wat er al gerealiseerd is in de praktijk, zal blijken dat er nog niet veel gebeurd is, omdat het veel te algemeen geformuleerd is. Bovendien valt een belangrijk deel van dit voorstel van resolutie onder federale verantwoordelijkheid. De meerderheid gaat er nogal gemakkelijk van uit dat de Federale Regering hier zomaar vlugvlug aan zal meewerken. Ik heb daar mijn twijfels bij. Ook dat is dus een onzekere factor.

Maar in ieder geval: wij bekijken het op de inhoud. Wij zijn positief. Wij steunen het voorstel van resolutie.

Ik wil tot slot nog mevrouw Franssen bedanken als verslaggever. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

■

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Bart Caron en Luckas Van Der Taelen en mevrouw Elisabeth Meuleman betreffende de nieuwe beheersovereenkomst met de VRT

– 1051 (2010-2011) – Nr. 1

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Bart Tommelein, Jean-Jacques De Gucht, Peter Gysbrechts, Herman Schueremans en Sas van Rouveroij betreffende de nieuwe beheersovereenkomst tussen de Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie (VRT) en de Vlaamse Gemeenschap

– 1121 (2010-2011) – Nr. 1

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Wim Wienen en Filip Dewinter, mevrouw Marijke Dillen en de heer Johan Deckmyn betreffende de nieuwe beheersovereenkomst tussen de Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie (VRT) en de Vlaamse Gemeenschap

– 1143 (2010-2011) – Nr. 1

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Carl Decaluwe, Philippe De Coene, Wilfried Vandaele, Veli Yüksel, Chokri Mahassine, Lieven Dehandschutter en Johan Verstreken betreffende de nieuwe beheersovereenkomst tussen de Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie (VRT) en de Vlaamse Gemeenschap

– 1154 (2010-2011) – Nr. 1

Voorstellen tot spoedbehandeling

De voorzitter: Dames en heren, deze middag hebben de heren Decaluwe, Tommelein, Caron en Wienen bij motie van orde voorstellen tot spoedbehandeling gedaan van respectievelijk het voorstel van resolutie van de heren Caron en Van Der Taelen en mevrouw Meuleman betreffende de nieuwe beheersovereenkomst met de VRT, het voorstel van resolutie van de heren Tommelein, De Gucht, Gysbrechts, Schueremans en van Rouveroij betreffende de nieuwe beheersovereenkomst tussen de Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie (VRT) en de Vlaamse Gemeenschap, het voorstel van resolutie van de heren Wienen en Dewinter, mevrouw Dillen en de heer Deckmyn betreffende de nieuwe beheersovereenkomst tussen de Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie (VRT) en de Vlaamse Gemeenschap en het voorstel van resolutie van de heren Decaluwe, De Coene, Vandaele, Yüksel, Mahassine, Dehandschutter en Verstreken betreffende de nieuwe beheersovereenkomst tussen de Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie (VRT) en de Vlaamse Gemeenschap.

– *Open Vld, het Vlaams Belang, LDD en Groen! verlaten het halfroond.*

We stemmen bij zitten en opstaan over de voorstellen tot spoedbehandeling.

De volksvertegenwoordigers die de voorstellen wensen aan te nemen, wordt verzocht op te staan.

De tegenproef.

De voorstellen tot spoedbehandeling zijn aangenomen. Dan stel ik voor dat het voorstel van resolutie van de heren Caron en Van Der Taelen en mevrouw Meuleman betreffende de nieuwe beheersovereenkomst met de VRT, het voorstel van resolutie van de heren Tommelein, De Gucht, Gysbrechts, Schueremans en van Rouveroj betreffende de nieuwe beheersovereenkomst tussen de Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie (VRT) en de Vlaamse Gemeenschap, het voorstel van resolutie van de heren Wienen en Dewinter, mevrouw Dillen en de heer Deckmyn betreffende de nieuwe beheersovereenkomst tussen de Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie (VRT) en de Vlaamse Gemeenschap en het voorstel van resolutie van de heren Decaluwe, De Coene, Vandaele, Yüksel, Mahassine, Dehandschutter en Verstreken betreffende de nieuwe beheersovereenkomst tussen de Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie (VRT) en de Vlaamse Gemeenschap onmiddellijk worden behandeld.

Is het parlement het daarmee eens? (*Instemming*)

Het incident is gesloten.

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde zijn het voorstel van resolutie van de heren Caron en Van Der Taelen en mevrouw Meuleman betreffende de nieuwe beheersovereenkomst met de VRT, het voorstel van resolutie van de heren Tommelein, De Gucht, Gysbrechts, Schueremans en van Rouveroj betreffende de nieuwe beheersovereenkomst tussen de Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie (VRT) en de Vlaamse Gemeenschap, het voorstel van resolutie van de heren Wienen en Dewinter, mevrouw Dillen en de heer Deckmyn betreffende de nieuwe beheersovereenkomst tussen de Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie (VRT) en de Vlaamse Gemeenschap en het voorstel van resolutie van de heren Decaluwe, De Coene, Vandaele, Yüksel, Mahassine, Dehandschutter en Verstreken betreffende de nieuwe beheersovereenkomst tussen de Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie (VRT) en de Vlaamse Gemeenschap.

Ik stel voor om de bespreking van de voorstellen van resolutie samen te voegen tot één enkele bespreking. Is het parlement het hiermee eens? (*Instemming*)

De bespreking is geopend.

De heer Caron, de heer Tommelein en de heer Wienen hebben de zaal verlaten, dus krijgt de heer Decaluwe als eerste het woord.

De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Minister, het is een belangrijk signaal van uwentwege dat u de inspanning doet om naar het parlement te komen om het debat mee te maken. Het voorliggende voorstel van resolutie is toch wel een belangrijk moment in het globale Vlaamse mediadebat.

Collega's, drie weken geleden debatteerden we in dit halfroond over de impact van de overname van VT4. We hadden het over 'Man Bijt Hond' en over de hond die wel eens zeer gemeen zou kunnen bijten.

Woestijnvis, de hofleverancier van de VRT, is de grote concurrent van diezelfde VRT geworden.

De voorzitter: Dames en heren, sommige parlementsleden, waaronder de heer De Loor, vragen mij om u tot stilte aan te manen omdat zij niet horen wat de heer Decaluwe zegt.

De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Dit is nog erger dan een kiekenkot. Ik hoor mezelf niet.

Voorzitter, heel de problematiek van Woestijnvis en de VRT...

Voorzitter, ofwel gaat men hiernaast op café en laat men degenen die interesse hebben luisteren, ofwel verlaat ik de tribune.

De voorzitter: Mijnheer Decaluwe, wacht even. *(De heer Carl Decaluwe verlaat de tribune. Applaus bij CD&V)*

Ik zal de vergadering schorsen en de oppositie vragen om op café te gaan.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, we schorsen de vergadering.

– *De vergadering wordt geschorst om 18.14 uur.*

– *De vergadering wordt hervat om 18.15 uur.*

■

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Bart Caron en Luckas Van Der Taelen en mevrouw Elisabeth Meuleman betreffende de nieuwe beheersovereenkomst met de VRT

– 1051 (2010-2011) – Nr. 1

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Bart Tommelein, Jean-Jacques De Gucht, Peter Gysbrechts, Herman Schueremans en Sas van Rouveroijs betreffende de nieuwe beheersovereenkomst tussen de Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie (VRT) en de Vlaamse Gemeenschap

– 1121 (2010-2011) – Nr. 1

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Wim Wienen en Filip Dewinter, mevrouw Marijke Dillen en de heer Johan Deckmyn betreffende de nieuwe beheersovereenkomst tussen de Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie (VRT) en de Vlaamse Gemeenschap

– 1143 (2010-2011) – Nr. 1

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Carl Decaluwe, Philippe De Coene, Wilfried Vandaele, Veli Yüksel, Chokri Mahassine, Lieven Dehandschutter en Johan Verstreken betreffende de nieuwe beheersovereenkomst tussen de Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie (VRT) en de Vlaamse Gemeenschap

– 1154 (2010-2011) – Nr. 1

Bespreking *(Voortzetting)*

De voorzitter: Goed, het halfroond is achter de tribune ontruimd. Ze zijn op mijn verzoek naar buiten gegaan.

Mevrouw Ceysens heeft het woord.

Mevrouw Patricia Ceysens: Voorzitter, ik had daarnet ook al het woord gevraagd, maar u hebt het mij toen niet gegeven.

Ik heb deelgenomen aan de stemming omdat ik een stemafpraak heb die ik tot het einde van deze zitting zal nakomen.

U hebt geen hoofdelijke stemming gehouden, waardoor u niet kunt aantonen dat het quorum bereikt is. U hebt niet aangetoond of vastgesteld dat er voldoende leden aanwezig waren.

De voorzitter: Er waren op dat ogenblik voldoende leden aanwezig om te oordelen dat dat voorstel van resolutie wel kan worden behandeld. U hebt niet om een hoofdelijke stemming gevraagd.

De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: Is mijn voorstel van resolutie dan niet eerder ingediend dan dat van de heer Decaluwe?

De voorzitter: Nu wilt u uw voorstel van resolutie dan toch bespreken? Ik wou daarnet eerst het woord geven aan de heer Caron, maar die was niet aanwezig. Ik heb keurig de volgorde gevolgd. U zult straks het woord krijgen. Eerst krijgt de heer Decaluwe het woord.

De heer Bart Tommelein: Voorzitter, u moet niet alleen denken dat er een meerderheid is, u hebt de plicht dat ook vast te stellen en dat hebt u niet gedaan. Ik stel vast dat u niet hebt vastgesteld dat er een meerderheid aanwezig was om te kunnen vergaderen. Niet alleen uw meerderheid, maar ook uzelf ondergraaft de werking van het parlement.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Ik was daarnet gestart met de problematiek van het debat van drie weken geleden rond Man bijt hond en de problematiek van de exclusiviteit tussen de VRT en Woestijnvis. Minister, het stond toch in de sterren geschreven dat er vroeg of laat, en eerder vroeg, een einde zou komen aan deze exclusiviteit. Ik heb de voorbije jaren verschillende pogingen gedaan om die exclusieve band aan de kaak te stellen. Uiteindelijk zal deze exclusiviteit vanaf 1 juli volgend jaar wegvallen.

Ik vermeld dit als inleiding op de problematiek van VT4, Woestijnvis en VRT omdat het hier natuurlijk gaat om een belangrijk kantelmoment in het mediadebat.

In onze aanbevelingen vragen wij niet zomaar dat de VRT steeds marktconforme prijzen en afspraken negotieert voor al haar contracten. Het is de voorbije jaren echt veel verbeterd, laat daarover geen misverstand bestaan. Wij vragen dat de VRT negotieert in overeenstemming met de heersende economische principes en regels van de Vlaamse mediamarkten. Dat is bijzonder belangrijk omdat we straks in een nieuw medialandschap zitten. Vroeger was het VTM versus VRT, nu gaan we normaliter praten over twee sterke commerciële spelers en de openbare omroep. De openbare omroep zal op een correcte manier de transparantie hoog in het vaandel moeten voeren. Dat zal duidelijk zijn voor alle contracten met sponsors, productiehuisen en mediabedrijven. Het is belangrijk voor alle media-actoren en zeker voor de concurrentieomstandigheden van de particuliere markt.

Belangrijk is ook dat wij vragen dat alle productiehuisen die voor de openbare omroep werken gelijkwaardig worden behandeld. In het verleden was dat niet altijd het geval. Wij willen geen preferentiële banden meer zoals met Woestijnvis. Wij moeten daar lering uit trekken.

Bij zijn eerste afscheid van de VRT, zijn pensionering van twaalf jaar geleden, zei Piet Van Roe, toenmalig directeur Televisie, dat hij er fier op was dat de exclusieve samenwerking met het productiehuis Woestijnvis een zeer bewuste keuze was. Ik citeer hem: “Het aanvoelen dat een aantal mensen hun creativiteit niet kunnen uitleven binnen de procedures van een publieke omroep maakt dat we naar oplossingen zijn gaan zoeken om die mensen hun ding te laten doen. Daardoor konden zij heel onafhankelijk blijven maar toch ook zeer nauw met ons samenwerken.”

Minister, dat was de VRT in 1999. Het publieke mediabedrijf, dat een exclusiviteitscontract afsloot met Woestijnvis, had toen nog niet het echte elan dat het vandaag heeft. Daarom wil ik hulde brengen aan mijn goede collega en gewezen minister van Media Eric Van Rompuy, die de VRT uit het diepe dal heeft gehaald en ervoor heeft gezorgd dat het een succesverhaal is kunnen worden.

Daarom heeft de Vlaamse Regering in de nu aflopende beheersovereenkomst de VRT opgelegd om ook een intern productiehuis uit te bouwen. Dat is een zeer belangrijke beslissing geweest, zeker met het oog op de digitalisering en de rechtenproblematiek. We

moeten alles op alles zetten om ervoor te zorgen dat men zoveel mogelijk intern maakt. Wij hebben daartoe binnen de VRT de nodige competenties en ten dele de nodige creativiteit.

Collega's, van 2005 tot 2007 besteedde de VRT overduidelijk te veel producties aan externen uit. Op een gegeven ogenblik was dat meer dan 50 procent. Men kon zich afvragen of dit nog wel een publieke omroep was – toch op dat vlak.

We moeten ook erkennen dat de VRT veel te danken heeft aan de kijkcijferkanonnen van Woestijnvis. Het was een succesvolle samenwerking. Men kan spreken van de kip met de gouden eieren voor de kijkcijfers. Te duur of niet te duur? Velen durven pas nadien voor hun mening uitkomen en zeggen dat het misschien wel wat te duur was. Maar in ieder geval, er komt nu 18 miljoen euro vrij. Dat is niet min. Ik hoop dat de VRT er goed strategisch over nadenkt wat men met die vrijgekomen budgettaire middelen, die naar Woestijnvis gingen, zal doen.

Ik heb er ook al naar verwezen dat de VRT zich in een alsmaar veranderend medialandschap beweegt. Ik heb u horen spreken over de productiehuisen en het nieuwe medialandschap in het grote mediadebat, samen met de heer Van Thillo. De heer Van Thillo zegt duidelijk dat VTM nooit zal samenwerken met Woestijnvis omdat een productiehuis altijd in min of meerdere mate inzicht heeft in de strategische keuzes van een omroep of een zender. Alleen al met betrekking tot de 'slots' is dat een belangrijk aspect. En Van Thillo zegt ook dat het niet kan als het productiehuis volledig is ingebed in de concurrerende zender. Ik vind dat zeer wijze en correcte taal. Men kan de concurrent geen echte inzage geven in de eigen omroepwerking. We moeten, zeker in het achterhoofd, de nodige conclusies trekken met betrekking tot Woestijnvis.

De problemen in verband met de uitzendrechten van programma's van Woestijnvis vormen toch ook een mogelijk addertje onder het gras, vooral in de toekomstige strijd om de kijker. Wij moeten als politici niet zeggen dat de VRT dit of dat moet. Dat is onze zaak niet. We moeten een aantal algemene principes duidelijk stellen.

Wij pleiten in dit voorstel van resolutie voor een maximale verscheidenheid van onafhankelijke producenten in Vlaanderen. De externe productiehuisen moeten ervan doordrongen zijn dat de VRT geen gewone klant is. Het is een publiek bedrijf, een televisiezender met een publieke opdracht. Ik roep de personeelsleden van de VRT op dat ze ervan doordrongen zijn dat ze niet voor een commerciële speler werken, maar voor een openbare omroep.

We hebben gisteren nog een uitvoerig debat gehad. De commercie moet aan banden worden gelegd. Nu gaat men op een aantal vlakken te ver. Voor bepaalde programma's ontstaat de perceptie dat de commercie het uitgangspunt is, en dat is geen taak van een openbare omroep.

Ik heb al verwezen naar de marktconformiteit en het snel wijzigende medialandschap. Minister, we hebben daarover dikwijls verschillende meningen gehad. Men ziet nu toch wel in dat de komende beheersovereenkomst de openbare omroep de nodige stabiliteit moet geven, maar tegelijk moet de openbare omroep flexibel kunnen inspelen op nieuwe uitdagingen. Toen we de vorige beheersovereenkomst hebben afgesloten, stond digitale tv in haar kinderschoenen. Vandaag hebben we het al over high definition. Ik lees dat de VRT nog wat wil wachten met 3D. Binnen tien of vijftien jaar zijn er misschien nog andere technieken. De beheersovereenkomst moet tussentijds kunnen worden bijgestuurd, maar moet de VRT de nodige stabiliteit garanderen.

Minister, het is niet meer van deze tijd dat men plotseling vaststelt dat het financiële plaatje niet meer klopt. Dat is in het verleden te vaak gebeurd. Het is belangrijk dat we kunnen bijsturen. Gelukkig heeft minister Bourgeois daar in de vorige legislatuur initiatieven toe genomen. Wij pleiten voor een adequate, billijke dotatie, voldoende voor de uitvoering van de beheersovereenkomst. Ze mag niet lager zijn dan de huidige. Dat is een duidelijke uitspraak. Er moet klare wijn worden geschonken, liefst geen oude wijn in nieuwe zakken.

Nieuw in dit voorstel van resolutie is dat we ervoor pleiten af te stappen van de versnippering waarbij ministers graag eens een programma zouden maken over ondernemen of toerisme. Ik denk aan Vlaanderen Sportland destijds met minister Anciaux. Het is allemaal goed bedoeld. Ik denk aan de cultuurprijzen. Als de minister van Cultuur geen geld heeft, kan men het niet uitzenden. Dat is corebusiness van de VRT, maar het werd uitgezonden op een Vlaamse commerciële zender.

De heer Tommelein zegt in de media dat er niets staat in dit voorstel van resolutie. Dat is nochtans heel concreet. Het is niet aan het parlement om te zeggen hoe je het moet doen. Resoluties gaan over de brede principes.

De heer Bart Tommelein: Mijnheer Decaluwe, u zegt dat er een voldoende grote dotatie moet zijn, niet minder dan vandaag. Hoeveel moet het dan volgens u wel zijn?

De heer Carl Decaluwe: Ik heb het al een paar keer in de commissie laten vallen. Als je rekening houdt met de basisdotatie, besparingen, knipperlichttoestanden en de budgetcontrole, denk ik dat 282 miljoen euro als uitgangspunt een correct bedrag is. Het kan voor mij meer zijn, ook minder.

De heer Bart Tommelein: Maar het mag meer zijn? Hoeveel meer?

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer Tommelein, ik heb bewust, in tegenstelling tot in uw voorstel van resolutie, in mijn voorstel van resolutie geen cijfers of percentages genoemd. Wij gaan de onderhandelingen niet voeren: wij leggen de grote principes vast. De Vlaamse Regering, met de minister-president en de viceminister-president, is mans en vrouws genoeg om dat samen met de VRT te bekijken.

De heer Bart Tommelein: Als het maar dat is, dan had u evengoed aan mij kunnen vragen om dat mee te ondertekenen en in te dienen. Dat de VRT niet minder mag verdienen dan vandaag, had ik met plezier mee getekend, mijnheer Decaluwe, dat was geen enkel probleem. Om dan nu rap een persconferentie te houden om 11 uur en nu op de website van de VRT te zien staan: “De VRT mag niet inkrimpen.” Wat zeggen wij dan? Heb ik in mijn voorstel van resolutie geschreven dat de VRT moet inkrimpen? Neen, hè?

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer Tommelein, lees het verslag van drie weken geleden. U hebt samen met de heer Verstrepen toch minstens de indruk gewekt dat de VRT twijfels had. *(Opmerkingen van de heer Bart Tommelein)*

Mijnheer Tommelein, u zegt dat u mee had willen ondertekenen, maar over een aantal punten die in uw voorstel van resolutie staan, zijn we het niet eens. Gelukkig dat we verschillen van mening. We zitten ook in verschillende partijen. Wij zitten in de meerderheid en jullie in de oppositie. Ik denk dat er toch meningsverschillen mogen bestaan.

De heer Bart Tommelein: Voorzitter, ik protesteer. Hij zegt dat hij leest in het verslag dat ik minstens de indruk heb gewekt dat ik voor minder middelen voor de VRT ben. In een verslag kan je alleszins al geen indruk wekken. Ik daag de heer Decaluwe uit om aan te tonen in het verslag van de plenaire zitting waar ik heb gezegd dat de VRT minder middelen zou moeten krijgen. Ik daag u uit, mijnheer Decaluwe!

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer Tommelein, in de discussie drie weken geleden ging het over de commercialisering, de inkomsten enzovoort. Jullie hebben ervoor gepleit dat de commerciële inkomsten naar beneden zouden gaan, samen met de heer Verstrepen.

De heer Bart Tommelein: Niet correct!

De heer Carl Decaluwe: U hebt daar samen met de heer Verstrepen voor gepleit. Wij hebben gezegd dat voor ons alles bespreekbaar is, op voorwaarde dat men dat ook in de dotatie zou compenseren. Ik moet eerlijk zeggen dat die discussie vandaag moeilijk is. Vandaar dat we niet pleiten voor bepaalde cijfers en dat we niet de VRT in een dwangbuis willen steken. Ik heb geen zicht op de meerjarenbegroting voor de volgende vijf jaar, waarin de regering exact

kan voorzien. Die onderhandelingen moeten nog starten. Het gaat hier over de algemene principes.

U zult ook lezen dat we pleiten voor het inperken van de commercialisering van bepaalde programma's. We kiezen er bewust voor om geen concrete cijfers te geven.

De heer Bart Tommelein: Ik kom nog eens terug op de beweringen van de heer Decaluwe, die totaal onjuist zijn. De diensten zijn zelfs de tekst komen halen die ik heb afgelezen, mijnheer Decaluwe. In die tekst heb ik gepleit om erover na te denken om een reclamevrije VRT te maken. U maakt daarvan dat ik samen met de heer Verstrepen heb gepleit voor een vermindering van de commerciële inkomsten. Ik heb gezegd dat het aandeel op de VRT-televisie waar men aan product placement en sponsoring doet, 2 procent is. Ik heb de vraag gesteld of we dat niet beter zouden afschaffen. Daarmee heb ik niet gezegd dat er daardoor een vermindering zou moeten zijn van de commerciële middelen van de VRT. U komt dat hier doodleuk verklaren, in de stijl van: ik lieg maar en ik zeg het maar, zo zal er wel iets van blijven hangen. Ik zeg u, mijnheer Decaluwe: u liegt!

De heer Carl Decaluwe: Dat zijn uw woorden. Ik heb er ook geen moeite mee dat u dat allemaal zegt.

De heer Bart Tommelein: Toon me in het verslag waar dat staat!

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer Tommelein, u zegt zelf dat u een voorstel hebt gedaan om de televisie op een of andere manier reclamearm te maken. Dat betekent minder commerciële inkomsten, hè! Waar gaat u ze halen? Jullie zijn niet bereid om de dotatie structureel omhoog te helpen! Ik heb nog niets gehoord van die compensatie. Bij ons staat het er niet in, maar wij pleiten niet om de commerciële inkomsten tout court af te bouwen.

Voorzitter, we geven een belangrijk signaal aan de Vlaamse Regering om wat af te stappen van de versnippering van allerhande bijkomende middelen. Ik weet dat het niet zo simpel is. De oppositie kan dat eisen. Voor haar is het simpel, het is zwart-wit. In de realiteit is het iets anders. We willen de VRT niet vleugellam maken. We roepen daarvoor op en ik heb begrepen dat de minister er oor voor heeft.

Bij de start van haar VRT-carrière hebben we mevrouw De Preter niet alleen succes gewenst, maar ik heb haar verschillende keren gewezen op de transparantie, die zeker in het toekomstig medialandschap een zeer belangrijk element zal worden. Ik zal niet afdwalen naar hoe het vroeger allemaal was. We hebben daarover de discussie al gehad. Minister, het aspect waarin transparantie fundamenteel is, is de problematiek van de knipperlichtprocedure. Die moet transparanter worden.

Ze moet worden herzien en meer marktconform worden. Ze moet kunnen worden getoetst. We spelen ook met de idee om het Rekenhof controles te laten uitvoeren, zodat als het knipperlichtmodel blijft bestaan en transparant is, we dat in eer en geweten kunnen doen. Dan weten we over welk bedrag we stemmen en hoe het bedrag in elkaar zit.

De heer Bart Caron: Mijnheer Decaluwe, als het systeem blijft bestaan, moet het veel transparanter zijn. Dat ben ik met u eens. Ik denk dat ik weet wat u bedoelt met transparant, dat er zeker niet wordt gewerkt met reclametarieven die marktverstorend zijn. Mag ik daaruit begrijpen dat de meerderheid het knipperlichtmodel aanhoudt en niet ingaat op de suggestie van Peter Quaghebeur, de grote chef van vtm en 2BE, die voorstelde om het los te laten? Hij stelde voor om het reclameplafond voor de VRT los te laten. Dat verrassende voorstel veroorzaakte in de commissie nogal wat commotie. Pleit u toch voor het behoud van het knipperlichtmodel?

De heer Carl Decaluwe: Als er straks drie volwaardige spelers zijn, dan heeft men er alle belang bij op een marktconforme, transparante manier te werken. Op de een of andere manier hebben alle actoren er belang bij te weten waar ze aan toe zijn. Ik weet niet of de heer Quaghebeur zijn voorstel in deze nieuwe situatie zal herhalen. Ik ben daar niet van overtuigd.

Als het knipperlichtmodel blijft bestaan – wat een zaak is van de regering – dan zeggen wij, oké, op één voorwaarde, dat het transparant is en dat het Rekenhof toegang krijgt. Het gaat niet alleen over het marktconforme, maar ook over het crossmediale, over dingen samen doen. Daarin moeten we inzicht hebben, we moeten weten of het wel of niet correct is. Daar staan wij voor.

De heer Philippe De Coene: Ik spring de heer Decaluwe bij en stel de heer Caron gerust: de heer Quaghebeur is niet onze inspiratiebron. Hij heeft ons voorstel van resolutie niet geschreven.

De heer Bart Tommelein: Mijnheer Decaluwe, u zegt: “De transparantie inzake de knipperlichtprocedure wordt vergroot.” Dat is alles. Wat gaat u doen met de perverse effecten, waarop u en ik in de commissie meermaals hebben gealludeerd? In bepaalde omstandigheden krijgt men door die knipperlichtprocedure meer dan op een normaal functionerende markt. Dat is de perversiteit van dat systeem. U pleit enkel voor transparantie, maar ook de perverse neveneffecten van de knipperlichten moeten eruit worden gehaald.

Uw zin is dus onvolledig. U moet zeggen: “De transparantie en de perverse neveneffecten inzake de knipperlichtprocedure worden herbekeken.”

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer Tommelein, er komt een decreet om het Rekenhof te laten controleren op transparantie, via een toets op ESR-conformiteit (Europees Systeem van Nationale en Regionale Rekeningen). Als we een volledig inzicht hebben in de cijfers, dan zullen we die perversiteit eventueel kunnen analyseren en eruit halen. In de eerste plaats moeten we een juist inzicht hebben in de samenstelling van die bedragen. Het is belangrijk dat een onafhankelijk instituut als het Rekenhof dit kan doen. Nu is het een dochter voor 100 procent, vroeger was het voor 10 procent van Corelio. Op die manier moeten we stap voor stap de transparantie verhogen.

Je kunt vijf, zes jaar op dezelfde nagel kloppen, maar juist door vervelende vragen van de verschillende politieke fracties, en ook onder impuls van Luc Van den Brande en mevrouw De Preter, krijgen we vandaag ongeveer alle cijfers die we vragen. Niet over contracten, dat is iets anders, maar op het vlak van cijfers is er veel meer transparantie. Dat is een enorme verbetering ten opzichte van vroeger.

En als blijkt dat daar perverse effecten zijn, dan moeten die ook bewezen zijn. Ik heb het al een paar keren aangevoeld, maar zwart op wit is het tot nu toe niet bewezen. Wanneer straks het Rekenhof inzage heeft in alle contracten en cijfers, zullen we wel zien wat er gebeurt. En dan moet er al dan niet kunnen worden bijgestuurd.

De heer Bart Tommelein: Ik ben het ermee eens dat de transparantie inzake knipperlichtprocedure wordt vergroot. Ik vind echter dat u plat op uw buik gaat. U vraagt niet eens dat de perverse neveneffecten waar u het mee eens was en die ook zijn aangetoond in de commissie, er bij de volgende beheersovereenkomst worden uit gehaald. U zegt dat in de beheersovereenkomst zal worden opgenomen dat de transparantie inzake knipperlichtprocedure wordt vergroot. U zegt niet hoe u dat zult doen. U geeft alles in handen van minister Lieten en zelf doet u niets.

De heer Carl Decaluwe: In voorstellen van resolutie wil men alles gedetailleerd regelen vanuit het parlement. Wij zijn zo niet. Wij hebben een aantal algemene grote principes. Als de regering en de VRT tot een beheersovereenkomst komen, dan zal daar in het parlement opnieuw over gedebatteerd worden. Jaarlijks is er ook een verslaggeving. Wij hebben vertrouwen in de twee onderhandelende partners. Het is nooit onze ambitie geweest om alles gedetailleerd te regelen. Het zou niet goed zijn indien het parlement dit zou doen.

De heer Bart Tommelein: Ik zal straks zeggen waar u dat wel had kunnen doen en waar u uw grote principes hebt laten varen.

De heer Carl Decaluwe: We hebben nood aan een openbare omroep die financieel gezond is. Minister, u hebt al meermaals gezegd dat de VRT geen winst moet maken maar ook geen verlies. Het huidige management doet zijn best, maar een aantal punten uit het verleden moeten nog worden opgekuist.

De VRT stoelt haar centrale bedrijfslogica grotendeels op marketingtools en consumenten-onderzoek. De politiek moet zich daar in feite niet mee moeien. Dat zijn operationele zaken. De VRT heeft een cultureel-maatschappelijke functie te vervullen binnen een zeer concurrentiële en marktgerichte sector. De omroep moet zijn maatschappelijke prioriteiten uit de publieke opdracht steeds in aanmerking nemen en doordrongen zijn van zijn publieke opdracht, ook als die niet matcht met de commerciële successen.

Het publieke karakter van de VRT blijkt in eerste instantie uit de meerwaarde die de VRT levert op het vlak van actualiteit, cultuur, duiding en kinder- en jeugdeducatie. Men vraagt nu een geheel van performantiemaatstaven. Men laat toe om die maatschappelijke meerwaarde van de publieke omroep te laten toetsen. Er zijn performantiemaatstaven geweest over kijkcijfers, bereik, marktaandeel. Wij vragen nu dat er ook performantiemaatstaven komen over maatschappelijke meerwaarden zoals duurzaamheid en verbondenheid. Het is de bedoeling daar het verschil aan te tonen.

Als de openbare omroep op middellange en lange termijn wil overleven in deze toch wel hypercompetitieve markt, dan zal hij het verschil moeten aantonen met de commerciële actoren. We willen een VRT met een minder commerciële bedrijfslogica en een inperking van de commercialisering van programma's en evenementen. Het is een verzoek dat enigszins samengaat met onze vraag dat de VRT met voorrang informatie en cultuur brengt met programma's die op de kijker en de luisteraar zijn gericht. De programmering moet innovatief, kwalitatief, onafhankelijk en gevarieerd zijn. De prioriteit is informatie en cultuur, en daarnaast sport, eigentijdse educatie, eigen drama en ontspanning.

Minister, waar er een sterke openbare omroep is, zijn er ook beter geïnformeerde burgers. Uit een onderzoek van James Curran blijkt dat de kloof tussen hoog- en laaggeschoolden en tussen arm en rijk daar ook opmerkelijk kleiner zijn. Het zijn studies uit verschillende Angelsaksische landen.

Een goed functionerende publieke omroep draagt bij aan een meer egalitaire maatschappij. Informatie en nieuwsberichtgeving zijn cruciale elementen die het verschil moeten maken.

De informerende taak van de openbare omroep verdient daarom meer beklemtoning. De VRT heeft een voorbeeldfunctie te vervullen met een waarheidsgetrouwe, deontologisch verantwoorde berichtgeving die bovendien pluralistisch en objectief moet zijn. Dat zijn misschien zware woorden, maar in het recente verleden heeft men bewezen dat men zich moet herpakken. Kleinere fouten zijn in feite niet duldbaar.

Er moet ook een striktere scheiding komen tussen journalistiek en politiek door nieuwsuitzendingen niet meer te gebruiken als een uitstalraam voor de eigen amusementsprogramma's. Een nieuwsitem dat informeert over de winnaar of de afloop van een programma, heeft in feite geen relevantie, toch niet voor een journaal van de publieke omroep. Het journaal en de informatieprogramma's hebben baat bij een versterkt aandeel buitenland en onderzoeksjournalistiek. Mijn goede collega, mevrouw Poleyn, heeft daar in het verleden al enorm veel verdienstelijk werk voor gedaan, het is ook onder haar impuls dat daarover een duidelijke paragraaf in dit voorstel van resolutie staat.

De journalistiek pur sang en de onderzoeksjournalistiek moeten via de 'public broadcast' opnieuw meer gestimuleerd worden dan vandaag.

De heer Bart Tommelein: Mijnheer Decaluwe, stel dat ik vandaag in de meerderheid zit en u in de oppositie en ik heb beslist om deze morgen om 11 uur een persconferentie te houden zodat het middagjournaal nog kan worden gehaald met mijn voorstel van resolutie – het is

een voorstel van resolutie dat trouwens niet veel zegt, want uit de headlines blijkt dat ze hebben moeten zoeken om iets te brengen –, maar ze komen u als oppositielid niet vragen wat u ervan denkt. Vindt u dat normaal? Zou u dat neutrale objectieve informatie noemen? Of zou u vinden dat de openbare omroep, vooral als het over zichzelf gaat, ook in een democratie een wederwoord moet vragen aan de oppositie?

Of keurt u goed dat het spel wordt meegespeeld, iets dat de televisie vandaag heeft gedaan? De radio heeft het wel gedaan, maar de televisie had geen tijd om de oppositie aan het woord te laten, hoewel mijn voorstel van resolutie al meer dan een week en dat van de heer Caron al drie weken was ingediend.

De heer Carl Decaluwe: Ik vind die opmerking helemaal niet ter zake. Ik heb u daarstraks op de radio gehoord over de voorstellen van resolutie over de VRT. Ik heb uw mening ook al gelezen in verschillende kranten. Het staat toch iedereen vrij om te communiceren over initiatieven die worden genomen? De journalisten doen wat ze willen. We zijn samen in ‘De Zevende Dag’ geweest. Ik zie het probleem niet. De journalisten bepalen autonoom wat ze brengen.

De heer Eric Van Rompuy: Mijnheer Tommelein, laten we niet beginnen met een meetlat na te gaan wie er in de journaals al dan niet aan bod komt, want dan zijn we weer op de oude weg beland. Ik heb die tijd meegemaakt. We hebben hier in het Vlaams Parlement drie jaar lang vergaderd. Wij zaten toen in de oppositie. De minister kwamen om de twee à drie weken vijftig, zestig, zeventig keer in het nieuws en wij met één zinnetje, dat hebben we geteld. Men zei dat wat de oppositie zei, geen nieuwswaarde had. Het waren de gloriejaren van Stevaert, Anciaux, Dewael, Vogels. Toen Stevaert hier buitenging, zei hij tegen Decaluwe dat die op een hometrainer in de kelder aan het rijden was, terwijl hij in de spotlights stond.

Laten we dus niet beginnen met een discussie over welke stelling door de openbare omroep in het nieuws werd gebracht, in het ochtendnieuws of het avondnieuws, want dan zijn we werkelijk totaal verkeerd bezig. Het kan toch niet de bedoeling zijn van een discussie over de VRT dat we bij een partijpolitieke meetlatafweging uitkomen, want dan is journalistiek gewoonweg niet meer mogelijk.

De heer Bart Tommelein: Mijnheer Van Rompuy, dat is helemaal niet mijn bedoeling en ik heb nog nooit met een meetlat gewerkt.

Mijnheer Decaluwe, we zijn inderdaad samen in ‘De Zevende Dag’ geweest. U hebt daar trouwens andere dingen gezegd dan wat er vandaag in het voorstel van resolutie staat. *(Opmerkingen van de heer Carl Decaluwe)*

Mijnheer Van Rompuy, ik wil vooral duidelijk maken dat het gaat over de VRT zelf. De VRT bericht in de tv-journaals van één uur en van vanavond om zeven uur over zichzelf. Het gaat over de openbare omroep. Ik vind het niet meer dan kies dat zowel de meerderheid als de oppositie over dergelijke thema’s en discussies aan het woord worden gelaten. Dit gaat niet over een regering, dit gaat over een parlement. Ik ben evenzeer verkozen in het parlement als de heer Decaluwe. Als men een item over zichzelf brengt met bepaalde uitspraken, dan laat men in een normale democratie meerderheid en oppositie aan het woord.

De heer Carl Decaluwe: Ik heb net als de heren De Coene en Vandaele geen weet van een interview met een tv-zender vanavond. Ik weet niet welk punt u wilt maken.

Voorzitter, minister, we hebben al gepraat over het programmacharter en redactionele deontologie. Ik zal het er niet verder over hebben. Het voorstel van resolutie bevat duidelijke punten ter zake.

In elk geval mogen de commerciële diensten de programma’s niet beïnvloeden. In het verleden, tot zeer recent, tot gisteren bijna, heeft de openbare omroep zich daar nu en dan aan bezondigd. Dat moet stoppen. De sfeer van ‘wie niet betaalt, komt er niet op’ moet eruit. Ik formuleer het extreem, maar we moeten daarvan af.

Eén en Canvas moeten de luxe behouden van onafhankelijkheid ten opzichte van hun adverteerders die een bepaalde doelgroep willen bereiken. Alle VRT-producties, zowel van eigen makelij als van externe productiehuisen, moeten daarenboven vrij zijn van commerciële vervlechting en programmaoverstijgende promotie. Het is voor ons belangrijk dat het maatschappelijk doel en de activiteiten van de Vlaamse Audiovisuele Regie (Var) en de Line Extensions aangepast of beter afgestemd worden op de publieke opdracht van de VRT. Als ik zie dat het bier van Tournée Générale alleen te koop is bij een betrokken warenhuis, stel ik me de vraag of het een taak is voor een openbare omroep om promotie te maken voor één warenhuis.

Minister, we hebben in de vorige legislatuur uitgebreid gedebatteerd over de boodschappen van algemeen nut. We hebben grote hoorzittingen georganiseerd. Het zou goed zijn om de memorie van toelichting daaromtrent nog eens goed te lezen om te zien wat het Vlaams Parlement destijds precies heeft bedoeld en wat we niet willen. Commerciële filmpjes komen voor in boodschappen van algemeen nut en tegelijkertijd in verkapte vorm ook op de commerciële omroep. Dat zijn geen boodschappen van algemeen nut meer.

De profielen van de radionetten moeten beter worden georiënteerd zodat alle Vlamingen worden bereikt, ook de moeilijk bereikbare en commercieel niet-interessante doelgroepen. Dat zijn sturende uitgangspunten. Er is een grote variatie in muziekgenres met een merkbaar verhoogd aandeel van Nederlandse en Vlaamse muziekproducties. We hebben daarvoor bewust geen percentages opgelegd, we hebben wel de term 'een merkbare verhoging' gebruikt. Ik wil hulde brengen aan de heer Verstreken die al vijf, zes, zeven jaar op diezelfde nagel klopt en stelselmatig meer resultaat behaalt. Johan, chapeau! Het is door uw werk dat het zo ver is gekomen. Hopelijk wordt dat aandeel straks nog meer verhoogd.

Minister, ik heb nog altijd mijn bedenkingen bij de hitzender MNM. Als MNM niet meer is dan de vroegere commerciële melkkoe van de VRT, dan heeft het geen bestaansreden. Voor mij is dat evident. Een publieke radiozender moet zich onderscheiden van de commerciële. Dat MNM nu als enige omroep bijvoorbeeld jongeren en allochtonen bereikt die anders nooit naar de radio luisteren, is positief en lovenswaardig, maar het mag misschien iets meer zijn. Een herprofilering van alle radionetten met een grotere variatie aan muziekgenres wijzigt mogelijk de populariteit van een zender bij bepaalde doelgroepen. Maar nog een keer: wij moeten dit niet zeggen of bepalen, de VRT doet dat. Daarom vragen wij aan de Vlaamse Regering om in de beheersovereenkomst te zetten dat men de maatschappelijke meerwaarde van MNM aantoont in de jaarlijkse rapportage aan het Vlaams Parlement. Alleen zo kunnen we van die steeds terugkerende discussie verlost geraken. Het is aan de VRT en aan MNM om te bewijzen dat MNM een maatschappelijk surplus biedt ten opzichte van de commerciële jongens.

Ik hoor het de heer Tommelein al denken: Decaluwe, ge neemt hier nen bocht. Ik neem hier helemaal geen bocht. We hebben er destijds op aangedrongen om eens na te denken over de frequenties en de antennes. We hebben gezegd: misschien zijn die over tien, vijftien jaar voor de oudijzerwinkel. Ik heb gevraagd om na te denken over een manier om de frequenties geheel of gedeeltelijk te gelde te maken.

Ik weet ook dat er geen politieke meerderheid bestaat om MNM af te schaffen. Dat heb ik ook nooit gezegd. Ik heb altijd gepleit voor die frequenties, omdat zo misschien ook inkomsten gegenereerd kunnen worden.

De heer Bart Caron: Mijnheer Decaluwe, ik heb een opmerking en een vraag. Ik sta er toch een beetje van te kijken dat u plots zo een grote fan aan het worden bent van MNM, tenminste als de maatschappelijke meerwaarde ervan wordt aangetoond. Ik meen me te herinneren dat u dacht dat die frequenties veel geld konden opbrengen voor de VRT. Als men frequenties van een radionet van de openbare omroep verkoopt, dan is men toch niet bepaald superenthousiast over het voortbestaan van dat net. Tot daar mijn opmerking. Ik heb het voorzichtig gezegd.

De heer Carl Decaluwe: Dat is terecht.

De heer Bart Caron: Wat de vraag betreft, bied ik u met plezier de uitweg aan. Wat zou de maatschappelijke meerwaarde zoal kunnen zijn?

De heer Bart Tommelein: Mijnheer Caron heeft het al gezegd. Ik zal proberen het voorzichtig te benaderen. In het voorstel dat wij hebben ingediend, staat iets en u denkt dat u niet mag onderdoen. Bij mij staat er één zinnetje: de optie onderzoeken om MNM te verkopen. Dat is al wat ik vraag. Men meent een dergelijke zender, die een concurrent is van de commerciële radiostations, te moeten gebruiken om profielen te bereiken. Het totale marktaandeel van de VRT-radio's is 65 procent. Dat is geen klein marktaandeel. Dan moet de reclame naar die radio's, anders is het bereik onvoldoende voor de adverteerders. Ik ben van oordeel dat men daar inspanningen zou moeten doen om te kijken hoe de profielen die bereikt worden via MNM, ook via die andere zenders bereikt kunnen worden. Men moet daarbij ook zorgen voor een positieve benadering. De VRT moet keuzes maken. De omroep zou Radio 1 als informatiezender veel sterker moeten uitbouwen. Dat zijn keuzes die wij maken.

Ik heb u altijd horen zeggen dat de verkoop van MNM geld kan opbrengen, dat we de zender nu moesten verkopen, dat nu het moment was om de zender te verkopen. Wat zie ik vandaag in het voorstel van resolutie? U gaat opnieuw plat op uw buik.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer Tommelein, in de mediapolitiek moet men goed het onderscheid maken tussen verschillende termen. Ik heb nooit gepleit om MNM te verkopen. Ik heb gepleit om na te gaan wat met de frequenties kan gebeuren. Dat is een groot verschil. Dat betekent dat MNM perfect kan blijven functioneren, misschien gedeeld met Studio Brussel of met Radio 1. Ik had het over de frequenties. Als Ketnet en een andere algemene zender gedeeld gebruikmaken van eenzelfde kanaal, dan zou dat ook kunnen voor MNM. Dat zou een piste kunnen zijn voor MNM; ik ben daar eerlijk in. Ik herhaal dat daarvoor geen meerderheid is gevonden. We hebben een compromis gevonden.

Ga ik daarmee plat op mijn buik? Het zuiverste is natuurlijk recht blijven staan en gaan voor het grote gelijk, zoals de oppositie. Dat is het gemakkelijkste dat er is. Wij zijn er echter in geslaagd om op een eerbare manier te zeggen dat de VRT de maatschappelijke meerwaarde moet aantonen. Als men constant zegt dat men mensen bereikt die anders nooit luisteren, dan is dat voor mij belangrijk. Als de jongeren daardoor ook eens luisteren naar het nieuws, dan is dat voor mij belangrijk. Maar nog eens, de omroep zal het moeten aantonen. Het mag geen blabla zijn. In de jaarlijkse rapportage moet dat gefundeerd aangetoond worden. Meer vragen we niet. Als dan blijkt dat er totaal geen maatschappelijke relevantie is, dan, minister, zal Carl Decaluwe hier opnieuw staan om te zeggen dat we het misschien op een andere manier moeten onderzoeken.

De heer Bart Tommelein: Mijnheer Decaluwe, dat betekent dat u zult institutionaliseren dat in de commissie Media jaarlijks een discussie gevoerd zal worden over de bestaansreden van MNM. *(Opmerkingen van de heer Carl Decaluwe)*

Ofwel gaan we voor iets, ofwel vinden we dat iets niet voldoet. Wat u nu wilt institutionaliseren via het voorstel, is dat we elk jaar in het parlement zeveren over de maatschappelijke meerwaarde van een zender. Ik vind dat absoluut geen goede keuze.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer Tommelein, dat zijn uw woorden. We zeveren hier blijkbaar zeer veel. Ik ben het daar niet mee eens. U vindt de jaarlijkse debatten over de beheersovereenkomst en de rapportering over performantiemaatstaven zever. Mij niet gelaten, maar ik vind het belangrijk dat we daarover open kunnen debatteren met de VRT, met de Vlaamse Regering, met iedereen. Dat is toch wel een belangrijk element. *(Opmerkingen van de heer Bart Tommelein)*

Vroeger moesten we debatteren op basis van krantenartikels, een verklaring van de ene of de andere. Nu krijgen we – hopelijk – een goede rapportage en kunnen we daar met open vizier over debatteren.

Open Vld pleit voor de verkoop van, het onderzoeken door ...

De heer Bart Tommelein: Ik stel nu zelfs vast dat u mijn eigen resolutie die hier al meer dan een week ligt, niet gelezen hebt. In punt 19 staat: “de optie om MNM te verkopen grondig te onderzoeken”. U kent uw dossier niet.

Ik wil u een vraag stellen. Als volgend jaar blijkt dat MNM niet voldoet, wat gaan we dan doen? Verkopen?

De heer Carl Decaluwe: Ik heb het daarstraks al gezegd: dan zult u mij terug op de tribune zien om daar eens een hartig woordje over te zeggen. Maar mij niet gelaten als men beweert wat men beweert en men dat kan staven. Mijnheer Tommelein, ik zie eerlijk gezegd het probleem niet.

De heer Johan Verstreken: Vanuit mijn buikgevoel zeg ik, maar het is ook een vaststelling van iedere waarnemer: MNM is niet meer wat MNM was bij aanvang van MNM. Er is serieus bijgestuurd in de positieve richting.

De heer Carl Decaluwe: Voorzitter, de VRT zal haar maatschappelijke rol meer dan ooit ter harte moeten nemen in het nieuwe medialandschap. Het is oud nieuws dat mevrouw De Preter daarom ook een derde televisiekanaal wil om bepaalde doelgroepen te bereiken.

Ik moet eerlijk zeggen: we waren gestart met een jongerenzender. Maar naar aanleiding van verschillende tussenkomsten, toespraken van de gedelegeerd bestuurder en hoorzittingen, zegt de CD&V-fractie ‘neen’ als men gaat voor een volwaardig derde kanaal, 24 uur op 24. Maar als het gaat over een derde kanaal dat uitsluitend voor jongeren en kinderen is, dan is er geen enkel probleem. Als het betaalbaar en haalbaar is, dan kan dit voor ons. U kunt zeggen: het is niet duidelijk. Wel, dit is wel duidelijk. Het is geen bocht nemen. We hebben altijd vragen over het derde kanaal gesteld. Het mag, maar onder bepaalde, strikte voorwaarden.

De heer Bart Tommelein: Voorzitter, dit zal in het verslag staan. Hij zegt nu dat het een kinder- en een jongerenzender moet zijn, of dat het er voor hem anders niet komt. Dat zegt hij nu, en dat staat in het verslag. We gaan het bekijken, mijnheer Decaluwe. Geen sport? Met andere woorden: jongerenzender na 8 uur, kinderezender voor 8 uur. Dat zegt u nu. Het is dat wat u bedoelt?

De heer Carl Decaluwe: Ik ga me niet vastpinnen op uren. Ik zeg dat het over een homogene kinder- en jongerenzender gaat. Meer niet.

De heer Bart Tommelein: U hebt daarnet iets anders gezegd.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer Tommelein, u bent woordvoerder geweest. U bent enorm sterk om woorden in iemands mond te leggen. U moet goed luisteren.

We willen dus dat de publieke omroep aan deze kijkers een kwaliteitsvol en een homogeen aanbod biedt. Ik denk dat dat duidelijk is.

Collega's, er moet ook meer aandacht zijn voor de minder populaire sporten. We willen dat die aandacht structureel is, zowel naar middelen als naar programmering. Dat betekent in principe een vorm van plafonnering van de uitgaven van de sportrechten ten opzichte van het huidige niveau. We gaan niet zover als de BBC om te zeggen: dat is het plafond. Men heeft me overtuigd omdat men inderdaad niet alles kan voorzien.

De herziene relatie met Woestijnvis is een ‘wake up call’ voor het productiebeleid van de VRT. Het adagium van Cas Goossens was: “Making good programs popular and popular programs good.” Dat moet hoog in het vaandel blijven staan. Programma's met creatieve kennisverrijkende inhoud en prikkelende cultuurelementen zijn een belangrijk tegengewicht

voor het plat amusement en misleidende realitytoestanden. We willen dat de VRT blijft investeren in de Vlaamse fictie, documentaire en animatie en dat ze haar samenwerking met het Vlaams Audiovisueel Fonds versterkt. Dit bevordert een creatief en divers productielandschap in Vlaanderen.

Natuurlijk moet de VRT de mogelijkheden en de financiële middelen krijgen om die publieke opdracht uit te voeren. Belangrijk is dat de visie van Dirk Wauters destijds nog altijd geldt. Hij stelde dat er voor de VRT drie strategische assen zijn: de focus op de publieke opdracht – de kernopdrachten vervat in het decreet –, het draagvlak bij de bevolking en de financiële gezondheid. Dat zijn drie essentiële assen die de VRT de komende jaren verder moet bewandelen.

In de aanloop naar de nieuwe beheersovereenkomst heeft CD&V een conceptnota ingediend. Ik kan al raden wat de heer Tommelein en misschien ook andere leden van de oppositie zullen zeggen. In die conceptnota staan andere zaken dan in dit voorstel van resolutie. Dat spreekt voor zich. In een conceptnota gaan we voor een eigen, zuiver standpunt. Indien de andere partijen ook over een zuiver standpunt beschikken, blijft in de meerderheid de wil bestaan om samen te werken. We zoeken een compromis.

Op een aantal vlakken is al veel veranderd. Vroeger waren bepaalde zaken onbespreekbaar. Ik herinner me de problemen in verband met de transparantie. Indien we vroeger in het Vlaams Parlement om de kostprijs van de renovatie van het gebouw vroegen, werden we haast weggelachen. Dat ondertussen veel is veranderd, is in feite de verdienste van veel volksvertegenwoordigers, die over de legislaturen heen kritische vragen hebben gesteld en blijven stellen.

Het nieuw instrument dat in het leven is geroepen, heeft de discussie over de beheersovereenkomst aangezwengeld. Een sterke openbare omroep is belangrijk voor de Vlaamse Gemeenschap. Iedere beheersovereenkomst heeft een impact op de media in Vlaanderen. De VRT moet op de evoluties in de media kunnen inspelen. De VRT moet een baken van kwaliteit en betrouwbaarheid zijn.

Het is dan ook belangrijk dat er met betrekking tot de financiën oplossingen komen. Er moeten oplossingen voor het pensioenfonds komen. We zouden dit eventueel binnen de pensioenvoorzieningen van de Vlaamse Gemeenschap in de brede zin kunnen integreren. Dit zou misschien een onderdeel van de oplossing kunnen vormen.

Hetzelfde geldt voor het gebouw. Dat is een zaak van het management en van de raad van bestuur. Die mensen moeten nagaan hoe we hier op een doordachte en duurzame wijze mee kunnen omgaan. Die beslissing moet los van symboliek worden genomen.

Mijn fractie is er, samen met de rest van de meerderheid, van overtuigd dat dit voorstel van resolutie een goed kader voor de onderhandelingen vormt. Het is een sluitstuk dat na veel hoorzittingen tot stand is gekomen. De heer De Coene heeft daarnet nog vermeld dat we gedurende 48 uur hoorzittingen hebben georganiseerd. Nu wordt dit met diverse voorstellen van resolutie en met een debat in de overigens sterk geapprecieerde aanwezigheid van de minister afgesloten. Volgens mij is dit een goede methodologie.

Het werk is niet ten einde. Zodra er een beheersovereenkomst is, zal het Vlaams Parlement die tekst moeten bespreken. Er zijn ook jaarlijkse evaluaties. Ik wil dan ook eindigen met een uitdrukkelijke boodschap voor de minister.

Ons werk als Vlaams Parlement en als commissie Media omvat meer dan de zorg om de VRT. Het mediabeleid gaat verder dan enkel de omroepen. We mogen niet enkel met regels voor de Vlaamse omroepen bezig zijn, we moeten ook alert blijven voor de ontwikkelingen op de grote distributiemarkt. Het gaat niet enkel om lokale gevechten met Belgacom en dergelijke: het gaat om de mondiale situatie.

Beleidsmatige beslissingen moeten op een doordachte wijze worden genomen. De local content moet een cruciaal element vormen. We moeten samen een visie op het veranderende medialandschap ontwikkelen. Tijdens de staten-generaal heeft de minister hier zelf een aanzet toe gegeven.

Een aantal punten zal in decreetgeving moeten worden vastgelegd. Een van de eerste elementen waarover we het nog eens moeten hebben, is de rol van de distributienetbedrijven. Dit is zeer belangrijk. De toekomst van de Vlaamse audiovisuele industrie verdient meer aandacht. Een stabiel en toekomstgericht beleidskader moet de creatieve en dynamische productiehuisen in staat stellen verder uit te munten. We moeten die productiehuisen in het internationaal kader begeleiden en steunen. Studio 100 en andere bedrijven zijn voorbeelden. Binnenkort zal Woestijnvis die rol met betrekking tot sport misschien opnemen. Dit zijn vaandeldragers voor Vlaanderen. Het is een hefboom voor dynamiek en voor internationale groei. Dit moet in elk geval onze ambitie zijn.

We mogen niet stilzitten. We zijn dan ook tevreden met deze eerste stap, dit voorstel van resolutie. Het is een goed kader voor de onderhandelingen. Het voorstel van resolutie bevat aanbevelingen. Aangezien het om de grote principes van de nieuwe beheersovereenkomst gaat, moeten die aanbevelingen niet gedetailleerd zijn.

Het werk is niet ten einde en ik kijk alvast uit naar het eindresultaat. We wensen de minister veel succes met de onderhandelingen en we hebben er alle vertrouwen in dat ze met veel van onze aanbevelingen rekening zal houden. (*Applaus*)

De voorzitter: De heer De Coene heeft het woord.

De heer Philippe De Coene: Voorzitter, minister, geachte leden, ik wil me eerst richten tot de leden van de oppositie. Het is goed dat we een debat hebben, ook over de manier waarop dit onderwerp wordt behandeld. De eerlijkheid gebiedt ons te zeggen dat u een punt hebt als u zegt dat u een tijd hebt moeten wachten op een voorstel van resolutie van de meerderheid. We moeten daar niet flauw over doen, en de heer Decaluwe heeft dat al verklaard aan de hand van een aantal items uit het voorstel: als de meerderheidspartijen niet noodzakelijk over alles dezelfde mening hebben, proberen ze tot een werkbaar vergelijk te komen. Er is nog een reden. Ik dank trouwens alle leden van de commissie die volop hebben meegewerkt hieraan en niet op een uur hebben gekeken om die werkzaamheden tot het einde te volgen. We hebben ongeveer 48 uur aan hoorzittingen achter de rug. Zij die aanwezig waren in de commissie, weten dat er dan nóg mensen zijn – om het MuziekOverleg niet te noemen, mijnheer Verstreken – die erop wijzen dat we hen vergeten zijn, dat we hen niet hebben gehoord. Tot op het laatste ogenblik hebben we geprobeerd dat in overweging te nemen. Ook dat heeft geleid tot die laattijdigheid.

Er is nog een reden. We wilden ook niet voorbijgaan aan een initiatief van de Vlaamse Regering, en van de minister van Media in het bijzonder, namelijk de tweede Staten-Generaal van de Media, die ongeveer twee weken geleden in Brussel plaatsvond. Dat is de opvolger van wat toenmalig minister van Media Peeters in gang heeft gezet. Het was eigenlijk wel nuttig dat we dat deden. Ik weet dat sommigen schamper doen over wat zij als hoogmissen bestempelen. Inderdaad, we moeten dat met wat nuance bekijken, maar die dingen hebben ook hun waarde, als we luisteren naar wat er wordt gezegd en wat er niet wordt gezegd. Sommige dingen zijn betekenisvol. Een van de experts die aan het woord kwamen tijdens het plenaire gedeelte van die staten-generaal, is eigenlijk een zeer bevlogen iemand. Het is geen futuroloog. U weet dat futurologen die voorspellingen doen met betrekking tot de media, het de helft van de tijd bij het rechte eind hebben. Dat betekent echter ook dat ze het de helft van de tijd bij het verkeerde eind hebben. Die man was daar zeer bescheiden in, maar hij heeft wel een aantal dingen gezegd die erg juist zijn en waarmee we hebben getracht rekening te houden in ons voorstel van resolutie.

Zo merkte hij bijvoorbeeld op dat zijn moeder van 80 of 90 jaar een iPad heeft en denkt dat het een televisie is. Ik wil bij dezen trouwens het Bureau bedanken omdat we als parlementsleden de kans krijgen een iPad te kopen in het kader van ons contingent. Die anekdote bewijst dat media steeds meer convergeren, dat nieuwe technologie en nieuwe applicaties leiden tot oneindig veel mogelijkheden. Met die eenvoudige ervaring van die man met zijn moeder proberen we rekening te houden bij de aanbevelingen die we doen aan de Vlaamse Regering.

Mijnheer Tommelein, zo vinden we dat we niet defensief mogen zijn als het gaat over de aanwezigheid van de publieke omroep op relevante platformen. Ik zou bijna zeggen: het is geen kwestie van er niet aanwezig mogen zijn. Integendeel, aangezien men een betekenisvolle hoeveelheid geld krijgt van de Vlaamse Gemeenschap, moet men daar aanwezig zijn. Als we daar dan toch een betekenisvolle som aan besteden, dan mogen we verwachten dat de omroep zijn best doet en probeert overal aanwezig te zijn waar mediagebruikers, en vooral nieuwe mediagebruikers, aanwezig zijn. Het is heel eenvoudig: de Vlaamse Gemeenschap moet een maximaal rendement op haar investering hebben.

De heer Bart Tommelein: Mijnheer De Coene, uw voorstel van resolutie heeft tot hoerakreten geleid op de website van de VRT. ‘De VRT mag op internet actief zijn’, is de titel – alsof dat ooit een punt van discussie is geweest.

U brengt dat in uw voorstel van resolutie heel kort, maar ik vind dat het actief zijn op internet een aantal belangrijke principes moet inhouden, ook in de beheersovereenkomst. Als de VRT actief is op internet, moet dat ook dienen voor de traditionele kernactiviteiten van de openbare omroep.

Als men dat doet, is het ook belangrijk dat bekeken wordt hoe de businessmodellen van de andere mediaspelers benaderd worden en hoe dat een aantal zaken ingrijpend verandert. Je kunt niet zomaar zeggen dat men alles mag doen wat men wil. Je moet een aantal heel duidelijke spelregels bepalen, niet het minst over de manier waarop men reclame zal toelaten op het internet. Als men dat toelaat, moeten daar duidelijke regels over zijn.

Ik ben wel bereid om de sponsoring op televisie te schrappen. Ik heb gezegd dat men daar eens over moet nadenken. Ik ben ervan overtuigd dat heel wat kijkers zouden toejuichen dat de sponsoring op televisie geschrapt zou worden, naast beperkte reclame-inkomsten van het internet. Dat zijn keuzes die gemaakt moeten worden, maar die u niet maakt in uw voorstel van resolutie.

De heer Wilfried Vandaele: De heer Tommelein zegt dat de aanwezigheid op internet nooit ter discussie heeft gestaan, maar ik herinner mij dat men dat met name vanuit de commerciële sector wel degelijk ter discussie heeft gesteld. Vanuit die hoek vindt men wel degelijk dat de VRT zich niet op dat terrein moet bewegen.

Nu zeggen wij vanuit de meerderheid heel duidelijk dat de mediasector een sector is die zo snel evolueert en waar zo snel nieuwe toepassingen en nieuwe dragers ontstaan, dat je daar als performant bedrijf – ook een overheidsbedrijf, ook een openbare omroep – niet afwezig kunt blijven.

De heer Carl Decaluwe: Ik hoor de heer Tommelein nu nog eens vertellen dat voor Open Vld de sponsoring op televisie moet verdwijnen. Dat zijn facturen van tientallen miljoenen euro's, mijnheer Tommelein. Waar gaat u die compenseren?

Een punt dat veelvuldig in ons voorstel van resolutie voorkomt, is de marktconformiteit. Wij gaan in een voorstel van resolutie niet uitleggen wat men mag doen. Dat moeten businessmodellen zijn. En een businessmodel, dat is operationeel. Het moet dus ontwikkeld worden door de VRT en de mensen van het management. Dan zullen we zien of dat klopt binnen het globale plan van de openbare omroep.

Zoals de collega's al vaak gezegd hebben: wij zijn geen commissie voor de VRT alleen, ook de andere spelers moeten op een correcte manier kunnen blijven werken. Een initiatief van de VRT dat andere, commerciële spelers kapot maakt, dat wil volgens mij niemand in dit parlement.

De heer Eric Van Rompuy: Ik snap de discussie niet, mijnheer Tommelein. Kijk naar www.deredactie.be. Daarvoor hebben we een publieke omroep: een website waar je alle informatie en nieuws vindt en waar je de nieuwsprogramma's gratis in uitgesteld relais kunt bekijken. Wij zijn allemaal consumenten. Wij kijken als politici niet meer naar tv, maar kijken 's avonds via internet naar al die programma's. Dat is dus geen probleem. Integendeel, dat is de grote kracht van de nieuwsredactie van de VRT. Zij hebben dat als eerste uitgebouwd. We gaan dat nu toch niet beperken of afbouwen in functie van websites als die van De Standaard, De Morgen enzovoort? Die sites doen het overigens ook heel goed en zijn ook onontbeerlijk voor die kranten. Ik zie dus niet in wat het probleem is.

De VRT heeft er mijns inziens alle belang bij om op die website geen reclame of sponsoring te plaatsen, want iedereen weet dat dat een hindernis is. U pleit er nu voor om de sponsoring op tv af te schaffen en ze wat reclame te laten maken op internet. Ik begrijp uw punt echt niet.

De heer Bart Tommelein: Dat is zeer raar, want ik heb geen enkel probleem met de heer Van Rompuy of met wat hij zegt, want ik heb eigenlijk niets anders gezegd. Mijnheer Van Rompuy, u moet goed luisteren. Ik zeg niet dat www.deredactie.be niet kan of dat de VRT niet op internet mag. Integendeel, ik heb het zelfs uitvoeriger uiteengezet in mijn resolutie dan u in de resolutie van de meerderheid. U zegt gewoon dat de VRT dat moet doen. Ik zeg erbij dat men een aantal zaken moet bewaken en dat wij als parlement de opdracht hebben ervoor te waken dat een aantal activiteiten van de openbare omroep de businessmodellen van de private sector niet in die mate verstoren dat ze problemen hebben om te blijven functioneren. Ik denk dat dat duidelijk is. We moeten heel duidelijke afspraken maken met de VRT. U zegt dat ze er alle belang bij hebben om geen reclame op internet te doen. Mijnheer Van Rompuy, ik zeg u dat, als we dat niet begrenzen en duidelijk bepalen of dat al dan niet mag en in welke mate, dat een ongebreidelde vorm van nieuwe inkomsten is voor de VRT. Ik vind dat daar wel duidelijke afspraken over moeten worden gemaakt.

Mijnheer Decaluwe, ik heb echt vertrouwen in de verslaggevers van dit parlement. Ik heb niet gezegd dat ik hier pleit voor de afschaffing van die sponsoring. Ik heb gezegd dat we misschien moeten overwegen om het te doen omdat een aantal kijkers daar heel tevreden mee zouden zijn. Als je dat kunt compenseren met andere vormen van inkomsten voor de VRT, zou dat volgens mij een goede zaak zijn. Het verslag zal mij gelijk geven. Wat u mij telkens verwijt dat ik gezegd zou hebben, heb ik nooit gezegd. Wat van u niet kan worden gezegd.

De heer Philippe De Coene: U zou het hem niet nageven, maar de heer Van Rompuy is veel moderner dan de heer Tommelein. *(Gelach)*

Ik heb u ooit kabouter Wesley genoemd, en ik verontschuldig mij daar nu met enige vertraging voor.

Mijnheer Tommelein, eigenlijk is het levende bewijs er nu dat u op de staten-generaal had moeten zijn. Dan zou u geweten hebben dat, als je een beetje proactief denkt, je je niet opsluit in een technologische format. Dat was onder meer de boodschap van die staten-generaal. Overigens bent u daar op een ander moment wel getuige van geweest. We zijn namelijk met heel het gezelschap, op het einde van onze hoorzittingen, naar de BBC in Londen geweest. We hebben daar enorm goede, strategische presentaties gekregen. De laatste spreker zei ons door middel van een fantastische PowerPoint-presentatie – die gelukkig niets had van een PowerPoint-presentatie zoals wij die maken – dat we platforms en de klassieke media op zich moeten vergeten en moeten nadenken over content. Hij zei dat we, als publieke omroep, moesten maken dat daar waar mediagebruikers zijn, onze content is. Dat was de boodschap.

In uw tekst staat, in lid 24: “de aanwezigheid van de VRT op de nieuwe ‘digitale’ platformen te koppelen aan volgende principes”. Ik lees dan een aantal principes waarvan ik begrijp dat ze cumulatief moeten worden gelezen. Dan zegt u: “Deze aanwezigheid moet altijd als ondersteuning dienen van haar traditionele kernactiviteiten, radio en televisie.” Neemt u het mij niet kwalijk, maar als dat uw boodschap is, vrees ik dat u vandaag al ouderwets bent. U hebt de strijd al verloren, nog voor u eraan begonnen bent.

Waar u wel een punt hebt, en waar trouwens onze resolutie en de meerderheidspartijen een verstandig vergelijk hebben gevonden, is dat het ene geen vrijgeleide is om gelijk welk commercieel model te ontwikkelen. We vinden namelijk dat in een matuur audiovisueel landschap zoals we in Vlaanderen hebben, je de commerciële omroepen niet moet verstikken om ruimte te geven aan de VRT. En dus hebben we als algemeen principe gesteld, en de heer Decaluwe heeft het eerder al toegelicht, dat je inderdaad commerciële activiteiten en commerciële inkomsten binnen de perken moet houden. Je weet namelijk dat commerciële inkomsten per definitie de enige bron van inkomsten zijn van commerciële omroepen. Het is dus niet de bedoeling om zuurstof te geven aan een bepaalde omroep en daardoor de commerciële omroepen te verstikken. Zo eenvoudig is dat principe.

Als ik dat punt 24 lees, vind ik dat echt bijzonder ouderwets. U vroeg in het begin van uw eerste interventie waarom u niet mee mocht onderhandelen of stemmen. Wel, er is eigenlijk geen vergelijk mogelijk tussen die twee teksten. Neemt u het mij niet kwalijk, maar ik kan uw tekst niet goedkeuren, noch met de ogen dicht, noch met de ogen open. U bent in die tekst zo klassiek diepblauw als het kleed van de minister. Ik zeg niet “zo blauw als wat erin zit”. Ik kan dat dus echt niet doen.

Wat wij wel hebben willen doen, is een gezond evenwicht in de resolutie aanbrengen. Heel de resolutie ademt dat evenwicht uit. Aan de ene kant sta je de publieke omroep toe om in de toekomst een zeer ambitieuze rol te spelen. Je doet dat in het definiëren van de opdracht en in de financiële ondersteuning voor het uitvoeren van die opdracht. Je laat toe dat de publieke omroep zich volop kan ontwikkelen in een permanent veranderend medialandschap. En tegelijkertijd zorg je er aan de andere kant voor – en ik ben niet te beroerd om toe te geven dat dit vooral op het conto van de heer Decaluwe is te schrijven – dat dit vanuit een transparantie gebeurt. Je moet inderdaad kunnen detecteren hoe die inkomstenstromen in elkaar zitten; je moet, als je daarin geïnteresseerd bent, kunnen nagaan of dat marktconform verloopt.

Dit is eigenlijk een aanbeveling voor de VRT. Mijnheer Tommelein, herinner u de hoorzittingen die we hadden met de commerciële omroepen en alvast met een woordvoerder van een van die commerciële omroepen. Toen hoorde ik ook waar een aantal parlementsleden de mosterd halen. We kregen toen het nieuws dat er in het kader van de knipperlichtprocedure een dubbel vermoeden bestond. Het eerste vermoeden was dat men kunstmatig de inkomsten uit radioreclame laag houdt door de adverteerder in te zetten in andere advertentievormen. Het verhaal doet dan de ronde dat een adverteerder zegt dat hij zoveel zal besteden in radioreclame en dat de VRT, of in dit geval de VAR, die adverteerder probeert te overtuigen om dat niet te doen in radio maar in een andere vorm, want als je die cijfers niet haalt, word je toch gecompenseerd via de knipperlichtprocedure. We hoorden dat. We hebben gevraagd of het zo was. Maar eigenlijk kon men dat niet hard maken. Men vertelt dat. En dan is er het tweede vermoeden. Men noemde twee of drie offertes van de VRT die naar verluidt goed zouden zijn voor één derde van de kostprijs die de commerciële omroepen zouden hanteren. Wij, die zo ‘gecharneerd’ pleiten voor transparantie, hebben gevraagd of men ons dat kon tonen. Die commerciële omroepen hebben tot op vandaag het antwoord niet kunnen geven.

Om in de toekomst dit soort vervelende ‘à côté’-discussies te vermijden, zou het beter zijn dat de ene niet meer moet beschuldigen en dat de andere niet meer moet zeggen dat het niet waar is. Via transparantie kun je gewoon zien of een bewering klopt of niet, dan kun je zien of er

inderdaad concurrentie is op de markt, maar dan wel met dien verstande dat er ook geen prijsafspraken worden gemaakt. Want als er, ook tussen een publieke en een private speler, prijsafspraken worden gemaakt over reclamatarieven, heb je opnieuw een Europees principe overtreden: dan heb je een soort kartelafpraak gemaakt.

Mijnheer Tommelein, neem mij niet kwalijk dat ik u persoonlijk aanspreek; dat maakt dat u nog meer bestaat. U zei dat er geen nieuws was. Er is wel nieuws. We hebben daarnet een mail gekregen van een digitaal vaktijdschrift. Die mail vat het samen en zegt dat we geen krimpscenario voor de VRT willen. Integendeel. We willen niet dat de VRT een nichespeler wordt. We willen niet dat het enkel een zender wordt voor zogenaamd ernstige zaken. We willen inderdaad niet dat je een soort beweging krijgt waarbij je door je te richten op datgene waar de anderen zich niet op richten, te maken krijgt met een afkalvend publiek. De volgende vraag die zal worden gesteld, is of er zoveel Vlaams geld nodig is als je maar zoveel mensen bereikt. Mijnheer Tommelein, ik lees in uw resolutie het punt 14. U zegt de nadruk te leggen op “het belang van kwalitatief hoogstaande fictie, in het bijzonder wanneer deze niet past bij het DNA van een commerciële omroep”. Dat zegt veel over uw filosofie. In de mate dat het niet gebeurt door commerciële omroepen, mag het gat gevuld worden door de publieke omroep. Wij kiezen niet voor dat model. *(Opmerkingen van de heer Bart Tommelein)*

Ik heb het zeer goed gelezen. U kunt het weerleggen, maar ik lees wat ik lees: “in de mate dat het niet past bij het DNA van een commerciële omroep”. *(Opmerkingen van de heer Bart Tommelein)*

De modus vivendi die u nu voorstelt – mag ik even – is dat je eerst onderzoekt of iets past bij het DNA van een commerciële omroep en indien dat het geval is, onthoud je je zelf van die activiteit. Dat is de omgekeerde beweging dan degene die wij maken.

De heer Bart Tommelein: Ik was de woorden aan het tellen. Ik denk dat daar twintig woorden staan. Mijnheer De Coene, u citeert er zeventien en vergeet er duidelijk “in het bijzonder” bij te zeggen. Dat is geen intellectuele eerlijkheid. Als u iets citeert, doe het dan volledig. U doet nu alsof Open Vld in die resolutie zegt dat fictie enkel mag als het niet past bij het DNA van een commerciële omroep. Ik zal het zelf citeren: “De nadruk te leggen op het belang van kwalitatief hoogstaande fictie, in het bijzonder wanneer deze niet past bij het DNA van een commerciële omroep.” Wat is daar verkeerd aan? Leg me dat eens uit.

De heer Philippe De Coene: Ik stel voor dat u de semantische betekenis van de woorden ‘in het bijzonder’ even nagaat: in de regel altijd en in bepaalde gevallen nog meer. Misschien is de hint om correct Nederlands te gebruiken van de heer Vandaele hier wel zeer nuttig. Als u die betekenis van ‘in het bijzonder’ nagaat, zult u zien wat het echt betekent.

De heer Carl Decaluwe: Ik treed de heer De Coene volmondig bij. Ik ben geen grote taalpurist. Als ik het lees, mijnheer Tommelein, maakt u een nichezender van de openbare omroep. *(Opmerkingen van de heer Bart Tommelein)*

Het komt erop neer dat wat de commerciële zenders niet brengen, de openbare omroep mag brengen. Dat wil ik benadrukken. Dat bewijst nogmaals dat Open Vld een krimpscenario van de openbare omroep genegen is. *(Opmerkingen van de heer Bart Tommelein)*

U wilt praten op niveau, mijnheer Tommelein, maar u schrijft zelfs in uw resolutie zaken die pertinent onjuist en verboden zijn. In punt 27 zegt u: “Televisiereclame, tenzij voor eigen programma’s, te weren.” Er mag geen reclame zijn op televisie. Dat is in strijd met de decreten. U vraagt hier iets dat al lang verboden is.

De heer Philippe De Coene: Er werd door sommigen halsreikend uitgekeken naar het bekend worden van die resolutie. In de aanloop ernaar kregen we heel de tijd de vraag wat erin staat over MNM en over het derde kanaal. Ik kan begrijpen dat leden van de oppositie zeggen dat het scherper of duidelijker zou kunnen. Als ik dat hoor, ben ik op mijn qui-vive, en lees ik wat zij er zelf over schrijven.

Bij de toelichting, mijnheer Tommelein, over MNM lees ik het volgende: “Daarom dient de Vlaamse overheid na te gaan of de verkoop van MNM-frequenties geen optie kan zijn.” Sidder en beef: we gaan met de Vlaamse overheid nagaan of de verkoop geen optie kan zijn! Het is de voorwaardelijkheid van de voorwaardelijkheid. Het is de voorwaardelijkheid in het kwadraat. Zegt u nu eens, ik zou het graag van u horen: in welke mate bent u duidelijker dan wij?

De heer Bart Tommelein: Ik voel me zeer vereerd dat ik al ondervraagd word. Ik zit hier nog op mijn bankje, bijna als enige oppositielid. Het verschil tussen u en mij is duidelijk, mijnheer De Coene. Ik neem u dat zelfs niet kwalijk. Ik neem het de heer Decaluwe veel meer kwalijk. Ik heb u nooit horen zeggen dat de verkoop van MNM geld zou kunnen opbrengen dat belangrijk is voor de openbare omroep. De heer Decaluwe heeft dat wel gezegd.

Ik vraag enkel om te kijken hoe je bepaalde zaken kunt herpositioneren. Ik ben ervan overtuigd dat het de taak is van de openbare omroep om klemtonen te leggen. Dat is het verschil tussen mij en de heer Decaluwe. De heer Decaluwe komt in De zevende dag zeggen dat er hiërarchie moet komen en dat er duidelijke keuzes moeten worden gemaakt. Vandaag zegt hij dat hier niet meer. Hij zegt: “Informatie en duiding en daarnaast andere zaken.” Daar zit geen hiërarchie in. Ik doe dat wel. Ik zeg dat de VRT geen nichezender moet zijn, maar wel duidelijke klemtonen moet leggen: informatie en duiding.

Wat mij betreft, mijnheer De Coene, hoort MNM daar vandaag niet bij. Ik ben niet overtuigd van de uitleg van de VRT dat men een aantal doelgroepen benadert die men anders niet kan benaderen.

De heer Philippe De Coene: Voilà, daar komen we tot de wijze waarop wij het hebben geformuleerd. U weet dat. Ik heb de overtuiging dat dat voor de diversiteit en voor het bereik van moeilijk bereikbare doelgroepen, wel zijn nut heeft. Ik weet dat er collega's in de meerderheid zijn die daar meer vragen bij hebben. Dat het zo weze.

Waarom ben ik daarvan overtuigd? Ik heb het nog even bekeken. Volgens de rekeningen van de VRT van 2009, kost het maken van programma's voor radio en televisie samen, 380 miljoen euro, waarvan 96 miljoen euro voor de radio, omdat radio maken goedkoper is dan televisie maken. Vandaag gaat amper 14 miljoen euro naar platformen anders dan de klassieke televisie of de klassieke radio. Van die 96 miljoen euro gaat er 13 miljoen euro naar MNM. Voor die 13 miljoen euro staan inderdaad nogal wat reclame-inkomsten. Ik kan me indenken dat dat het pijnpunt is. Die ratio is versus de investeringen natuurlijk zeer gunstig. Waarschijnlijk komt daardoor de bezorgdheid van een aantal commerciële spelers, en ik begrijp dat. Daar staat tegenover dat men met de 13 miljoen die men investeert in het maken van MNM, ongeveer 600.000 luisteraars bereikt en dat veel van die 600.000 luisteraars, unieke luisteraars zijn.

Je kunt natuurlijk zeggen dat 9 procent voor een jongerenzender minder is dan de 12 tot 13 procent die Radio Donna vroeger had. Niemand kan daarnaast kijken. Maar als je de benchmark doet in de Europese lidstaten waar de markten enigszins vergelijkbaar zijn, draagt men in andere landen een radiozender die in een taalgebied 9 procent haalt, op handen. Wil dat nu zeggen dat je moet laten betijen? Neen. De VRT zegt ons – ik geef toe dat ik de neiging heb om dat te geloven – dat het zeer jonge luisteraars zijn. Ze beschrijft het probleem. Het zijn doorgaans luisteraars die moeilijk te bereiken zijn en die dankzij de laagdrempeligheid van MNM ook luisteren naar de nieuwsbulletins van de VRT. De VRT zegt bovendien dat ze die omroep waardeert, met inhoud en met engagement. Er is een recent voorbeeld van in onze Vlaamse provincies. We hebben momenteel met MNM De Strafst School, waar men probeert een generatie te mobiliseren voor sociale en bindende projecten in de samenleving. Dat is een goede zaak.

Dit gezegd zijnde, kan ik me indenken dat een aantal collega's wat meer reserves hebben. Wat kun je dan beter doen dan te vragen om dat aan te tonen? Je kunt dat hier wel zeggen dat dat het profiel is van de luisteraars. Je kunt wel zeggen dat je al die projecten onderneemt, maar mogen we dat eens zien? Nu vragen we dat met facts and figures wordt aangetoond dat het inderdaad een maatschappelijke meerwaarde heeft.

Waar ik niet in geloof – ik heb destijds een beetje marketing en communicatie gedaan – is dat door een simpele herprofilering van een bestaand radionet of door het wat te verbreden of te verenigen, je die 600.000 luisteraars recupereert. Ik geloof dat niet. Dat is mijn persoonlijke overtuiging. Daarom vind ik het nuttig dat dat blijft bestaan, maar wel onder de bindende voorwaarde dat die maatschappelijke meerwaarde wordt aangetoond. Je kunt dat doen met een geheel van performantiemaatstaven.

De heer Bart Tommelein: Ik ben blij dat de heer De Coene zo duidelijk is. Hij zegt: we hebben vijf radiozenders nodig bij de VRT die ongeveer 65 procent van de markt inpalmen om al onze doelgroepen te bereiken. Ik daag u uit om nog een land te vinden in Europa dat vijf zenders en 65 procent marktaandeel nodig heeft om dat te doen, mijnheer De Coene. Dat is het grote verschil tussen u en mij. Ik zeg: het zou misschien mogelijk zijn om met vier radiozenders ervoor te zorgen dat je dat bereikt, maar onderzoek dat dan ten minste. Gebruik ook misschien de digitale kanalen, het internet en de nieuwe media, om die jongeren te bereiken. Dat is dezelfde discussie als over het derde net. Ik zeg: gebruik de nieuwe kanalen en de nieuwe media om die jongeren te bereiken, en begin niet met een aparte jongerenzender. Dat is het grote verschil.

Wij maken keuzes, maar blijkbaar zijn er in de meerderheid enkele mensen die het niet met u eens zijn. Daarom moet dat zinnetje erin, dat de VRT jaarlijks aan het parlement moet aantonen dat MNM wel degelijk een meerwaarde heeft. U gelooft dat nu, ik geloof dat niet, en CD&V gelooft dat ook niet. Daarom moet dat erin.

De heer Philippe De Coene: Mijnheer Tommelein, uw standpunt is zeer eerbaar en het mijne ook. En uw vaststelling dat we naar een vergelijk hebben gezocht, is heel juist. We hebben dat vergelijk gevonden in een werkbaar model.

Maar nu hoor ik u iets anders zeggen. Het valt me op dat u de hele tijd tussenkomt om te zeggen wat u wel en wat u niet zegt. Nu zegt u: “Je moet proberen die doelgroep te bereiken via andere mediaplatformen.” Sorry, maar met uw voorstel van resolutie kun je dat niet, want dat zegt: “De aanwezigheid van de VRT op nieuwe digitale platformen moet gekoppeld worden aan het principe dat het altijd als ondersteuning dient van de traditionele kernactiviteiten.”

U vraagt eerst dat we afstappen van de traditionele kernactiviteiten om die doelgroep te bereiken, om vervolgens in uw voorstel van resolutie te zeggen dat het niet mag afwijken van de traditionele kernactiviteiten. Mijnheer Tommelein, wat is het nu eigenlijk?

Mijnheer Caron, ik heb bijzonder veel sympathie voor u. In de media zei u dat ons voorstel van resolutie een doorslagje is van het uwe, waar de scherpe kantjes van afgevlind zijn. Ik heb voor alle zekerheid de teksten nog eens bekeken en ik vind dat het waar en niet waar is. Misschien is het niet slecht dat we elkaar daarin vinden en als dat zo is, nodig ik u uit ons te vergeven dat we hier en daar de scherpe kantjes hebben afgevlind. In het algemeen steunt u ons. Dat zal het draagvlak vergroten en de aanbeveling voor de regering wat sterker maken.

Maar ik ben het niet altijd met u eens. Als ik een preoccupatie van u mag aanhalen, u bent een man van kunst en cultuur in Vlaanderen. Ons voorstel van resolutie is op dat vlak veel performanter dan het uwe. Ik heb uw voorstel van resolutie gelezen en zou er kunnen uit citeren. Maar ik draag u geen kwaad hart toe, de heer Tommelein en de heer Decaluwe trouwens ook niet, laat daar geen misverstand over bestaan.

Mijnheer Caron, als ik uw tekst lees over kunst en cultuur, neemt u mij niet kwalijk, maar ik zou denken dat u sociaal assistent bent. Wat een softe tekst is me dat! Wij hebben de dingen veel directer en performanter uitgedrukt. Wij hebben gezegd: “De VRT zal meer dan vroeger aandacht hebben voor kunst en cultuur, en in het bijzonder voor door het grote publiek minder gekende kunstuitingen.” We willen dat doen omdat diezelfde Vlaamse Gemeenschap, die de dotatie geeft aan de VRT, ook de grote instellingen doteert, bijvoorbeeld het Ballet van Vlaanderen en de Vlaamse Opera.

Ik zeg niet dat de VRT geen inspanningen doet, maar je merkt dat het Ballet van Vlaanderen relatief meer aandacht krijgt in de buitenlandse dan in de binnenlandse media. Dat kan te maken hebben met het feit dat je nooit sant in eigen land bent. Daarom zijn wij ervan overtuigd dat de VRT een vehikel kan zijn om minder gekende kunstdisciplines dichterbij de mensen te brengen. Dat ondersteunt elkaar.

Vanuit die vaststelling pleiten wij op voorzichtige wijze voor het onderzoek naar het zogenaamde derde kanaal. We hebben daar een zekere logica in gestoken. Ik begin met de staten-generaal. Een van de ateliers ging over doelgroepen die je moeilijk bereikt. Een van die doelgroepen op tv zijn de jongeren – geen kinderen, die worden al bij al goed bereikt. De minister heeft een speciaal forum gehouden met jongeren. En men stelt vast dat de generatie die uit Ketnet is gegroeid, de generatie 14- tot 24-jarigen, zich niet vindt in het aanbod van de publieke omroep, maar ook niet in dat van de commerciële televisie.

Als je een expansieve publieke omroep wil die er ook is voor jongeren van 14 tot 24 jaar, dan ga je een tandje moeten bijsteken.

Dan moet men – en dat is het pleidooi van mijn fractie – compleet innoverende vormen van televisie hebben en afstappen van de klassieke wijze waarop televisie wordt gemaakt voor andere leeftijdsgroepen. Daarom pleiten we in dat voorstel van resolutie voor een actieve betrokkenheid. Het is niet alleen televisie voor die jonge mensen maar ook door en met die jonge mensen. Zij moeten daar een veel actievere rol in krijgen.

We stellen dus vast dat die jonge doelgroep te weinig wordt bediend en een veel actievere rol zou willen spelen. Gecombineerd met het feit dat we veel aandacht willen voor kunst, cultuur, buitenland en verdieping, zijnde de actuegebonden programma's, leidt dit tot de overweging dat een derde kanaal zou moeten kunnen. Een derde kanaal moet dan de ruimte bieden om volop in te zetten op kinderen en jongeren. De vrijgekomen ruimte kan dan worden ingenomen voor een uitbreiding van het Canvas-concept. Op die manier loopt men elkaar niet in de weg en bedient men een extra doelgroep.

We zijn daar voorzichtig in gebleven omdat een aantal leden van de meerderheid op zijn honger bleef. Zij waren niet gerustgesteld door de uitleg van een aantal VRT-mensen. Daarom hebben we een duidelijk concept gevraagd, met het bewijs dat het haalbaar en betaalbaar is en een meerwaarde biedt.

De heer Bart Tommelein: Ik wist wel dat de meerderheid op dat vlak niet op één lijn zat. Dat weet intussen bijna iedereen. Dat is ook de reden waarom het een tijdje heeft geduurd voor dit voorstel van resolutie werd ingediend. Nu moet u de hoogdringendheid vragen omdat uw minister erop aandringt dat het er komt.

Ik wil in pikken op een aantal zaken. U hebt het over jongeren. Over welk leeftijdsgroep gaat het dan? U hebt het over 14- tot 24-jarigen. Ik heb kinderen in die leeftijdscategorie, ik ken die generatie dus wel. Voor die doelgroep is er een zeer ruim aanbod binnen het commerciële aanbod. Met de bijkomende platformen kan die groep zeker worden bereikt. Dat kan op een andere manier dan via een derde kanaal.

Een aantal maanden geleden was men nog zeker dat er een derde kanaal zou komen. De VRT wilde dat zo. Nu is men voorzichtiger geworden, onder meer omwille van de financiële haalbaarheid. Het gaat hier eigenlijk over de ontubbeling van Ketnet en Canvas,

voornamelijk wanneer er grote en belangrijke sportevenementen zijn. Ook wij worden daarmee geconfronteerd. Het is nu al de derde of vierde week dat men hier vroeger wegloopt omwille van de Waalse of Brabantse Pijl, de Giro enzovoort. Dat is nu eenmaal de realiteit. Het is de sport die een belangrijke factor zal zijn bij het al dan niet maken van een derde net. U zegt dat die zender tot 20 uur voor kinderen zou uitzenden en na 20 uur voor jongeren. Ik betwijfel dat. Ik vraag me af of die leeftijdsgroep niet naar de traditionele programma's zal kijken op de VRT zoals Man bijt hond, de Pappenheimers, De laatste show, maar vooral ook naar VT4 en VIJFtv. Dat publiek heeft een aanbod. Ik ben het op dat vlak dan ook absoluut niet met u eens.

De heer Philippe De Coene: Dat is op zich geen probleem. Ik kan u enkel aanraden om de verslaggeving van de staten-generaal erop na te lezen. U zult dan zien dat er een reden is. Wij zijn daar duidelijk in. Wij geven een aantal voorwaarden aan. Wij kunnen ons vinden in dat voorstel vinden voor zover het beantwoordt aan die voorwaarden.

Mijnheer Tommelein, u hebt vragen over de hoogdringendheid. Ik heb hetzelfde gehoord van de heer Wienen, die hier niet meer is. Hij was ertegen dat dit voorstel van resolutie werd behandeld omdat hij de tijd niet had om het te lezen. Nu zegt u dat er niets in staat. Waarom had u dan nog een week nodig om het te lezen?

Maar er is natuurlijk een andere reden. We kennen allemaal onze discipline, we zijn er al weken en maanden, zo niet jaren, mee bezig. Het moet dus toch perfect mogelijk zijn om snel een aanbeveling gestemd te krijgen. Waarom? Gewoon om ervoor te zorgen dat die aanbeveling, in welke vorm dan ook, ten minste nog enige impact heeft op de besluitvorming.

Ik heb ruiterlijk toegegeven dat u aan de ene kant nog wat moest wachten en dat we aan de andere kant snel willen gaan, maar bon, het is een beetje zoals Briek Schotte zei: je moet weten wanneer je rap rijdt en wanneer je iets trager rijdt.

De heer Bart Tommelein: Inzake het wegen op de besluitvorming wat het derde net betreft, mijnheer De Coene, vraagt u gewoon dat men de haalbaarheid zou onderzoeken. U geeft geen enkel advies, u neemt geen enkel standpunt in. Het is duidelijk dat deze meerderheid grote twijfels heeft bij het nut en de haalbaarheid van de derde zender.

Wat MNM betreft, neemt u geen enkele positie in. Iedereen moet om het jaar terugkeren om de meerwaarde van de zender uit te leggen. U neemt ook wat prioriteiten betreft, geen enkel standpunt in. Ik zie niet in wat deze minister op dit moment met dit voorstel van resolutie kan doen.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer Tommelein, u trekt het op flessen. De heer De Coene heeft MNM en de jaarlijkse rapportage heel goed uitgelegd. U neemt in uw voorstel van resolutie beslissingen vanuit uw buikgevoel en op basis van wat er allemaal in de gazet heeft gestaan of wat de ene en de andere heeft verklaard. Ik heb mij laten overtuigen, dat geef ik ruiterlijk toe. Ik ben het ermee eens dat we inzake de bewering over de maatschappelijke meerwaarde, na een jaar een rapport krijgen. Als blijkt dat er een probleem is, als het pure commercie blijkt te zijn, dan zullen we de nodige conclusies trekken. Dat de VRT en MNM ons overtuigen, dat is belangrijk.

Over het derde kanaal kan het voorstel van resolutie toch niet duidelijker zijn. We zeggen dat het derde kanaal uitsluitend voor jongeren en kinderen mag zijn. Het voorstel van resolutie gaat ook over de haalbaarheid en de betaalbaarheid. Ik ben eerlijk gezegd niet in staat om uit de losse pols te zeggen dat het er moet komen en hoeveel geld het moet kosten. Ik kan dat niet. Men heeft nu nog zes maanden, maar er staat nergens in dat het derde kanaal al moet starten op 1 januari 2012. Laat de VRT dit samen met de Vlaamse Regering rustig bekijken en voorstellen doen.

Ik herhaal dat we hopen dat de minister en de Vlaamse Regering rekening houden met de aanbevelingen van dit voorstel van resolutie. U werkt een beetje op het gevoel. Er is

inderdaad een meerderheid. De ene zegt zwart, de andere wit, maar ik meen dat we een eerlijk compromis hebben gevonden dat op een aantal punten duidelijk is. Het is altijd gemakkelijker om vanuit de oppositie bepaalde dingen te zeggen en te realiseren.

Voorzitter, er is ook één grote kunst in de oppositie. Ik heb oppositie en meerderheid meegemaakt, maar ik heb inzake de VRT over een aantal dingen altijd hetzelfde gezegd. *(Opmerkingen van de heer Bart Tommelein)*

Mijnheer Tommelein, ik spreek me niet uit over u, want u zit hier nog maar pas. Ik heb andere collega's en partijen gehoord die twee, drie jaar geleden compleet andere dingen zeiden dan vandaag, ook dat is een harde realiteit.

De heer Bart Caron: Gelet op het feit dat ik hier niet in snelheid, maar wel in kwaliteit wordt gepakt op het domein van kunst en cultuur, een domein dat mij na aan het hart ligt, wil ik toch even iets vragen aan de heer De Coene, maar ook aan de heer Decaluwe. Ik zal straks nog een aantal dingen zeggen over het derde net, maar ik heb één specifieke vraag die wordt ingegeven door de actualiteit.

In uw uitleg beperkt het potentiële derde net zich tot kinderen en jongeren. Ik wil u erop wijzen dat er ook nog zoiets als de rode knop bestaat. Daarachter steken een aantal programma's met diepgang. Waar zullen die terechtkomen?

Wilt u het derde net echt beperken tot kinderen en jongeren? Ik zou het liefst hebben dat de Koningin Elisabethwedstrijd niet langer om 11 uur 's avonds op Canvas wordt geprogrammeerd, maar ook rechtstreeks kan worden uitgezonden. *(Applaus van de heer Bart Tommelein)*

Daarvoor moeten we een oplossing zoeken. Ik ben zeker dat de wedstrijd u ook na aan het hart ligt, mijnheer De Coene. Het gaat immers over een van onze Belgische culturele iconen en daar moeten we toch ruimte voor maken?

De heer Philippe De Coene: Jawel, mijnheer Caron, en ik kan u alleen maar aanbevelen om paragrafen 6, 7 en 8 te lezen. Ik citeer letterlijk: "de VRT op alle platformen sterker inzet op een aanbod van cultuur, in samenwerking met de culturele sector, en oog heeft voor bij het publiek minder bekende disciplines in de kunsten en de cultuur".

Paragraaf 8: "In het licht van het voorgaande wordt onderzocht of een derde kanaal wenselijk is."

Dat wil zeggen dat we de vrijgekomen ruimte onder meer daarop inzetten. Dan moeten we de vraag stellen en een debat houden over de rode knop. Ik hou van het adjectief, maar niet van het substantief.

In essentie willen wij inderdaad een performante openbare omroep die, in het kort gezegd, goede programma's maakt die populair zijn en populaire programma's die goed zijn. We willen een omroep met een goed aanbod, stevig en divers. Wat we koste wat het kost willen vermijden, mijnheer Tommelein, is een situatie waarin we voor de Ronde van Frankrijk moeten afstemmen op Franse zenders. U was daarin ook zeer duidelijk. Ik heb u twee maanden geleden horen zeggen dat u dat scenario te allen prijze wou vermijden. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: De oppositie zal het niet geloven, maar dit voorstel van resolutie, mijnheer Tommelein, is in perfecte harmonie en in een wonderlijke symbiose tussen de meerderheidspartijen tot stand gekomen. Ik denk dat dat ook te maken had met het feit dat de voertaal West-Vlaams was. We koesterden eenzelfde bekommernis. We leggen natuurlijk verschillende klemtonen. Ook al waren er verschillende accenten, de bekommernis was dezelfde, we willen namelijk een sterke openbare omroep in Vlaanderen.

De N-VA blijft een groot belang hechten aan de openbare omroep. De omroep heeft voor ons een gemeenschapsvormende functie en is de drager van de Vlaamse cultuur en identiteit. Daarom vraagt mijn partij een gewaarborgd aanbod aan Vlaamse en Nederlandstalige producties en muziek. De N-VA wil ook inzetten op toegankelijkheid zoals ondertiteling en gebarentaal voor slechthorenden en audiodescriptie voor slechtzienden.

De omroep moet een brede opdracht behouden en informatie, educatie en ontspanning brengen. De omroep wordt ook in de toekomst deels uit eigen inkomsten, deels door de overheid gefinancierd. Hij mag inderdaad niet marktverstrend werken in een landschap waar ook commerciële omroepen moeten overleven.

U weet dat de N-VA geen vragende partij is voor de verkoop van MNM. U hebt het daarnet misschien anders laten uitschijnen, collega Tommelein; maar wij zijn geen vragende partij voor een derde kanaal.

Het voorstel van resolutie dat de meerderheid vandaag voorlegt aan het parlement, komt grotendeels tegemoet aan onze bezorgdheden.

De VRT heeft als openbare omroep de Vlaamse overheid als enige aandeelhouder. De Vlaamse overheid heeft zich geëngageerd om zo snel mogelijk de begroting in evenwicht te brengen. De VRT heeft hier onder de lopende beheersovereenkomst ook haar duit in het zakje gedaan met de besparingsoperatie enerzijds en het efficiëntietraject anderzijds. Ook in de volgende beheersovereenkomst is er geen ruimte voor een forse groei van de dotatie, maar het zou ook niet goed zijn om het huidige financieringsniveau nog te verlagen. Daarom vragen wij in het voorstel van resolutie een adequate financiering.

Voor het pensioenfonds voor statutairen moet een oplossing worden gevonden. Vandaag is de dekkinggraad onvoldoende. Als ik goed ben ingelicht, bedraagt die nog 36 procent, tegenover 42 vorig jaar. Dat heeft onder meer te maken met het feit dat er geen bijdragen meer bij komen van statutairen. Er worden immers geen statutairen meer aangeworven. Er wordt gewerkt met contractuelen, en die dragen niet bij in dat fonds. De Vlaamse overheid moet zoeken naar een duurzame oplossing.

Om alle problemen naderhand te vermijden, beklemtonen wij dat de VRT in de beheersovereenkomst een realistische raming moet maken van de eigen inkomsten. Het scenario waarin de VRT de eigen inkomsten overschatte en zo jaar na jaar een grotere hypotheek legde op de eigen begroting, willen we niet opnieuw meemaken. De prognoses van eigen inkomsten moeten door de VRT gestaafd worden, en waarom niet aan de hand van een onafhankelijke audit.

Het systeem van de knipperlichtprocedure willen we behouden. De theorie erachter is goed. De VRT moet steeds de financiële middelen hebben om de taken van de openbare omroep te vervullen. De knipperlichtprocedure werd, zoals u weet, ook door Europa aanvaard. Wel willen we dat het systeem transparanter wordt. Daarover zijn we het allemaal eens.

De VRT moet er zich van bewust zijn dat het haar opdracht is drager te zijn van de Vlaamse culturele identiteit. De N-VA is voorstander van een brede opdracht voor de omroep. In de eerste plaats informatie, nieuws en cultuur, maar ook ontspanning en sport moeten een plaats krijgen op de VRT. Met een goede programmamix lokken de populaire programma's nu eenmaal kijkers naar de minder populaire programma's. Op die manier wordt de educatieve en informatieve taak van de VRT vergemakkelijkt.

De VRT mag niet verworden tot een nichezender. Wat ons betreft, mag het niet zo zijn dat de VRT enkel die dingen doet die de commerciële omroepen niet doen.

De heer Bart Tommelein: U zegt dat de VRT niet mag verworden tot een nichezender die enkel maar doet wat de commerciële zenders niet doen. Wie in dit halfroond, welke politicus heeft ooit beweerd dat dat ooit zou moeten?

De heer Wilfried Vandaele: U kwam daar al dichtbij met de tekst van uw voorstel.

De heer Bart Tommelein: Ik vind dat steeds flagrant. U pleit voor keuzes, voor duidelijke keuzes. U zegt zelf dat u niet voor een derde kanaal bent, dat u er geen vragende partij voor bent. Als ik of anderen vinden dat de VRT keuzes moet maken omdat de VRT een meerwaarde heeft, gezond moet zijn en haar plaats moet krijgen in het medialandschap, niet als een verwaterde commerciële omroep, maar als een omroep met een andere opdracht dan die zenders, dan zouden we in dit halfroond pleiten voor een nichezender.

Mijnheer Decaluwe, ik zit hier nog maar twee jaar. Dat is nog niet zo lang. Ik heb echter nog geen enkel politicus horen pleiten om van de VRT een nichezender te maken. U maakt de mensen dus wat wijs met te vertellen dat er hier politici zitten die dat wel willen.

De heer Wilfried Vandaele: Mijnheer Tommelein, we moeten niet alleen kijken naar de visie van de politici. U weet dat er op het mediaveld wel degelijk andere stemmen opgaan en dat er wel degelijk mensen zijn die pleiten voor een dergelijke nichezender. Het stuk van daarnet uit uw voorstel van resolutie ging toch erg in die richting. Maar we gaan de discussie over het woordgebruik toch niet opnieuw voeren.

Essentieel is dat de VRT over al haar netten heen een grote diversiteit aan programma's brengt. Voor ons is dat cultuur met een grote en een kleine c, een diversiteit aan sporten, en dus niet alleen voetbal, tennis en wielrennen, maar ook kleine sporten. De nieuwsdienst is het kloppende hart van de openbare omroep. De VRT heeft de grootste redactie van land. Ze moet ernaar streven om kwalitatief de norm te zetten met waarheidsgetrouwe, volledige en pluralistische berichtgeving. Daarom moet de VRT het nieuws altijd en overal grondig controleren. In de commissie hebben we het daarover gehad. Kort na elkaar zijn er een paar spijtige incidenten geweest. Daar moet op gelet worden.

Voor ons is juiste berichtgeving brengen belangrijker dan snel berichtgeving brengen. Er moet meer geïnvesteerd worden in onderzoeksjournalistiek en er moet meer aandacht gaan naar de berichtgeving over het buitenland. (*Applaus van Mevrouw Sabine Poleyn*)

We hebben het er wat moeilijk mee als VRT-werknemers persoonlijke politieke standpunten innemen op blogs, die dan te zien zijn op de nieuwssite van de openbare omroep. We weten natuurlijk dat de politiek zich niet mag mengen met de inhoud. Het management mag dat ook niet doen, maar er moet wel een kader zijn. Binnen dat kader is zelfregulering en deontologie de boodschap.

De heer Carl Decaluwe: Hebt u het nu over Siegfried Bracke? (*Gelach*)

De heer Wilfried Vandaele: Ik heb geen namen genoemd. Ik zou kunnen zeggen dat het misschien mag onder pseudoniem. (*Gelach*)

Als modern mediabedrijf moet de VRT ook aanwezig zijn op het internet en in de nieuwe media. Daarin staat de website www.deredactie.be uiteraard centraal.

In tegenstelling tot wat verschillende uitgevers wel degelijk zeggen, vinden wij het zeer belangrijk dat de VRT ook daar aanwezig is en een uitgebreid on-line-nieuwsaanbod brengt. In uw resolutie staat dat het zwaartepunt steeds moet liggen op beeld en geluid, op de eigenlijke kerntaak van de omroep, en daar kunnen wij het ook wel mee eens zijn.

Daarnaast moet de VRT ook een ambitieus plan opstellen om de anderstalige buitenlanders in Vlaanderen en Brussel – zeg maar de expats – en de Vlamingen in de wereld zo veel mogelijk te bereiken. Ook hier speelt het internet een belangrijke rol. Ook de anderstalige nieuwssite flandersnews.be kan hierbij worden ingeschakeld.

De VRT moet er als openbare omroep voor zorgen dat haar programma's zo veel mogelijk toegankelijk zijn voor personen met een handicap. Toegankelijkheid moet voor de VRT een basisgedachte zijn. De ondertiteling van de VRT-programma's is tijdens de lopende beheersovereenkomst al sterk gestegen, maar er moet verder op worden gebouwd. Volgens de huidige beheersovereenkomst moet tegen 2010 95 procent van de programma's ondertiteld zijn. U weet dat we dat niet halen. Het is misschien de enige performantiemaatstaf die de

VRT niet haalt. Daar moet nog verder op worden ingezet. De VRT moet ook werk maken van de Vlaamse gebarentaal en voor de slechtienden van audiodescriptie.

Het is geen geheim dat de N-VA een koele minnaar is van het derde kanaal. Wij zijn niet meteen overtuigd van de meerwaarde van een opsplitsing van Ketnet en Canvas. Een volwaardig derde kanaal zal geld kosten. We weten dat het krappe tijden zijn. De ontubbeling van Ketnet kan marktversturend zijn omdat er bij de commerciële ook al heel wat kinderprogramma's op de buis komen. Het derde kanaal is ook een kanaal van de openbare omroep. De distributeurs hebben een doorgifteplicht. Dat kan lastig zijn omdat er dan een ander kanaal aan de kant moet worden geschoven.

Het zijn moeilijke punten, maar we zijn niet onredelijk. Als men ons wil overtuigen, dan moet in elk geval aan een aantal voorwaarden worden voldaan en dan komen we weer bij onze resolutie. Het prijskaartje moet duidelijk zijn. Een en ander mag niet leiden tot een grote extra kost. Inbraken in kinderprogramma's zijn dan voorgoed verleden tijd. De kinderprogramma's van de VRT moeten een duidelijke meerwaarde hebben tegenover de programma's van de private omroepen. De vrijgekomen ruimte op Canvas moet dan dienen voor verdieping van cultuur en actualiteit.

Maar – en dan zijn we helemaal bij onze resolutie –, de gegevens waarover we vandaag beschikken, zijn eigenlijk ontoereikend en niet eenduidig genoeg om vandaag een onderbouwd oordeel te vellen. Er zijn meer details nodig over de inhoud en de financiering. Dat is precies wat wij zeggen in de resolutie.

De VRT moet niet alleen de filmsector ondersteunen, maar ook de Vlaamse muzieksector, en daarbij moeten alle genres aan bod komen. Daarvoor willen wij het gewaarborgd aanbod dat vandaag ook bestaat, bevestigen en verhogen. Vandaag moet de VRT op de radio gemiddeld 20 procent van de muziektijd besteden aan Vlaamse muziekproducties. Dat betekent dat ze in Vlaanderen zijn gemaakt, maar niet noodzakelijk Nederlandstalig zijn. Vandaag moet op Radio 2 25 procent van de muziektijd besteed worden aan Nederlandstalige muziek. Nederlandstalig betekent in het Nederlands, maar niet noodzakelijk in Vlaanderen gemaakt. Op Radio 1 is dat 10 procent.

De heer Bart Tommelein: Mijnheer Vandaele, ik volg u en ik vind ook dat de vijf radionetten die 65 procent van de markt uitmaken, inspanningen mogen doen om dat te verbeteren. Maar ik begrijp niet goed waarom u deze cijfers vooropstelt wanneer het gaat over muziek en niet over sport. We zijn naar de BBC geweest, waar er een plafond is aan het budget voor sport – wij pleiten daar ook voor – en waar een specifiek deel naar sporten moet gaan die minder populair zijn. Waarom doet u dat wel voor muziek en weigert u dat te doen voor sport, of zijn het uw collega's uit de meerderheid die het niet willen?

De heer Wilfried Vandaele: Dat lijkt me een heel andere zaak. Ik heb het hier over culturele producties. Ik denk niet dat we sport daar vooralsnog mogen bijtellen. We hebben natuurlijk niet voor alles procentjes vermeld. In dit geval doen we dit wel. We bouwen voort. Die procentjes staan echter niet in het voorstel van resolutie. Daar staat enkel dat het om een merkbare verhoging moet gaan. Daar pleiten we allemaal voor. We hebben evenwel geen procenten vermeld.

Als we het over een merkbare verhoging hebben, gebruik ik de bestaande situatie als het referentiekader. De procenten die ik net heb vermeld, hebben betrekking op de bestaande situatie. Ten opzichte van die gegevens moet er een merkbare verhoging komen.

We hopen ook dat de uitzendingen keurig over het etmaal zullen worden gespreid en dat niet enkel 's nachts Nederlandstalige of Vlaamse producties zullen worden uitgezonden. Dat is in elk geval de bedoeling niet.

Dit is niet enkel omwille van culturele, taalkundige, taalpolitieke of cultuurpolitieke overwegingen belangrijk. Het gaat er vooral om dat we hier met een creatieve industrie in

Vlaanderen te maken hebben. Aangezien we hier in de toekomst veel van verwachten, willen we die sector volop steunen.

Voor ons ligt de Nederlandse publieke omroep als partner voor de hand. Een samenwerking kan voor de VRT kostenbesparend zijn en kan efficiëntiewinsten opleveren. We denken daarbij onder meer aan samenwerkingsvormen die nu al bestaan, zoals de gezamenlijke correspondenten in het buitenland, de coproducties en de uitwisseling van beeldmateriaal. Wat ons betreft, mogen die banden gerust worden aangehaald. Om die reden blijft de VRT in de Nederlandse satellietzender Het Beste van Vlaanderen en Nederland (BVN) participeren.

Het blijft een van de taken van de VRT een helder Standaardnederlands te gebruiken en te propageren. Dit geldt ook voor het fictieaanbod. In die context kunnen dialecten in specifieke gevallen worden gebruikt, zoals het West-Vlaams tijdens het meerderheidsoverleg. De tussentaal worden echter zo veel mogelijk geweerd.

De VRT bezit het rijkste audiovisuele archief en het grootste culturele archief van het land. Momenteel wordt het overgrote deel hiervan nog steeds analoog in de kelders van de VRT bewaard. Er is behoefte aan een grote inhaalbeweging om dit archief te digitaliseren en te ontsluiten. De meerderheid staat volop achter die operatie.

Ik ben waarschijnlijk korter geweest dan de vorige sprekers. Ik ben ook minder onderbroken, waarvoor dank. Ik heb getracht namens de N-VA een aantal klemtonen onder de aandacht te brengen. Ik wil nog eens herhalen dat dit een zeer evenwichtig voorstel van resolutie is. We zijn er dan ook van overtuigd dat onze klemtonen door middel van dit voorstel van resolutie hun weg naar de nieuwe beheersovereenkomst zullen vinden. (*Applaus*)

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, we schorsen de vergadering.

- *De vergadering wordt geschorst om 20.12 uur.*
- *De vergadering wordt hervat om 20.16 uur.*

■

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Bart Caron en Luckas Van Der Taelen en mevrouw Elisabeth Meuleman betreffende de nieuwe beheersovereenkomst met de VRT

– 1051 (2010-2011) – Nr. 1

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Bart Tommelein, Jean-Jacques De Gucht, Peter Gysbrechts, Herman Schueremans en Sas van Rouveroi betreffende de nieuwe beheersovereenkomst tussen de Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie (VRT) en de Vlaamse Gemeenschap

– 1121 (2010-2011) – Nr. 1

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Wim Wienen en Filip Dewinter, mevrouw Marijke Dillen en de heer Johan Deckmyn betreffende de nieuwe beheersovereenkomst tussen de Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie (VRT) en de Vlaamse Gemeenschap
– 1143 (2010-2011) – Nr. 1

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Carl Decaluwe, Philippe De Coene, Wilfried Vandaele, Veli Yüksel, Chokri Mahassine, Lieven Dehandschutter en Johan Verstreken betreffende de nieuwe beheersovereenkomst tussen de Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie (VRT) en de Vlaamse Gemeenschap
– 1154 (2010-2011) – Nr. 1

Bespreking (*Voortzetting*)

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Voorzitter, minister, geachte leden, om te beginnen wil ik de meerderheid gelukwensen. (*Applaus bij de meerderheid*)

Ik zoek de contramine. Ik wil u gelukwensen omdat ik dit voorstel van resolutie goed vind – ik zal daar straks nog even op ingaan –, maar ook omdat het heel goed gebaseerd is op een voorstel van resolutie dat zeven weken geleden is ingediend in dit parlement. Ik neem daar geen aanstoot aan. Integendeel, ik vind het een eer te mogen bijdragen aan het voorstel van resolutie van de meerderheid.

Mijnheer Tommelein, ik heb de meerderheid gelukgewenst. Ik heb mijn voorstel van resolutie op 28 maart ingediend. Dat is het enige gedrukte stuk. Zowel qua opbouw als qua inhoud heeft mijn voorstel duidelijk kunnen dienen als basisstof voor de discussie binnen de meerderheid. (*Applaus van de heer Bart Tommelein*)

Geef toe: il faut le faire. Heel veel van de elementen van het origineel zijn in het uiteindelijke voorstel overgebleven. Mijnheer De Coene, ik geef toe dat het meerderheidsvoorstel op een paar punten verder gaat en beter is dan het mijne, bijvoorbeeld op het vlak van kunst en cultuur. Dat steekt me. Dat geef ik toe. Maar het is waar. De dingen zijn zoals ze zijn. Ik kan er goed mee leven, veronderstellend dat u uw tekst hebt gemaakt op basis van de mijne en dus alleen maar verbeteringen kon aanbrengen. Dat is heel goed.

Mijnheer De Coene, minister, ik vind dat de voorbereiding van de discussie over de beheersovereenkomst zelf op een heel degelijke manier is verlopen. De geleverde stukken en documenten zijn heel bruikbaar en van een hoog niveau. Mijnheer De Coene, ik vind dat de commissiewerkzaamheden – de hoorzittingen en bezoeken – heel efficiënt en nuttig waren en ertoe deden. Ik vind natuurlijk ook het warm water niet uit: mijn voorstel van resolutie is in belangrijke mate gebaseerd op de bijdragen van al die partners in de hoorzittingen. Dat is op zich een heel interessant proces. In die zin zal ik hier als oppositielid een relatief atypisch betoog houden. Het werkproces was interessant en als dat resultaat ook uit die hoorzittingen komt, dan is dat zo.

Ik moet ook vaststellen dat de hoorzittingen bijgedragen hebben tot het scherper en beter maken van een aantal inzichten, zoals ze vandaag in het voorstel van resolutie staan. Dat stemt mij gelukkig. Het is niet omdat ik in de oppositie zit, dat ik het anders zou zeggen.

Maar zoals ik ook in mijn persbericht heb gezegd: het had wat scherper mogen zijn. Er zijn een aantal dingen in vergelijking met mijn tekst op zijn minst afgevijsd. Er staan weinig concrete engagementen in jullie tekst, mijnheer Decaluwe. U hebt uitgelegd waarom, u vindt dat de minister dat moet doen. Ik vind persoonlijk dat het parlement iets verder mag gaan en zelf een aantal elementen mag aanbrengen, zelfs rond de performantiemaatstaven, zelfs rond criteria enzovoort. U bent braaf, en ik begrijp dat. Een meerderheid moet compromissen sluiten en water bij de wijn doen. Het gevaar bestaat dan wel dat je niet veel meer overhoudt. Daardoor ontbreekt het deze tekst wat aan scherpte.

Ik geef een voorbeeld. Het gaat over ‘een adequate dotatie’ om de leefbaarheid van de VRT te maximaliseren. Ik schrijf dat het 295 miljoen euro moet zijn. Dat is niet onredelijk, collega’s. Dat is het cijfer dat de beheersovereenkomst voor nu bevat voor het jaar 2011, dat niet gehaald wordt om besparingsredenen. Maar eigenlijk pleit ik voor een VRT-dotatie die status-quo is. Ik ga hier niet pleiten voor een onredelijk hoog bedrag. In deze tijden moet ook de VRT die redelijkheid inbedden in zijn eigen programma. Ik pleit ervoor om niet af te bouwen, mijnheer Decaluwe. Een status-quo is mijns inziens het minste dat moet gebeuren.

Een ander punt is het onderzoek naar het derde net. Het is goed dat de collega’s van de meerderheid voor mij gesproken hebben. Zo kunnen we goed lezen waar de accenten liggen, waar de terughoudendheid is, mijnheer Vandaele, waar de beperking tot kinderen en jongeren is, mijnheer Decaluwe, wat groothartigheid is, mijnheer De Coene. Er zijn duidelijke nuanceverschillen.

Ik hoop uit de grond van mijn hart, collega’s, dat het derde net er effectief kan komen, net opdat de VRT een eerlijke concurrentie zou kunnen aangaan met zijn concurrenten. Vergeet niet dat ook vtm – terecht – diversifieert en doelgroepenmakers maakt, aanvullend op de eigen generalistische makers. Vtm koopt Vitaya, ontwikkelt Kzoom voor kinderen enzovoort. Je hebt een combinatie van generalistische makers en specialisatie. Ik vind dat de VRT zijn voet naast die commerciële makers moet kunnen zetten.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer Caron, de opstap voor de huidige onderhandelingen is inderdaad het bedrag zoals het vijf jaar geleden voorzien was, maar ondertussen hebben we een economische en financiële crisis doorgemaakt, die spijtig genoeg ook zijn repercussies heeft gehad op het Vlaamse budget. Ik zeg duidelijk dat men niet achteruit mag gaan ten opzichte van de huidige situatie. De vertrekbasis voor de volgende vijf jaar kan natuurlijk wel een compleet andere budgettaire impact hebben dan de impact die u hebt.

Ik begrijp wat u zegt over het derde kanaal. U hebt daar terecht opmerkingen over. Wij zijn vooral bekommerd over de haalbaarheid en de betaalbaarheid. Maar als de commerciële omroepen er een zender bij krijgen of kopen, moet u mij eens uitleggen waarom de VRT zijn aanbod eventueel ook niet op de een of andere manier mag uitbreiden.

Als het voor de commerciële makers mag, waarom zou de VRT het dan niet mogen doen? Het is typisch voor de evolutie van het medialandschap tout court dat we meer en meer naar doelgroepen gaan. Waarom zou de VRT het niet mogen doen? Onze bekommernis is dat niet wordt misbruikt waar het oorspronkelijk voor bedoeld was. We zijn wat achterdochtig. We hebben destijds het Sporza-verhaal meegemaakt en willen dat geen tweede keer meemaken. Daarom hebben we in een aanbeveling geprobeerd om dit in een kader te plaatsen.

Ik kijk naar mijn goede vriend, de heer Tommelein, collega van Open Vld. Als men toelaat dat commerciële makers kanalen bij creëren, moet men dat, binnen een bepaald kader, ook toestaan voor de openbare omroep.

De heer Bart Caron: Wat de financiële basis betreft, baseer ik mij voor een stuk ook op de realiteit. Ik ben ook niet onredelijk, collega, ik sluit mij daar bij aan. De begroting voor dit jaar vertoont echter een paar meevallers en de vooruitzichten voor de meerjarenbegroting zijn niet zo dramatisch. Ik neem dus aan dat onze openbare omroep door deze evolutie ook zijn rechtmatig deel van deze potentiële stijging zal krijgen.

Een aantal dingen zijn afgevlakt en staan minder scherp. Ik vind datzelfde verhaal bijvoorbeeld over het omroepgebouw. Er wordt gepleit voor een efficiënt en duurzaam gebouw. Ik ben het daar uiteraard mee eens. Maar ik sluit mij aan bij wat u een tijd geleden in de commissie hebt verteld. U hebt er toen namelijk voor gepleit om na te denken over een totaal nieuwe infrastructuur. Zou het inderdaad niet veel verstandiger zijn om die Boekarestachtige site aan de Reyerslaan neer te halen en daar een duurzaam en efficiënt hedendaags gebouw neer te zetten? Dan zal Brussel misschien een icoon krijgen. Of inderdaad, waarom niet een andere stad of gemeente? Door die grote kost van de renovatie is

het misschien verantwoord een andere richting uit te gaan. Op een luchtfoto van Brussel waarop de warmte met infrarood staat aangeduid, zie je meteen het gebouw van de VRT staan. Dat zou toch niet mogen.

De heer Carl Decaluwe: Voorzitter, ik hoor de heer Caron zeggen dat we niet duidelijk zijn over dat gebouw.

Het is toch niet de taak van het parlement om architect te spelen of om te zeggen dat er moet worden gerenoveerd. Ik vind een aantal kritieken toch vreemd. Wij hebben de VRT het aanbod gedaan het eens te bekijken. De VRT heeft daarop ingespeeld. Maar ik ga hier niet vertellen wat er met dat gebouw moet gebeuren. Ze moeten de duurzaamheid ervan bekijken. Het zou kunnen dat ze het gebouw verkopen en een nieuwe locatie zoeken. In het voorstel van resolutie van de heer Tommelein lees ik “de nodige middelen ter beschikking te stellen om de renovatie van het omroepgebouw versneld verder te zetten”. Hij maakt dus een keuze en wil renoveren. Wij maken die keuze niet. De vraag is zelfs of er middelen moeten worden uitgetrokken. Ik maak me zelfs sterk dat men, met een beetje creativiteit, geen bijkomende belastingsmiddelen moet hebben en dat we dit op een andere manier kunnen realiseren, bijvoorbeeld met een constructie van publiek-private samenwerking (pps). Op dat vlak zijn we wat creatiever geweest dan u.

De heer Bart Caron: Ik mis in de tekst van de meerderheid nog wat indicaties over diversiteit. Wat dat betreft, vind ik in het voorstel van resolutie slechts een zeer voorzichtige houding. Ik had heel graag gewild dat aan de regering werd gevraagd om een maatstaf voor performantie in te voeren voor de buitenlandberichtgeving. Ik steun dat in ieder geval, laat dat duidelijk zijn.

De heer Decaluwe had het over geld. Wel, dat gebouw en de renovatie ervan, de zorg voor het archief, de inspanning voor diversiteit en kansengroepen, personen met een handicap, slechthorenden en slechtzienden, zijn dingen die het verantwoorden om een kleine budgetstijging waar te maken en ook te oormerken. Je zou een aantal van die specifieke kosten ook kunnen oormerken in die beheersovereenkomst, waardoor ze niet verdrinken in de grote vijver en zeker kunnen worden gerealiseerd.

Tussen het voorstel van resolutie van de meerderheid en dat van ons zijn er veel sterke punten die gelijklopend zijn. Ik wil die even onderstrepen om het belang ervan aan te geven.

De inzet op informatie en cultuur moet prioritair zijn. Het is al gezegd en ik herhaal het. Ik denk dat het hier bijna kamerbreed wordt gedeeld: er is inderdaad een gradatie met sport en entertainment. Dat maakt het verschil uit tussen een openbare en een commerciële omroep. De publieke opdracht situeert zich in eerste instantie op die twee terreinen.

Dan is er de nadruk op de invulling van de publieke opdracht op alle platformen. Niet alleen op radio en televisie, maar ook op het steeds belangrijker wordende internet. Mijnheer Decaluwe, u zegt zelf in uw boek dat de toekomst niet meer voor de televisie is en voor de vaste uren en de vaste zenders, maar voor de ‘content’.

Ook de aandacht voor mediawijsheid en voor het archief kenmerkt beide voorstellen van resolutie. De aandacht voor de Vlaamse gebarentaal, audiodescriptie en ondertiteling had wat concreter mogen zijn en wat meer in de verf worden gezet. Minister, ik zou bijvoorbeeld heel graag een dagelijks vijfminutenjournaal hebben, dat met Vlaamse gebarentaal wordt omkaderd, zodat ook die doelgroep wordt bereikt. Dat kan misschien worden verrekend in de discussie over ondertiteling. Dat is een heel duidelijke vraag van die groep in de samenleving.

Ik deel absoluut de aandacht voor minder populaire sporten.

En dan, wat ik al vaak in de commissie heb gezegd: het publieke kader moet primeren op de commerciële bedrijfslogica. De terminologie in onze beide resolutie is identiek. Ik ben daar blij om. De openbare omroep heeft een publieke opdracht. Laat ons maar eens hardop zeggen dat hij wat minder commercieel mag redeneren dan vandaag. Het incident van deze week

over Tournée Générale illustreert eens te meer dat die logica in vele kamers van dat huis nog te sterk aanwezig is. Wij moeten daar van af.

Ik wil ten slotte ook nog eens onderstrepen hoe belangrijk de samenwerking in de breedte met andere mediapartners is. Dat staat ook in de beide resoluties. Laat ons proberen afstand te nemen van het concurrentiedenken. Laat ons wat meer denken aan de eigen rol die een openbare omroep moet hebben. Laat ons vanuit die kracht denken. Zo kunnen we een belangrijke toekomst voor de openbare omroep tegemoet zien.

Wij vinden dat in de toekomst een paar groene accenten wat meer zouden moeten worden beklemtoond. Dit sluit overigens perfect aan bij wat ik daarnet zei. Minister, leg alstublieft wat meer nadruk op kwaliteit en wat minder op kijkerfetisjisme. Ik zou graag hebben dat u bij de onderhandelingen een aantal kijkcijferlogica's in de performantiemaatstaven durft te evalueren. Een aantal werden in het verleden – aanhalingstekens – 'misbruikt' om bepaalde moeilijkere dingen niet te moeten doen. "Wij moeten met cultuur en met nieuws zoveel mensen bereiken." Laat dat los. Laat ons inzetten op kwaliteit. Denk aan het interview van Ruth Joos met Leonard Nolens waarin pauzes en stiltes van 10 seconden voorkwamen. Dat is een revolutie. De stilte is een revolutie. Is het niet fantastisch dat traagte en diepgang ook op onze openbare omroep kunnen?

Doorbreek alstublieft resoluut de commerciële logica. Geen 'Tournées Générales' meer. Of toch wel: fantastisch programma en heel lekker bier. Maar niet meer de commerciële logica erin, die zegt dat brouwers betalen om te mogen aan bod komen. Dat een openbare omroep iets moet maken omdat hij het nodig, nuttig, belangrijk, informatief, educatief of wat dan ook vindt, maar niet omdat iemand, een brouwer of iemand anders, daarvoor betaalt.

Ik heb al gepleit voor het derde net, voor een volwaardig kinder- en jongeren-net. In deze wereld van Nickelodeon, Disney Channel en Kzoom is er absoluut plaats voor een reclamevrij, sterk gemaakt en waardendragend kindernet dat tegen de Amerikaanse bedrijfslogica van vandaag ingaat. Dat kindernet moet waardengeladen zijn, breed en natuurlijk pluralistisch. Dat ijkpunt moeten we hebben. We hebben het hele dagen over de jongerenproblemen, daarnet nog in dit parlement over de pleegzorg. Welnu, dit soort televisiezender is een baken voor onze Vlaamse toekomst.

De voorzitter: Mevrouw Poleyn heeft het woord.

Mevrouw Sabine Poleyn: Mijnheer Caron, ik heb uw resolutie goed gelezen. Punt 8 gaat over het derde kanaal, uitsluitend voor kinderen en jongeren. Daar wordt onderzocht of het om te beginnen wenselijk is. Er is al heel veel nadruk gelegd op het haalbare en betaalbare. Dat is fundamenteel. Maar ik wil ook vragen dat men onderzoekt of het wenselijk is.

De openbare omroep moet niet zoveel mogelijk uren aanbod voor kinderen hebben. Dat sluit aan bij uw oproep voor kwaliteit en niet kwantiteit. Tijdens de uren waarop er nu al een kinderaanbod is, is ook niet alles kwaliteit of wat voor mij kwaliteit is op een openbare omroep. Een openbare omroep is anders dan de andere. De media en in eerste instantie de openbare omroep zijn een belangrijke socialisator. De openbare omroep heeft een belangrijke rol te spelen in de maatschappij en heeft een opvoedende taak. We mogen daar niet blind voor zijn.

Ik geef mijn mening open en bloot. Ik ben heel voorzichtig ten aanzien van het creëren van een heel ruim aanbod. Bij een derde kanaal veronderstel ik veel uren, zowel overdag als 's avonds, wanneer kinderen in hun bed moeten liggen en jongeren de gewone programma's volgen of iets anders doen. Ik ben daar heel waakzaam over. Ik hoop dat het onderzoek dat hier wordt aangekondigd en gevraagd ook grondig dat aspect zal bekijken. (*Applaus van de heer Bart Tommelein*)

De heer Bart Tommelein: Mijnheer Caron, ik feliciteer u voor uw standvastigheid en uw rechtlijnigheid. U zegt ten minste waar het op staat. U bent heel duidelijk. U zegt iets wat de

heer Decaluwe in feite onmiddellijk zou moeten bestrijden: “Ik wens een reclamevrije kinderzender.” De heer Decaluwe zou zeggen: “Mijnheer Caron, de VRT is reclamevrij. Dat is zo. Daarvoor moet je geen aparte kinderzender hebben. Je hebt Ketnet. Marktleider. Ja, marktleider, reclamevrij.”

Ik moet u toch even een tikje geven. Uw minachting voor de private kinderzenders is te groot. Ik wil u de raad geven om Studio 100 op te zetten en te kijken wat dat Vlaamse bedrijf qua creativiteit neerzet en hoezeer de kinderen daardoor begeistert worden. Ik heb er ook van vier jaar thuis. Ik ben met mijn kinderen heel veel naar die dingen geweest van Plop en K3, weet ik veel. Het is kwaliteit, mijnheer Caron. Het is misschien niet helemaal uw smaak, maar u mag er echt niet zo minachtend over doen.

De heer Bart Caron: Ik zal een bekentenis doen, waarde collega's. Mijn jongste dochter is al dertien, maar ook ik heb dat imperium de voorbije vijftien jaar zeer sterk gesteund. Ook mijn kinderen ontsnapten niet aan Plopsa, de kerstshows van Samson en Gert en K3. Ik wil de cd's van bij mij thuis meebrengen, legaal gekocht.

Mijnheer Tommelein, ik wil niet minachtend doen over dat aanbod. Ik heb mij genuanceerd uitgedrukt. Ik heb vooral Amerikaanse voorbeelden genoemd. Er is veel: Nickelodeon, Disney Channel. Er zijn veel waardevolle dingen.

Mijn standpunt is: net zoals bij de programma's voor volwassenen moet de VRT de kwaliteit zetten. Wat de VRT doet met het grootste bereik, is de kwaliteitsnorm ook voor andere Vlaamse zenders bepalen. Studio 100 is groot geworden met dank aan de VRT, net zoals Woestijnvis. Dat is zeer goed, prachtig. Ze worden onafhankelijk en maken een eigen zender. Laat ze dat maar doen. Laat het landschap maar diversifiëren. Ik heb veel waardering voor die commerciële actoren. Hun kwaliteit beïnvloeden kunnen we het best doen via een eigen sterke kinderzender.

Daarom, mevrouw Poleyn, pleit ik voor een volwaardige kinderen- en jongerenzender. Daarmee bedoel ik in eerste instantie dat men stopt met die te onderbreken. Vandaag wordt die onderbroken voor van alles en nog wat, als er koers is of voetbal. Houd het gaaf. Voor mij mag er gerust wat geld bij om de kwaliteit, waar u vindt dat die nog tekortschiet, te verbeteren.

Mevrouw Sabine Poleyn: Op het moment dat er een sportevenement is, zou je kunnen spreken van een buitenspeeldag op Ketnet. Andere zenders doen dat ook.

Mijnheer Caron, u bent toch van Groen!, niet? Uw collega's in de commissie Onderwijs en elders zijn pleitbezorgers van geweldloosheid in onze maatschappij. Ik heb heel veel sympathie voor hen, op dat vlak.

U doet nogal minachtend over de Vlaamse producties, zoals K3, Samson en Gert, van Studio 100, maar ook andere producties. Er valt veel over te zeggen, maar wat er niet valt te zeggen over dat aanbod is dat er veel geweld in zit. Dat kun je over andere aanbieders niet zeggen.

De heer Bart Caron: Ik sluit dat debat af met te zeggen dat ik daarnet heel uitdrukkelijk het woord 'waarden' in de mond heb genomen als ik het over kindertelevisie had. Ik onderstreep dat ook even, collega: kwaliteit is niet waardevrij. Die waarden staan ook in de missie van de VRT, en we moeten die ook in ons kinderaanbod ontwikkelen. Dat is niet denigrerend doen over commerciële zenders, maar die waarden zetten ijkpunten uit in de samenleving via televisie. Dat is een belangrijk kenmerk.

Onze samenleving vandaag in Vlaanderen heeft veel baat bij een goede openbare omroep die dergelijk bredewaardekader in zich draagt. Ik wil dat wel eens hardop gezegd hebben. Dat kan pathetisch klinken, maar vergelijk eens met de landen uit het Oostblok. Veel collega's hebben buitenlandse bezoeken gedaan. Als je de openbare omroepen bekijkt en hun marktpositie in Roemenië, Bulgarije enzovoort, zie je hoe zwak die zijn. Je ziet ook welke harde samenleving je daar hebt, waar de waardediscussie nog veel moeilijker ligt dan bij ons.

Ik wil met onze openbare omroep bijdragen tot dit soort verdraagzaam, rechtvaardig Vlaanderen.

Ik sluit af. Ik durf het haast niet meer zeggen: investeren in Vlaamse fictie, prioriteit geven aan informatie en cultuur, dat spreekt voor zich. Ik denk dat ik constructief ben geweest. Ik wil een wens uitdrukken. Ik had gehoopt dat wij met zijn allen, de vertegenwoordigers van de aandeelhouder van onze openbare omroep, zouden hebben gestreefd naar een voorstel van resolutie die heel breed gedragen zou zijn en niet alleen ingediend werd door de meerderheid. Er zijn vele raakvlakken tussen het voorstel van mij en dat van de meerderheid. Eerlijk gezegd heb ik dat van de heer Tommelein ook geanalyseerd. Er zijn vier of vijf punten, mijnheer Tommelein, waar er ernstige nuanceverschillen zijn, maar er zijn er ook 28 die zeer gelijklopend zijn. Dus denk ik, waarde collega's, dat er een draagvlak zou zijn geweest om kamerbreed een voorstel van resolutie op te maken en in te dienen. Ik begrijp dat het moeite heeft gekost om tot een vergelijk te komen. De hoogdringendheid moest zelfs worden inroepen en de collega's moeten hier tot 's avonds laat worden bezig gehouden in plaats van in de commissie het debat te voeren. Niettemin, met alle opmerkingen ter zijde, gaan wij het voorstel van resolutie van de meerderheid goedkeuren. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter: De heer Tommelein heeft het woord.

De voorstellen van resolutie worden samen behandeld. De spreektijd is dus dertig minuten. Maar dat moet niet, u mag het ook op vijf minuten doen.

De heer Bart Tommelein: Ik dacht dat het twee uur was, namelijk vier voorstellen van resolutie aan dertig minuten. Ik zou dat met plezier gedaan hebben, maar ik zal me tevreden stellen met die dertig minuten.

Collega's, ik sta hier nog altijd, terwijl mijn partijgenoten en de andere oppositieleden naar buiten zijn gegaan. Maar de heer Caron en ik hebben een stemafpraak met iemand van de meerderheid. Ik heb de stemafpraak van mevrouw Ceysens met de heer Diependaele overgenomen.

Collega's, eerst en vooral betreur ik de manier waarop hier is gewerkt. Ik zeg dat eerlijk, in alle kalmte. Ik ben niet altijd kalm, mijnheer Vandaele, u weet dat. Ik vind het spijtig dat het Vlaams Parlement niet op een ordentelijke manier een zo belangrijk debat kan organiseren op een tijdstip waarop iedereen geïnteresseerd is en er dan ook is. Ik heb daarnet geteld: er waren amper zeventien leden van de meerderheid in de zaal.

Ik ben ook tevreden dat mijn collega's hier niet moeten blijven want niet wij, niet de oppositie heeft de hoogdringendheid gevraagd om daarover een debat te houden. De leden van de meerderheid wilden dat omdat ze vorige week al moesten klaar zijn en van het kabinet waarschijnlijk de dringende opdracht hebben gekregen om dat hier vanavond nog goed te keuren zodat de minister voort kan met haar werkzaamheden.

Ik moet ook Philippe De Coene feliciteren met de manier waarop hij de collega's hier heeft kunnen overtuigen om een nietszeggend voorstel van resolutie in te dienen, waarna de minister van Media straks alles alleen mag beslissen. Ze krijgt bij wijze van spreken van deze meerderheid een blanco cheque om zelf de beheersovereenkomst in te vullen, met volgens de collega's belangrijke adviezen, maar ik zie ze niet. Ik denk dat het communicatie was, dat kan ik u niet kwalijk nemen. Ik ben zelf communicatiewetenschapper van opleiding, en dat zal niemand verbazen. Men heeft manieren gezocht om de VRT voor de kar te spannen en ervoor te zorgen dat er op de website staat: "De VRT moet alle kansen krijgen." Uiteraard moet de VRT alle kansen krijgen. Is daar iets nieuws aan?

Als je het nieuws vanavond bekijkt, dan is de grote kwestie: de VRT moet actief zijn op het internet. Hallo? Natuurlijk moet de VRT actief zijn op het internet, met uiteraard alleen maar beelden van de persconferentie van de meerderheid. Ik zal dit wel verwerken op mijn eigen

manier. Ik zal vanavond naar huis gaan met een voldaan gevoel dat ik de leden van de meerderheid heb moeten doen luisteren tot het laatste moment.

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Ik zit hier de hele tijd aandachtig naar alle sprekers te luisteren. Als u denkt dat dit gewoon een spel is om ons hier te houden, dan kunnen we evengoed in de koffiekamer gaan zitten en opnieuw binnenkomen als u klaar bent, mijnheer Tommelein, maar dat doe ik niet. Ik heb respect voor wat u me gaat vertellen.

De heer Bart Tommelein: Ik ben ontroerd. Mijnheer Van Dijck, ik heb deze hoogdringendheid niet gevraagd en ik betreur de manier waarop de meerderheid dit debat op dit tijdstip op een drafje wil organiseren, met kwade blikken van leden van de meerderheid en van uw partij tot gevolg, die vragen: “Hoe lang gaat dat hier nog duren?” Voor alle duidelijkheid, ik heb dit niet gevraagd en ik betreur dit.

De heer Carl Decaluwe: Het is natuurlijk betreurenswaardig. Mijnheer Tommelein, ik ben geen communicatiespecialist, maar u trekt het op flessen. U doet alsof Open Vld de grote voorstander is van een sterke openbare omroep. In uw voorstel van resolutie lees ik: “(...) niet in te gaan op de vraag van de openbare omroep (...)”, “(...) de optie om MNM te verkopen grondig te onderzoeken (...)”, “(...) televisiereclame te weren (...)”, “(...) reclame op de nieuws-, sport- en cultuursite te weren (...)”: het is allemaal negatief.

Wij hebben een poging gedaan om zelfs moeilijke punten in een positief verhaal te gieten, maar binnen een duidelijk kader. U spreekt over een carte blanche. Het is niet de bedoeling dat een parlement zich tot achter de komma moeit met wat de VRT moet doen. We reiken een kader aan de minister aan. De grootste knowhow zit bij de VRT die de concrete voorstellen doet. Dan moet de Vlaamse Regering in eer en geweten oordelen of het allemaal haalbaar, betaalbaar en conform het regeerakkoord is.

Als ik allemaal lees wat Open Vld in haar voorstel van resolutie, dat zijn verdienste heeft, vraagt, dan stopt u de openbare omroep in een dwangbuis. Dat is de realiteit als we uitvoeren wat daarin staat.

Ik durf niet te becijferen wat uw voorstel kost. Het is geen krimpscenario. U wilt de televisiereclame en sponsoring aan banden leggen, u wilt extra middelen voor de renovatie van het gebouw en het pensioenfonds enzovoort. In ons voorstel van resolutie is dat evenwichtiger naar voren gebracht. Open Vld wil de openbare omroep in een dwangbuis steken en dat willen wij niet. We vragen aan de regering, binnen het kader van het regeerakkoord en de aanbevelingen van de meerderheid, te zoeken naar een goede beheersovereenkomst. Dat is alles. De rest is spelerei, die u daarrond bouwt. We hebben u op voorhand ingelicht dat we het debat woensdag zouden voeren. U wist het al van gisteren. Uw medewerker was zelfs op de persconferentie. In de tijd van paars was het nog iets anders.

De heer Wilfried Vandaele: Mijn goede jeugdvriend, de heer Tommelein, stelt het hier voor alsof dit voorstel van resolutie uit de lucht is komen vallen. Dat is natuurlijk niet zo. We hebben heel veel hoorzittingen gehouden waarbij alle leden van de commissie een inbreng hadden. Er zijn vragen gesteld en opmerkingen geformuleerd. De voorbije jaren waren er heel wat vragen die te maken hadden met verschillende aspecten van de openbare omroep waarover telkens werd gedebatteerd door de verschillende partijen.

In de commissie Media wordt heel lang en uitvoerig gedebatteerd over alle mogelijke punten die vandaag terugkomen in dat voorstel van resolutie. Er staan niet veel zaken in dat voorstel die nog niet zijn behandeld tijdens de voorbije maanden.

Mijnheer Tommelein, u zei daarnet dat wij een soort vrijgeleide geven aan de minister van Media. Zij mag die gerust hebben. Wij vertrouwen haar helemaal. U bent zelf gepokt en gemazeld in het politieke bedrijf. U weet dat er voor zulke onderwerpen interkabinetten-werkgroepen zijn waar alle meerderheidspartijen bij betrokken zijn. Wij voelen ons niet in

een positie waarbij we alle betrokkenheid uit handen geven. Wij zullen dat dossier blijven volgen via onze kabinetten. Dat is de plaats waar dat moet gebeuren. Het is nu aan de uitvoerende macht om aan de hand van de grote krijtlijnen die wij vandaag aanreiken, concrete afspraken te maken.

De heer Bart Caron: Mijnheer Vandaele, u hebt een goede poging gedaan om positief te zijn. Dat is heel verdienstelijk. Ik ben al verbaasd dat er überhaupt nog een voorstel van resolutie is ingediend. Dat was aangekondigd voor 4 mei. Er was sprake van een debat op 4 mei in de plenaire vergadering over deze voorstellen van resolutie.

Ik heb de tekst vanmiddag om 12.30 ontvangen omdat een medewerker uit de meerderheid zo vriendelijk is geweest om die aan de parlementsleden te bezorgen.

De heer Bart Tommelein: Ik heb hier eigenlijk nog niets gezegd. Ik heb alleen betreurd dat de heer Decaluwe plat op zijn buik is gegaan.

De meerderheid heeft verwoede pogingen pogingen gedaan om aan te tonen dat de oppositie, en dan zeker de liberalen, zou pleiten voor een nichezender en een inkrimpingsscenario. Wat wij echter willen, is een gezonde en relevante openbare omroep die iets betekent in het Vlaamse medialandschap. Dat is een van de redenen waarom ik vind dat het debat op een ander moment had moeten plaatsvinden.

Ik vind dat er ook aandacht moet zijn voor een leefbare private sector. Als liberaal ben ik daar de voornaamste verdediger en bewaker van. Er mag dus geen allesoverheersende openbare omroep zijn. Dat betekent niet dat ik pleit voor een inkrimping. Als er echter wordt gepleit voor een uitbreiding en voor bijkomende zenders, dan moet het ook mogelijk zijn om te discussiëren over het eventuele afbouwscenario van de dominantie van de VRT op radiogebied. Ik kan ook pleiten voor bijkomende zenders voor jongeren, sport, ouderen, alloctonen, en misschien zelfs voor aparte zenders voor West-Vlaanderen, Antwerpen, Limburg enzovoort. Dat is echter niet de bedoeling. Het is de bedoeling ervoor te zorgen dat wij een relevante en gezonde openbare omroep hebben.

Ik ben het ermee eens dat de openbare omroep zoveel mogelijk Vlamingen moet bereiken op verschillende platformen. Dat mag zelfs een relevant marktaandeel zijn. Ik vind dat de VRT in vergelijking met de ons omringende landen, te weinig krijgt.

Ik volg zelfs de heer Caron in zijn vergelijking van de dotatie van de VRT met die van de ons omringende landen. En, mijnheer Decaluwe, ik spreek dan nog niet over de onderhuidse financiering waarover we gisteren hebben gesproken en die niet in de boeken van de VRT staat, de financiering via productiehuisen en zo meer. Men krijgt meer binnen voor producties dan men wil laten uitschijnen: de brouwers betalen mee, de steden en gemeenten betalen mee, Vlaanderen Vakantieland betaalt mee en ga zo maar door. Die financiering verschijnt niet in de boeken van de VRT, laten we daar ook duidelijk over zijn.

Voor wat de VRT hier als openbare omroep presteert, vind ik dat de omroep dat perfect doet met de dotatie die hij van de overheid krijgt. Ik pleit niet voor een inkrimping. Op bepaalde vlakken, dat heb ik al eerder aangekondigd, zoals voor Radio 1, mag er van mij een versterking zijn en een bijkomende financiering. Ik heb daar op zich geen probleem mee, maar er kan natuurlijk niet voor van alles en nog wat een bijkomende financiering zijn, er moeten duidelijke keuzes worden gemaakt.

Uiteraard moet de VRT voor zo veel mogelijk mensen toegankelijk zijn, onder meer voor slechthorenden en mensen die niet goed zien – u haalde dit ook al aan, mijnheer Vandaele. Ik vraag me af, net zoals ik de voorbije maanden in de hoorzittingen deed, of dit ook niet kan via de nieuwe platformen. Ik meen dat men zich te veel toespitst op de klassieke kanalen en te weinig op de digitale platformen.

De heer Philippe De Coene: Mijnheer Tommelein, ik heb nog een vraag, want nu wordt het toch echt een karpersprong. U zegt dat aan de ene kant radioactiviteiten en andere activiteiten

moeten worden afgebouwd. U geeft heel duidelijk het voorbeeld van MNM. Heb ik goed begrepen dat u er als liberaal voor pleit dat de VRT minder moet doen met meer overheidsgeld? U pleit aan de andere kant immers voor meer overheidsdotatie. Is dat uw stelling: dat de VRT minder moet doen met meer overheidsgeld? Wat is uw stelling precies?

De heer Bart Tommelein: Mijnheer De Coene, ik heb hier zelfs nog niets gezegd over MNM, ik moet dat nog doen. Ik zeg dat er bepaalde keuzes moeten worden gemaakt. Ik haal daarbij het voorbeeld aan van het radiolandschap waarin wij, de overheid, met de openbare omroep een dominante positie innemen. Wij hebben in Vlaanderen een marktpositie van 65 procent. Als u zegt dat we die willen houden en niet willen prijsgeven, dan betekent dit dat u op van alles en nog wat zit te schieten en te investeren. Ik vraag me af of we niet beter Radio 1 versterken met informatie en duiding.

Ik kwam hiermee tot de hiërarchische ordening. Ook in het advies van de Strategische Adviesraad voor de Media staat dat de VRT een strategische, hiërarchische ordening moet maken. Dat mis ik volledig in de mening van de meerderheid. U zegt: “informatie en duiding zijn belangrijk, en daarnaast (...)”. “Daarnaast” is een belangrijk woordje. Ik ben het daar niet mee eens, ik volg het advies van de SARC, het advies dat de openbare omroep duidelijke keuzes moet maken over wat nu echt belangrijk is.

Voor mij zijn dat in de eerste plaats informatie en duiding, en kwaliteit in die informatie en duiding, nieuws, buitenlands nieuws. Voor mij is dat de top. U mag echter niet zeggen dat er daarnaast ook ontspanning moet zijn en daarnaast nog iets.

Neen, de tweede taak van de openbare omroep is cultuur. Dit is een hiërarchische volgorde. We beginnen niet met te zeggen dat het ene 60 procent moet zijn en het andere 40 procent.

In de derde plaats moet de VRT aan educatie doen, aan opvoeding, en ervoor zorgen dat er bereikbaarheid is voor jongeren en kinderen, iets wat vandaag geen enkel probleem vormt.

In de vierde plaats is er ontspanning, want die ontspanning is mogelijk in de programmatie. We zullen ons trouwens niet moeien met die programmatie, mijnheer Van Rompuy. Het moet mogelijk zijn om ontspanning en sport mee te nemen in een programmatie die er ook voor zorgt dat de mensen naar nieuws, naar cultuur en naar educatie kijken.

Maar we moeten keuzes maken en ik vind dat er geen ordening is, dat het veel te vrijblijvend is, dat wij daar als overheid, als parlement, als aandeelhouder van deze overheidszender geen keuzes in maken.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer Tommelein, ik begrijp het niet helemaal. We zeggen toch net hetzelfde? De kernopdracht is nieuws, duiding en informatie. Wat is het probleem?

Ik treed de heer De Coene bij dat de enige keuze die u al heeft gemaakt is dat er meer moet worden geïnvesteerd in Radio 1 en dat MNM moet worden verkocht. Dat is de keuze van Open Vld.

Dat is keuzes maken. Wij maken ook keuzes: sport ten opzichte van nieuws, educatie en duiding. Onder impuls van mevrouw Poleyn kiezen wij voor meer investeringen in buitenlands nieuws en onderzoeksjournalistiek. Als we de beheersovereenkomst uitvoeren, zal er automatisch intern een verschuiving van middelen plaatsvinden. Dat zal het gevolg zijn, tenzij de minister nog ergens een miljoen euro extra opdiept. Ik vrees dat dat niet het geval zal zijn.

Mijnheer Tommelein, u draait en keert de feiten. Over de prioriteiten zeggen we hetzelfde. Betreffende de radio pleit u voor een hiërarchie. Dat zien wij anders. Het radiolandschap is een kleine tien jaar geleden opengebroken. Toen was het 100 procent, nu is het nog 65 procent. Dankzij de kwaliteit van de commerciële zenders en internet en dergelijke zal dat op termijn nog verder zakken. Dat kan niet anders.

De voorzitter: De heer Yüksel heeft het woord.

De heer Veli Yüksel: Mijnheer Tommelein, ik denk dat u niet goed kunt lezen. Er staat juist hetzelfde. In artikel 1 staat: “(...) gerichte info- en cultuurprogramma’s, (...) sport, eigentijdse educatie; eigen drama en ontspanning.” Dat is net hetzelfde als wat u daarnet zegt. Er is zeker een rangschikking, u weet dat als mediaspecialist. Als we die redenering zouden doortrekken, zouden we ook tegen de commerciële omroepen moeten zeggen: blijf van de informatie en duiding af, dat is voor de VRT, concentreer u op de lucratieve zaken. Dat gaat toch niet op? We moeten een volwaardige zender hebben. De VRT is een volwaardige zender met een volwaardig aanbod. Dat aanbod is informatie, cultuur, sport, eigentijdse educatie, eigen drama en ontspanning.

De heer Bart Tommelein: Ik zal daar niet op ingaan.

Mijn standpunt is duidelijk. Ik pleit voor een strikt hiërarchische volgorde. Zij doen dat dus niet. Dat is de realiteit. Ik pleit niet voor een nichezender; ik pleit ook voor een volwaardige zender. Ik vind niet dat wij aan de commerciële zenders moeten gaan zeggen wat ze wel of niet moeten doen. Dat is privé. De VRT is misschien een volwaardige zender, maar tot nader order geen private zender; het is een openbare omroep met bepaalde opdrachten. Hij mag daar wat mij betreft meer geld voor krijgen dan een commerciële zender. Hij moet meer middelen krijgen om meer te doen, maar niet om hetzelfde te doen.

De topprioriteit is voor mij informatie, duiding en analyse. Daar moet de VRT in uitblinken. Dat moet kwaliteitsvol zijn, onpartijdig, geloofwaardig en correct. U weet dat ik daar in de commissie in de voorbije maanden – en ook collega’s van mij – moeilijk over heb gedaan. Dat was terecht, de minister heeft dat bevestigd. Er zijn zaken gebeurd die een openbare omroep het best kan vermijden.

Aandacht voor onderzoeksjournalistiek en buitenlandse berichtgeving is oké. Maar er moet een duidelijke scheiding komen tussen informatie en infotainment. Daar zijn wij duidelijk in, mijnheer Decaluwe. Ik heb dat zelf trouwens van u gehoord, en ik heb het overgenomen. Vandaag zitten we te vaak met een vorm van infotainment waarvan de mensen denken dat het informatie is. Dat is geen goede zaak. Ik pleit voor één radiozender, ik ben niet negatief, ik wil niet altijd minder, in dit geval wil ik meer, mijnheer Decaluwe. Ik wil één zender ontwikkelen als informatiezender. Voor mij wordt dat het liefst Radio 1. Het moet een zender worden die verder gaat dan de waan van de dag, waar de nodige budgetten voor worden uitgetrokken. De corebusiness mag voor mij gerust wat meer kosten.

Collega’s, ik zeg duidelijk: geen derde net. Ik heb er in de voorbije vier maanden veel over gehoord. Ik heb niet voor niets al die hoorzittingen gevolgd. Ik heb daar iets uit geleerd. Ik heb vooral de hoorzitting met de VRT gehoord. Daar bent u samen met mij, mijnheer Decaluwe, tot de vaststelling gekomen dat het toch wel tricky was, dat er iets niet klopte. Kijk, dat derde net zondigt tegen twee uitgangspunten van mij. Eén, we hebben nood aan een gezonde VRT. De VRT zit in financiële problemen en moet zwaar besparen. Dat derde net gaat dus geld kosten, mijnheer Vandaele.

Volgens mij zal dat veel meer zijn dan men ons wil doen geloven. Ik ben blij dat u het had over de haalbaarheid. Gisteren had u al in een tweet van mij kunnen lezen dat de meerderheid morgen – vandaag dus – waarschijnlijk zal zeggen dat een derde net kan, maar dat er een aantal voorwaarden zijn. En inderdaad, dat is uitgekomen. Ik heb vandaag de tekst gekregen: dit moet nog worden onderzocht, dat moet worden onderzocht. Dat is typisch voor deze meerderheid. Het Schipdonkkanaal moet worden onderzocht, de Oosterweelverbinding moet worden onderzocht.

De heer Wilfried Vandaele: Dat is zo voor alle meerderheden.

De heer Bart Tommelein: Alles moet hier worden onderzocht. *(Opmerkingen van de heer Wilfried Vandaele)*

Wat de haalbaarheid van het derde net betreft, ben ik vrij duidelijk. *(Opmerkingen van de heer Carl Decaluwe)*

Mijnheer Decaluwe, ik heb ook de indruk dat u en de minister de afgelopen weken gas hebben teruggenomen. Eerst zei de minister ja tegen het derde net. Minister, toch wel. U hebt het niet met zoveel woorden gezegd, maar het was toch wel duidelijk dat u er een voorstander van was.

Minister Ingrid Lieten: Mijnheer Tommelein, u moet me wel correct citeren. Ik heb in de visienota heel duidelijk gesteld dat het debat geopend is. Ik heb nooit gezegd dat het derde net er moest komen. Ik heb gezegd dat het debat geopend is. Ik luister naar de aanbevelingen en de suggesties die hier worden gegeven.

De heer Bart Tommelein: Net zozeer als ik hebt u de afgelopen weken waarschijnlijk gezegd dat het misschien toch niet zo'n fantastische zaak was en dat het misschien toch eens grondig onderzocht moet worden. Er zijn twee problemen. Ik heb het dan over de gezonde VRT.

De heer Wilfried Vandaele: Voilà, collega, dat willen we onderzoeken!

De heer Bart Tommelein: Ik zal u zeggen waarom ik tegen dat derde net ben. Ik heb het al eens in een vrije tribune geschreven. De gezonde VRT komt in het gedrang. U hebt er geen geld voor of de VRT heeft er geen geld voor. Anders moet er nog zwaarder bespaard worden op andere zaken. Daarnaast komt daardoor de leefbare privésector in het gedrang. De openbare omroep kan natuurlijk zeggen dat ze tien zenders wil om iedereen te bereiken. Dat is echter niet meer correct ten opzichte van de privé-initiatieven.

Voor mij gaat het om zeer onduidelijke plannen. En volgens mij is er ook geen nood aan. Mevrouw Poleyn, de VRT bereikt vandaag 90 procent van alle kinderen in Vlaanderen. Het marktaandeel van de VRT is, dankzij de uitstekende kwaliteit van de andere kinderzenders op de kabel en digitaal, iets gezakt. Ze heeft nog altijd een marktaandeel van 25 procent. Daarmee is ze marktleider.

Ik durf gerust te zeggen dat de kwaliteit van Ketnet zeer goed is. Daarom is de zender ook marktleider. Daarom kijken mijn kinderen ook graag naar Ketnet. Maar ik zeg u dat de minachting ten opzichte van programma's, ook Amerikaanse, veel te groot is. Wie kijkt naar Dora en naar Diego, ziet programma's die educatief en kwalitatief zeer sterk zijn. Ik kan verkeerd zijn, maar deze programma's worden ook niet onderbroken door reclame. Ik kan verkeerd zijn, maar ik zie ze toch niet in mijn huiskamer.

Mevrouw Sabine Poleyn: De voorbeelden die u aanhaalt, Dora en Diego, zijn inderdaad zeer sterke, leuke, educatieve programma's.

De heer Carl Decaluwe: Men kan natuurlijk blijven discussiëren over dat derde kanaal. Er is natuurlijk een voortschrijdend inzicht. Hoe meer men erover hoort, hoe twijfelachtiger het is op bepaalde punten. Op dat vlak hebben we in het voorstel toch wel een aantal zaken duidelijk omkaderd. Het is een aanbeveling. Ik wil echter ook even het geheugen opfrissen. De laatste minister die een derde kanaal voor de VRT heeft toegelaten, was de heer Keulen. Dat was ten tijde van de parse meerderheid. Tijdens de volgende coalitie werd dat stopgezet omdat er misbruik werd gemaakt van de situatie.

U weet ook wel dat de commerciële omroepen waarschijnlijk om andere redenen massaal aan het lobbyen zijn tegen dat derde kanaal. Wij moeten kijken naar het algemeen bereik, naar bepaalde doelgroepen. Als we kunnen aantonen dat groepen bereikt kunnen worden met een goed gelimiteerd derde kanaal, dan is dat het onderzoeken waard. En dat is het verschil met vroeger. Toen de VLD het derde kanaal toeliet, werden sportrechten bewust en massaal met belastinggeld opgekocht. Men had geen plaats en men heeft de politici geforceerd om dat goed te keuren. De toenmalige minister van Media en goede collega Keulen heeft toen dat derde kanaal, het Sporzakanaal, erdoor gejaagd. *(Opmerkingen van de heer Bart Tommelein)*

De kostprijs voor een aantal maanden was 20 miljoen euro! Op dat moment mochten we zelfs niet weten hoeveel het had gekost. Vandaar dat we het nu hebben over transparantie, marktconformiteit. Daarover gaat het. We laten ons geen tweede keer in de zak zetten door de VRT! Daarom proberen we dat in een kader te plaatsen. Laat haar dat onderzoeken en laat haar een concreet voorstel doen over de haalbaarheid en betaalbaarheid. Dat is wat de meeste collega's vragen.

Maar we gaan niet met ons buikgevoel zeggen of het kan of niet. Ook de staten-generaal heeft enkele richtinggevende indicaties gegeven.

Maar ik zeg het nog een keer: Open Vld was de laatste die een derde kanaal op VRT heeft toegelaten. Wij hebben het weer afgeschaft.

De heer Bart Tommelein: In de zaal zitten ook coalitiepartners. We hebben met de sp.a een coalitie gehad, we hebben zelfs vijf jaar met u in een coalitie gezeten. Ik heb met een aantal mensen uit de N-VA in een coalitie gezeten. We hebben met Groen! een coalitie gevormd. Laat ons een kat een kat noemen. Het Sporza-kanaal is er gekomen omwille van de zeer uitzonderlijke situatie... *(Opmerkingen van de heer Carl Decaluwe)*

Het geluid zegt genoeg. Het is non-verbale communicatie die voor zichzelf spreekt. Gelukkig zal dat niet in het verslag staan.

Jongeren zijn flexibele mediagebruikers. Alle mogelijke argumenten om aan te tonen dat die jongeren een extra kanaal op de openbare omroep nodig hebben, overtuigen mij niet. Ik vind jongeren belangrijk, maar jongeren van 12 tot 24 jaar vormen verschillende groepen. Als je zelf kinderen hebt en zelf jong geweest bent, dan weet je dat er een hemel van verschil is tussen iemand van 12 jaar en iemand van 24 jaar. Het is geen eenduidige doelgroep. Er zijn tieners van 12 tot 16 jaar. Er zijn pubers vanaf 16 jaar. En dan zijn er studenten. Het zijn heterogene doelgroepen. Mij komen wijsmaken dat je daarvoor een aparte zender op de openbare omroep nodig hebt, lukt niet.

Gebruik de andere mediakanalen voor de jongeren. Gebruik internet, gebruik iPad, gebruik de verschillende nieuwe manieren om jongeren te bereiken, maar stop met te zeggen dat de openbare omroep een apart jongerenkanaal nodig heeft. Ik geloof dat niet.

Dan is er de kostprijs. Eén kost 180 miljoen euro. Dat is een schatting. Canvas en Ketnet samen kosten 90 miljoen euro. We moeten 65 miljoen euro besparen. Ik zie niet in waar men het geld zal halen voor een volwaardig derde kanaal waarbij men programma's van het tweede kanaal moet opvullen met nieuwe producten. Als we duidelijk zeggen dat we de sportrechten verminderen, ook wetende dat er concurrentie komt, dan begint men aan een verhaal waarvan men weet hoe het begint, maar niet hoe het eindigt. Als het er komt, mijnheer Decaluwe, als het er komt, mijnheer De Coene, als het er komt, mijnheer Vandaele, dan zal ik het in de commissie en in het parlement dag na dag en week na week opvolgen. Ik zal elke dag te weten willen komen hoeveel het derde net kost.

Als er een derde kanaal komt, dan moet je mij eens zeggen welk kanaal we van de kabel zullen schrappen.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer Tommelein, u zult in elk geval niet de enige zijn die het zal opvolgen. Daar moet u zich geen zorgen over maken. Er zit hier nog iemand die het allemaal zal volgen.

Niemand hier pleit voor een volwaardig derde kanaal, 24 uur op 24. Ik heb dat nog niet gehoord. U zet zich af tegen iets waar niemand voor pleit.

De heer Bart Tommelein: Dat is net het probleem: er is geen project. Niemand kan ons zeggen waar het in feite echt over gaat.

Het is om te beginnen al verkeerd verkocht. Eerst was het een kinderzender, want de kindjes mochten geen reclame zien. De volgende hoorzitting was het een jongerenzender. Opeens

moest er sport op. Mevrouw De Preter heeft nog een zeer mooi voorbeeld gegeven in de hoorzitting: de Australian Open moest toch wel op een goede manier gebracht kunnen worden. Minister, de Australian Open is 's nachts. Als je het live wil brengen, is er geen apart kanaal voor nodig, want 's nachts zijn er geen reguliere uitzendingen. Het was even een verkeerd voorbeeld van de gedelegeerd bestuurder.

Dit is niet klaar. Dit is wishful thinking van mensen met heel grote ideeën over hoe meer ook beter is. Die mensen staan niet stil bij de gevolgen.

Het laatste probleem betreft de Europese regelgeving. Om een dergelijk nieuw initiatief te nemen, moet eerst een onafhankelijk onderzoek worden verricht. De meerderheid kan er in haar voorstel van resolutie voor pleiten de wenselijkheid of de haalbaarheid te onderzoeken. De Europese Commissie zal ons echter verplichten een apart organisme in het leven te roepen om een studie te verrichten. Uit die studie moet dan blijken of dit de markt niet zou verstoren. Het Vlaams Parlement kan onmogelijk in een nieuwe beheersovereenkomst met de VRT beslissen of er al dan niet een derde net komt. De Europese Commissie zal verklaren dat de eventuele marktverstoring en de noodzaak van een derde openbaar net op een onafhankelijke wijze moet worden onderzocht. We kunnen dit sowieso niet zo maar in het leven roepen.

Mijn volgend punt gaat over de zender MNM. Ik heb nooit gesteld dat deze zender moet worden verkocht. Ik heb echter mijn twijfels bij het bestaansrecht van deze commerciële zender. *(Opmerkingen van de heer Carl Decaluwe)*

Ik weet dat we hier hetzelfde vertellen. Het verschil is dat ik heb gevraagd om een gemeenschappelijk voorstel van resolutie op te stellen. Ik geef dat eerlijk toe. De heer Caron is mijn getuige. Ik heb iedereen mijn oorspronkelijke tekst laten lezen. Wie die tekst goed heeft gelezen, heeft gemerkt dat die tekst zwakker was dan wat hier nu ter bespreking voorligt. Ik heb op de andere politieke partijen in dit halfrond gewacht. Ik heb de heer Wienen en het Vlaams Belang niets gevraagd. De andere partijen heb ik gevraagd een gemeenschappelijk voorstel van resolutie in te dienen.

Mijn voorstel van resolutie bevat een aantal verregaande elementen. Daarover valt te discussiëren. Ik ben er echter van overtuigd dat het mogelijk is met mij en met mijn fractie tot een vergelijk te komen. Het was zeker mogelijk tot een voorstel van resolutie te komen zoals er nu eentje is ingediend. In mijn oorspronkelijk voorstel van resolutie stond niets over MNM. Ik had dat weggelaten. Ook over het derde kanaal was ik zeer voorzichtig. Pas toen duidelijk werd dat de meerderheid verwoede pogingen ondernam om een eigen voorstel van resolutie in te dienen, heb ik besloten er zelf voor te gaan.

Ik heb mijn voorstel van resolutie op 4 mei 2011 ingediend. Ik herinner me dat zeer goed. Het was immers mijn verjaardag. Ik had geruchten opgevangen dat de meerderheid vorige week de hoogdringendheid zou invoeren. Ik had mijn vrienden thuis al gezegd dat de meerderheid over de VRT zou beginnen en dat ik bijgevolg niet zou komen fietsen. Toen ik vernam dat dit punt deze week zou worden behandeld, was ik dan ook zeer ontgoocheld. Nu kan ik vanavond weer niet gaan fietsen. *(Rumoer)*

Ik vertel hier veel. Wie goed luistert, heeft gehoord dat de meerderheid meer dan een week nodig heeft gehad om tot dit flutvoorstel van resolutie te komen.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer Tommelein, u verwijt ons dat onze tekst op niets trekt en dat het om een flutvoorstel van resolutie gaat. U hoopte blijkbaar samen iets te kunnen indienen. In uw tekst stond niets over MNM of over het derde kanaal. In ons voorstel van resolutie staat tenminste nog iets.

De heer Bart Tommelein: Wat staat er dan in? *(Rumoer)*

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer Tommelein, wat het derde kanaal betreft, staat er duidelijk dat de haalbaarheid moet worden onderzocht, dat het om een homogeen kanaal moet gaan en dat het uitsluitend voor jongeren en kinderen bedoeld is. Over MNM is het

voorstel van resolutie ook duidelijk. Er moet een jaarlijkse rapportering komen. Dit betekent dat u zich elk jaar in het Vlaams Parlement zult kunnen uitleven. U zult over de maatschappelijke meerwaarde kunnen debatteren.

De heer Bart Tommelein: Waar is de meerderheid mee bezig?

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer Tommelein, ik vraag me af waar u mee bezig bent. U hebt zelf verklaard dat u uw eigen voorstellen automatisch zou laten vallen.

De heer Veli Yüksel: Mijnheer Tommelein, wat probeert u hier nu eigenlijk te vertellen? Ik begrijp uw frustratie. U wilde meedoen, maar u mocht niet. U hebt echter een eigen voorstel van resolutie ingediend. Wat is het probleem? U hebt zelf verklaard dat ons voorstel van resolutie concreter, duidelijker en verregaand is. Kunt u me zeggen wat dan het probleem is?

De heer Bart Tommelein: Ik verwijs naar wat de heer Caron heeft verklaard. De heer Caron en ik zijn het op een aantal vlakken grondig oneens. Hij wil een andere openbare omroep dan ik. We hadden echter minstens samen moeite kunnen doen. Dat zijn de spelletjes die de meerderheid hier speelt. *(Rumoer)*

De heer Decaluwe speelt die spelletjes nog meer dan de meerderheid. Het was perfect mogelijk tot een gezamenlijk voorstel van resolutie te komen dat als aanbeveling voor de minister kon dienen. Mijn voorstel van resolutie moest niet onderdoen voor het voorstel van resolutie dat door de meerderheid is ingediend. De heer Caron is mijn getuige. Wie de moeite heeft gedaan het te lezen, heeft gemerkt dat het niet moest onderdoen. De meerderheid wilde niet. De meerderheid wilde per se aantonen dat alle partijen overeenkomen. Het resultaat is een voorstel van resolutie dat niets zegt, dat vaag is, dat alles openlaat en dat de socialistische minister van Media een blanco cheque geeft. Dat is de realiteit.

De heer Philippe De Coene: Mijnheer Tommelein, dat de meerderheidspartijen erin zijn geslaagd een compromis te vinden, noemt u flut. Ik stel echter vast dat u er zelfs nog niet in slaagt om gezamenlijk met Groen! iets in te dienen. Dat kunt u ook niet. U zegt dat u erg compromisbereid bent en verwijt anderen dat ze tot flutscenario's komen, maar u bent nog niet eens in staat met de heer Caron een gemeenschappelijk voorstel van resolutie in te dienen. En u gaat ons nu de les spellen!

Als ik de initiële tekst van Groen! en uw tekst bekijk, dan is dat overigens niet mogelijk, behalve als het echt een fluttekst zou zijn.

De heer Wilfried Vandaele: Het verschil tussen de heer Caron en de heer Tommelein, naast enkele fysieke kenmerken die hen van elkaar onderscheiden, is dat de heer Caron heeft gezegd dat hij het voorstel van resolutie van de meerderheid mee zal goedkeuren, ook al is hij het er op een aantal punten niet helemaal mee eens. Niets belet u natuurlijk om dat ook te doen: join the club en keur het voorstel straks mee goed. *(Applaus bij de meerderheid)*

De heer Bart Tommelein: Ik zal jammer genoeg niet kunnen meestemmen, want ik heb een stemafpraak met iemand van de meerderheid. *(Opmerkingen)*

U weet dus dat ik alleszins niet zal kunnen tegenstemmen. Dat betekent niet dat we tegen zouden hebben gestemd, mocht mijn fractie hier zijn geweest. Maar goed, we kunnen daarover blijven discussiëren. Ik respecteer mijn collega, die een totaal andere mening heeft. Het zou u sieren mocht u ook toegeven dat het zeer moeilijk is geweest om tot een compromis te komen in deze krappe, moeilijke meerderheid, en dat dit compromis toch wel zeer nietszeggend is. Nogmaals proficiat voor sp.a en de heer De Coene, die hun slag hebben thuisgehaald.

De heer Bart Caron: Net zoals binnen de meerderheid iedereen water bij de wijn moet doen om tot een compromis te komen waarop hij zelf trots is en dat ik namens Groen! zou steunen, lijkt het me dat een dergelijk gesprek, gezien het belang van onze openbare omroep, ook met de andere democratische partners in het parlement had moeten worden gevoerd. Dan hadden de heer Tommelein en wij het meeste water bij de wijn moeten doen. Als het hoger belang

speelt, dan waren we wellicht nog bereid geweest om dat ook te doen. Het is alleen jammer dat we de kans niet hebben gekregen.

De heer Bart Tommelein: Ik volg u volkomen. Mijnheer Decaluwe, bekijk nogmaals uw e-mails: het oorspronkelijke voorstel dat ik heb ingediend, was niet te nemen of te laten. Ik was bereid te onderhandelen. De uitgestoken hand van de oppositie was echter niet nodig, en het resultaat is een flutvoorstel. *(Gelach)*

Wat MNM betreft, moeten we toch wel degelijk onderzoeken wat de rol is. Ik houd er niet van hier jaarlijks opnieuw een toneeltje te moeten opvoeren over de evaluatie van MNM. Er is sprake van een radiomarktaandeel van 61 procent. Mijnheer Decaluwe, gelukkig zijn er nog liberalen in dit land. Ooit hebben we de commerciële televisie kansen gegeven. We zijn daarvoor gegaan. Stel u voor dat we vandaag geen commerciële omroepen hadden. *(Opmerkingen van de heer Carl Decaluwe)*

Het zijn de liberale ministers die daarvoor zijn gegaan. Het is ook een liberale minister geweest die heeft gezorgd voor commerciële radio's, tot spijt van wie het benijdt.

De heer Carl Decaluwe: Dat was de regering-Geens.

De heer Bart Tommelein: Daar zaten ook liberalen in, mijnheer Decaluwe. De heer Dewael zat in die regering.

De heer Johan Verstreken: Mijnheer Tommelein, als het gaat over de waarheid over het ontstaan van vtm, dan moet u eens 'VTM. De euforie voorbij' van Marijke Libert lezen. U hoeft daar niet alles van te geloven, maar er staat heel veel in over hoe vtm tot stand is gekomen. Dan zult u ook de politici met naam en toenaam vermeld zien die voor en achter de schermen betrokken waren. Dan zult u ook moeten vaststellen dat het niet alleen dankzij Open Vld was.

De heer Bart Tommelein: Ik heb ook niet beweerd dat het enkel en alleen Open Vld'ers waren. Ik heb gezegd dat vtm er mee is gekomen door de liberale ministers. U gaat me er toch niet van proberen te overtuigen dat de liberale ministers de commerciële zenders, zowel op tv als op de radio, hebben tegengewerkt.

We spreken hier altijd maar over die exclusieve doelgroep van MNM. Volgens mij is dat ook een zeer heterogene doelgroep, die perfect kan worden gespreid over vier andere netten. We moeten een denkoefening maken over de herprofilering van andere netten. Het is zeer spijtig dat daar een taboe over bestaat.

De multimediale strategie is de strategie van de toekomst, wat de heer Van Thillo er ook over mag zeggen. De heer Van Thillo zei dat de multimediale strategie niet werkte en dat de verschillende mediazaken bij hen tegen elkaar werkten. Dat is mijns inziens niet vol te houden. Dat moet complementair zijn aan elkaar. De VRT moet daar ook aanwezig zijn. Op dat vlak wil ik misschien zelfs toegeven dat ik in mijn voorstel van resolutie wat te streng ben voor de VRT wat betreft de digitale ontwikkeling en internet. Misschien moeten we wel eens nadenken over het feit dat de VRT, die geen print heeft, misschien iets meer mag doen. Dat moet bediscussieerd worden. Maar sowieso zul je zien dat de andere groepen multimediaal zullen werken.

Dat betekent dat je een kader moet uitwerken voor de VRT. En dat ontgoocht mij wat in het voorstel van resolutie van de meerderheid, collega's: er wordt geen kader geschapen om te zeggen welke ontwikkelingen wij willen op het internet en op digitale platformen. We geven daar weer een blanco cheque aan de regering en de minister van Media, die dat weer mag gaan invullen. Ik vind dat er een aantal voorwaarden moeten worden gesteld. Ik ga ze niet allemaal herhalen. Je moet vooral een marktimpactanalyse maken van de dingen die je toelaat bij de VRT.

Ik vraag u met aandrang, collega's, om er bij de discussie over de beheersovereenkomst bij de minister te blijven op aandringen dat ze een heel duidelijk kader schept voor de verdere

digitale ontwikkelingen. Geen rem voor de VRT, maar wel een duidelijk kader waarbinnen ze zich zal ontwikkelen.

Collega's, de financiering van de openbare omroep is belangrijk. Ik val in herhaling, maar ik vind dat een gezonde basisdotatie noodzakelijk is voor een openbare omroep. Ik moet dat blijven herhalen, omdat men mijn fractie telkens de schuld wil geven van het feit dat wij willen beknotten op de openbare omroep. Dat is niet correct. Wij vinden radioreclame oké. Het kan ook niet anders, gezien het marktaandeel van de radio in de totaliteit. Maar ik vind, mijnheer Decaluwe, dat u niet ver genoeg gaat in uw voorstel van resolutie. U moet zeggen dat de knipperlichten niet alleen transparanter moeten worden, maar ook efficiënter. We moeten een aantal perverse effecten durven uit te schakelen.

Bovendien heb ik gisteren gelezen dat de advertentiemarkt in 2010 zeer zwaar is toegenomen. De Persgroep heeft daar een heel belangrijke bijkomende winst door gemaakt. Dat is duidelijk. De VRT heeft dat dus waarschijnlijk ook kunnen doen. Als de VRT niet op dezelfde manier meegroeit als de andere mediagroepen in dit land, dan is er iets loos.

De heer Philippe De Coene: Mijnheer Tommelein, u hebt het artikel slecht gelezen. Dat bewijst ook de krakkemikkigheid van uw redenering. U zegt dat u niet aan het fietsen bent. U bent wel aan fietsen, maar helaas in het luchtledige. Gisteren zijn de cijfers bekendgemaakt van de evolutie van de reclamebestedingen. Het merkwaardige was dat er bij de ene groep bijna een status-quo was, en bij een andere groep een forse winst. Je kunt er met andere woorden al geen constante lijn in trekken. Wat zou je dan de resultaten van de VRT afmeten aan een van die groepen?

Die drie groepen toonden onderling een zeer groot verschil. Het ging van een verschil van 0,5 procent tot een verschil van 20 procent. De elasticiteit was dermate groot dat je er geen algemene trend vanuit de markt uit kunt deduceren, laat staan dat je het zou doortrekken naar de resultaten van de VRT. Het is dus echt wel onzin wat u vertelt.

De heer Bart Tommelein: Het is zeker geen onzin, mijnheer De Coene. De basis van wat in de artikelen stond, was dat de advertentiemarkt serieus is aangetrokken, en dat er inderdaad een aantal achterblijvers waren.

Maar goed, we kunnen blijven discussiëren over dat artikel. Dat is niet mijn bedoeling. Ik heb duidelijk gezegd "als die advertentiemarkt aantrekt en de radioreclame van de VRT valt stil, dan is er iets loos." Heb ik daar iets verkeerd mee gezegd? Nee, toch. Ik denk dat wij als parlement moeten zeggen dat er iets niet klopt, voornamelijk omdat u in uw voorstel van resolutie voor meer transparantie pleit en ik in ons voorstel van resolutie voor meer efficiëntie.

De heer Carl Decaluwe: We moeten die discussie niet uitputten, we zullen nog wel eens de kans krijgen.

Wat is de referentie van die advertentiemarkt? Ten opzichte van vorig jaar, toen het veel minder was? We zitten nog steeds niet op het niveau van vóór de economische crisis, mijnheer Tommelein. Ik ken de resultaten van Corelio en de Persgroep en ik weet dat beide winst maken. Maar dat heeft bij beide een andere oorzaak. Corelio heeft winst gemaakt door eenmalige inkomsten op een bepaald niveau en voor een deel ook door belastingsgeld. 10 procent van de aandelen van de Vlaamse Audiovisuele Raad zijn namelijk opnieuw in balans gekomen. Mijnheer Tommelein, op dat vlak klopt uw verhaal in feite niet helemaal. Ik ben toch wat verwonderd hoe gemakkelijk u daarmee omgaat. Televisiereclame is per decreet verboden. Nu spreekt u erover het af te schaffen.

Misschien kunt u wat nauwkeuriger zijn. Ik heb de indruk dat bepaalde collega's het verschil niet kennen tussen televisiereclame, sponsoring, alliantiepakketten, product placement, enzovoort. Misschien kunt u zich de volgende keer op dat vlak wat beter voorbereiden. Dat zou wat duidelijker zijn.

De heer Bart Tommelein: Mijnheer Decaluwe, u hebt gelijk. Ik zit hier per slot van rekening nog maar twee jaar en u al twaalf jaar. Dat is ervaring. Ik heb inderdaad een fout gemaakt en ik geef dat grif toe. U ging trouwens nog een rits andere fouten vermelden, maar ik heb ze nog niet gehoord.

Mijnheer Van Rompuy, u weet dat ik sympathie heb voor u. Dat meen ik, hoor. Het is niet omdat iemand een politieke tegenstrever is en soms andere ideeën heeft, dat je die persoon niet sympathiek kunt vinden. Ik vind de heer Peumans soms ook sympathiek. *(Gelach)*

Het zal niet vanzelf gaan. Internet is een booming business. Internetreclame is niet onbelangrijk. Laten we daar duidelijk over zijn. Ik vind niet dat er reclame voor lingerie moet staan op de website van Ketnet. Ik vind dat je daar bepaalde beperkingen moet hebben. Ze zijn niet allemaal Dominique Strauss-Kahn, mijnheer Van Dijck. Ik vind dat je daar beperkingen moet opleggen en een duidelijk kader moet creëren. Minister, op nieuwssites en cultuursites zou ik alvast voorzichtig omspringen met internetreclame.

De commercialisering van het aanbod fluctueert natuurlijk een beetje volgens de verschillende privépartners die vragende partij zijn. We moeten toch wel een gratis lineair aanbod verzekeren, maar we moeten ervoor zorgen dat het businessmodel van de privémarkt niet ingrijpend wordt aangetast. Dus zou ik pleiten voor overleg. Ik vind het eigenlijk ook wel de taak van de minister van Media om te overleggen tussen de openbare omroep en de private spelers op de markt.

Wij, parlementsleden, zaten gisteren allemaal, meerderheid, oppositie en ook de minister, op dezelfde lijn in de commissie Media. We waren het er allemaal mee eens dat het tijd werd dat we inzicht krijgen in de transparantie over de inkomsten. Wat er met die brouwers is gebeurd in Tournée Générale, kan niet. Het kan niet dat er bij de openbare omroep, hetzij van beroepsorganisaties, hetzij van andere overheidsdiensten, verdoken inkomsten binnenkomen waarmee we ook weer de commerciële zenders voor een stuk mee benadelen, zeker wat de inkomsten van de steden en gemeenten betreft. Ik huiver van het tegen elkaar uitspelen van de steden en gemeenten als het over openbare zenders gaat die programma's brengen. Ik vind dat niet kunnen. Het kan mij niet schelen dat de commerciële zenders dat doen – Veurne tegen Ieper, Roeselare tegen Kortrijk of Antwerpen tegen Mechelen –, maar het kan niet dat de openbare omroep dat doet. Die krijgt een pak belastinggeld en moet niet nog eens in de zakken van de belastingsbetaler zitten.

Ik sluit af met het personeelsbeleid van de openbare omroep. We moeten de nadruk leggen op efficiëntie, op een flexibel personeelsbeleid en op een permanente evaluatie. Wat betreft de pensioenproblematiek, mijnheer Decaluwe, is er daar een gedeelde verantwoordelijkheid. Ik zou willen dat de Vlaamse overheid daarvoor samen met de VRT een groeipad uittekent.

Collega's, ik besluit. Open Vld is voor een sterke openbare omroep en niet tegen de VRT. Laat dat duidelijk zijn. Wij zijn vooral de bewakers en de behoeders van de mensen die in dit medialandschap private initiatieven nemen. Wij moeten ervoor zorgen dat het private initiatief kansen krijgt. Dat is niet alleen in het belang van de aandeelhouders en ook de kijkers van die private zenders, maar ook, echt waar, van de openbare omroep en de VRT.

Ik dank u voor uw late aanwezigheid en uw aandacht. Ik wil ook de collega's van de oppositie die hier zijn moeten blijven voor de stemafspraken, bedanken. *(Applaus bij alle aanwezige partijen)*

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

Collega's, ik stel volgende week aan het Uitgebreid Bureau voor om te onderzoeken hoe het komt dat alleen West-Vlamingen over de VRT spreken. *(Gelach)*

De bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over de voorstellen van resolutie houden.

■

ONTWERP VAN DECREET aangaande de bekrachtiging van de bepalingen betreffende het secundair onderwijs, gecodificeerd op 17 december 2010 – 1059 (2010-2011) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 2

Ziehier het resultaat:

- 65 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
- 61 leden hebben ja geantwoord;
- 4 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

De heer Bart Caron: Ik heb een stemafpraak met mevrouw Idrissi.

De heer Bart Tommelein: Ik herhaal dat ik een stemverklaring heb overgenomen van mevrouw Ceysens voor de heer Diependaele.

Mevrouw Gwenny De Vroe: Ik heb een stemafpraak met mevrouw Eerlingen.

De heer Christian Van Eyken: Ik heb een stemafpraak met de heer Verfaillie.

■

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Dirk de Kort, Carl Decaluwe, Jan Roegiers en Jan Peumans, mevrouw Lies Jans en de heren Sas van Rouveroi en Steve D'Hulster houdende wijziging van de wet van 5 mei 1936 tot vaststelling van het statuut der havenkapiteins – 975 (2010-2011) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet.

Stemming nr. 3

Ziehier het resultaat:

- 63 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
- 63 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

■

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de dames Katrien Schryvers, Else De Wachter en Vera Jans, de heren Tom Dehaene en John Crombez en de dames Danielle Godderis-T'Jonck en Helga Stevens betreffende een sensibiliserend en ondersteunend beleid rond eetstoornissen

– 1006 (2010-2011) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie.

Stemming nr. 4

Ziehier het resultaat:

- 65 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
- 62 leden hebben ja geantwoord;
- 3 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van resolutie aan. De resolutie zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

■

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Bart Caron en Luckas Van Der Taelen en mevrouw Elisabeth Meuleman betreffende de nieuwe beheersovereenkomst met de VRT

– 1051 (2010-2011) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie.

Stemming nr. 5

Ziehier het resultaat:

- 65 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
- 1 lid heeft ja geantwoord;
- 63 leden hebben neen geantwoord;
- 1 lid heeft zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van resolutie niet aan.

■

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Bart Tommelein, Jean-Jacques De Gucht, Peter Gysbrechts, Herman Schueremans en Sas van Rouveroij betreffende de nieuwe beheersovereenkomst tussen de Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie (VRT) en de Vlaamse Gemeenschap

– 1121 (2010-2011) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie.

Stemming nr. 6

Ziehier het resultaat:

65 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
59 leden hebben neen geantwoord;
6 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van resolutie niet aan.

De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Ik heb mij onthouden uit sympathie voor Bart 'Stommelein'.

■

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Wim Wienen en Filip Dewinter, mevrouw Marijke Dillen en de heer Johan Deckmyn betreffende de nieuwe beheersovereenkomst tussen de Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie (VRT) en de Vlaamse Gemeenschap – 1143 (2010-2011) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie.

Stemming nr. 7

Ziehier het resultaat:

65 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
65 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van resolutie niet aan.

■

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Carl Decaluwe, Philippe De Coene, Wilfried Vandaele, Veli Yüksel, Chokri Mahassine, Lieven Dehandschutter en Johan Verstrecken betreffende de nieuwe beheersovereenkomst tussen de Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie (VRT) en de Vlaamse Gemeenschap – 1154 (2010-2011) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie.

Stemming nr. 8

Ziehier het resultaat:

65 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
61 leden hebben ja geantwoord;
4 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van resolutie aan. De resolutie zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

■

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de dames Marijke Dillen en Gerda Van Steenberge en de heren Joris Van Hauthem, Erik Arckens en Filip Dewinter tot besluit van de op 3 mei 2011 door mevrouw Ann Brusseel in commissie gehouden interpellatie tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de evolutie van het aantal plaatsen in de Brusselse Nederlandstalige voorschoolse kinderopvang

– 1112 (2010-2011) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 9

Ziehier het resultaat:

- 65 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
- 65 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

■

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Erik Tack, Christian Verougstraete en Felix Strackx tot besluit van de op 3 mei 2011 door de heer Erik Tack in commissie gehouden interpellatie tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de Vlaamse inbreng in het Nationaal Hervormingsprogramma (NHP) en het document van de Vlaamse Regering hierover

– 1116 (2010-2011) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 10

Ziehier het resultaat:

- 65 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
- 65 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

■

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Kris Van Dijck, Koen Van den Heuvel en Ludo Sannen tot besluit van de op 3 mei 2011 door de heer Erik Tack in commissie gehouden interpellatie tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de Vlaamse inbreng in het Nationaal Hervormingsprogramma (NHP) en het document van de Vlaamse Regering hierover

– 1119 (2010-2011) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Door de heren Van Dijck, Van Rompuy en Sannen werd hierop een amendement ingediend.

Wij spreken ons eerst over het amendement uit.

Aan de orde is de stemming over amendement 1 van de heren Van Dijck, Van Rompuy en Sannen.

Stemming nr. 11

Ziehier het resultaat:

- 64 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
- 61 leden hebben ja geantwoord;
- 3 leden hebben zich onthouden.

Het amendement is aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de aldus geamendeerde met redenen omklede motie.

Stemming nr. 12

Ziehier het resultaat:

- 65 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
- 61 leden hebben ja geantwoord;
- 4 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie aan. Ze zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

■

ACTUALITEITSMOTIE van de dames Marijke Dillen en Gerda Van Steenberge en de heren Filip Dewinter, Joris Van Hauthem, Jan Penris en Wim Wienen tot besluit van het op 18 mei 2011 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over het detecteren en voorkomen van gevallen van kindermishandeling in de pleegzorg – 1155 (2010-2011) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de actualiteitsmotie.

Stemming nr. 13

Ziehier het resultaat:

- 65 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
- 63 leden hebben neen geantwoord;
- 2 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de actualiteitsmotie niet aan.

■

ACTUALITEITSMOTIE van de dames Katrien Schryvers en Vera Jans, de heer Tom Dehaene, mevrouw Else De Wachter, de heer John Crombez en de dames Danielle Godderis-T'Jonck en Lies Jans tot besluit van het op 18 mei 2011 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over het detecteren en voorkomen van gevallen van kindermishandeling in de pleegzorg
– 1156 (2010-2011) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de actualiteitsmotie.

Stemming nr. 14

Ziehier het resultaat:

- 65 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
- 61 leden hebben ja geantwoord;
- 4 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de actualiteitsmotie aan. Ze zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

■

ACTUALITEITSMOTIE van de heer Peter Gysbrechts, mevrouw Vera Van der Borgh, de heren Sas van Rouveroi en Lode Vereeck en mevrouw Ulla Werbrouck tot besluit van het op 18 mei 2011 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over het detecteren en voorkomen van gevallen van kindermishandeling in de pleegzorg
– 1157 (2010-2011) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de actualiteitsmotie.

Stemming nr. 15

Ziehier het resultaat:

- 64 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
- 60 leden hebben neen geantwoord;
- 4 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de actualiteitsmotie niet aan.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 25 mei 2011 om 14 uur.

Geen bezwaar? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 21.48 uur.*

■

BIJLAGEN

Aanwezigheden**Aanwezig**

Filip Anthuenis, Erik Arckens, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceyssens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, John Crombez, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Patricia De Waele, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Filip Dewinter, Steve D'Hulster, Marijke Dillen, Jan Durnez, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ivan Sabbe, Hermes Sanctorum, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Herman Schueremans, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroij, Gerda Van Steenberge, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Lode Vereeck, Goedele Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Linda Vissers, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Veli Yüksel.

Afwezig met kennisgeving

Sven Gatz, Chris Janssens, Jurgen Verstrepen: ambtsverplichtingen;

Ann Brusseel, Matthias Diependaele, Jan Verfaillie: familieverplichtingen;

Tine Eerlingen, Katleen Martens, Peter Reekmans: gezondheidsredenen.

Afwezig zonder kennisgeving

Yamila Idrissi

■

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr. 1:

JA-stemmen:

Filip Anthuenis, Erik Arckens, Boudewijn Bouckaert, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Bart Caron, Frank Creyelman, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Patricia De Waele, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Marino Keulen, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Jan Penris, Hermes Sanctorum, Stefaan Sintobin, Erik Tack, Bart Tommelein, Marleen Van den Eynde, Vera Van der Borght, Luckas Van Der Taelen, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Sas van Rouveroij, Gerda Van Steenberge, Mercedes Van Volcem, Marleen Vanderpoorten, Lode Vereeck, Linda Vissers, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Ulla Werbrouck

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceyssens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Steve D'Hulster, Jan Durnez, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Tinne Rombouts, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Patricia Ceysens, Jan Roegiers, Johan Sauwens, Christian Van Eyken

■

Stemming nr. 2:

JA-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceyssens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Jan Durnez, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Bart Caron, Gwenny De Vroe, Bart Tommelein, Christian Van Eyken

■

Stemming nr. 3:

JA-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceyssens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Veli Yüksel

■

Stemming nr. 4:

JA-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceyssens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Jan Durnez, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Gweny De Vroe, Bart Tommelein, Christian Van Eyken

■

Stemming nr. 5:

JA-stem:

Johan Sauwens

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceyssens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Gweny De Vroe, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Jan Durnez, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDING:

Bart Caron

■

Stemming nr. 6:

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceyssens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Else De Wachter, Bart De Wever, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Jan Durnez, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes,

Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Bart Caron, Gwenny De Vroe, Carl Decaluwe, Johan Sauwens, Bart Tommelein, Christian Van Eyken

■

Stemming nr. 7:

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceyssens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Jan Durnez, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Veli Yüksel

■

Stemming nr. 8:

JA-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceyssens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Jan Durnez, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Gwenny De Vroe, Johan Sauwens, Bart Tommelein, Christian Van Eyken

■

Stemming nr. 9:

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceyssens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Jan Durnez, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Veli Yüksel

■

Stemming nr. 10:

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceyssens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Jan Durnez, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Veli Yüksel

■

Stemming nr. 11:

JA-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceyssens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Jan Durnez, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Gweny De Vroe, Bart Tommelein, Christian Van Eyken

■

Stemming nr. 12:

JA-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceyssens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Jan Durnez, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Bart Caron, Gweny De Vroe, Bart Tommelein, Christian Van Eyken

■

Stemming nr. 13:

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceyssens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Jan Durnez, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Gweny De Vroe, Bart Tommelein

■

Stemming nr. 14:

JA-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceyssens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Jan Durnez, Martine

Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Bart Caron, Gwenny De Vroe, Bart Tommelein, Christian Van Eyken

■

Stemming nr. 15:

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceyssens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Jan Durnez, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Bart Caron, Gwenny De Vroe, Bart Tommelein, Christian Van Eyken

■